

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΑΡΙΘ. 31 ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ Α'

MARINA BLANTY

• ΟΙ ΚΑΛΥΤΕΡΕΣ ΟΡΧΗΣΤΡΕΣ
• ΤΑ ΕΚΛΕΚΤΟΤΕΡΑ ΦΑΓΗΤΑ
• Η ΠΙΟ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗ ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΑ

"ΑΣΤΕΡΙΑ"
La Bérna
ΑΚΤΗ "ΑΣΤΗΡ" ΓΛΥΦΑΔΑ

Χ. Κουμάντις

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΤΕΥΧΟΣ 310Ν

28 ΜΑΪΟΥ — 3 ΙΟΥΝΙΟΥ 1956

ΓΡΑΦΕΙΑ

Σύνταξης : Σωκράτους 57, 'Αθήναι. Τηλ. 57-081
'Εκδόσις : Βουλιαγμένης 352, 'Αθήναι. » 90-821

Τηλεγραφική Διεύθυνσις : ΕΙΚΟΝΕΣ 'Αθήνας

ΤΙΜΗ ΤΕΥΧΟΥΣ : ΔΡΑΧΜΑΙ 5

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ :

'Εσωτερικού : 'Εξάμηνος : Δρχ. 130.—
'Ετησία : » 260.—
'Εξωτερικού : 'Εξάμηνος : \$ 7.—
'Ετησία : \$ 14.—

'Αεροπορική αποστολή κατόπιν συνεννοήσεως
'Αγγελίαι, διαφημίσεις κατὰ συμφωνίαν

'Απαγορεύεται ἡ ἀναδημοσίευσις ἀρθρῶν καὶ εἰκόνων τοῦ
περιοδικοῦ χωρὶς τὴν ἄδεια τῶν συγγραφέων καὶ τῶν ἐκδο-
τῶν. Τὰ μὴ δημοσιευόμενα χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

Διεύθυνσις Συντάξεως : 'Ελένη Γ. Βλάχου
(Μουρούζη 1)

Διεύθυνσις 'Εκδόσεως : Η. Γ. 'Ηλιόπουλος
(Βουλιαγμένης 352)

Προϊστ. Τυπογραφείου : Κ. Ζαγοριανίτης
('Αλδου Μανουτίου 18)

«ΕΛΚΗΝ» ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ
Περιορισμένης εὐθύνης
(Κεφάλαιον ὀλοσχερῶς καταβεβλημένον Δρχ. 400.000)

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Η ΜΑΡΙΝΑ ΒΛΑΝΤΥ, ἡ νε-
αρότερη σιὰρ τοῦ γαλλικοῦ κι-
νηματογράφου, μὲ τὴν παράξε-
νη ὀφρορτιά, γύρισε ὡς ἰὼρα
πολλὰς ταινίες. Ἡ τελευταία
εἶναι ἡ «Μάγισσα» γιὰ τὴν ὁ-
ποία γράφομε σ' αὐτὸ τὸ τεῦχος
(σελ. 32-35). Ἡ Μαρίνα, σή-
μερα ἡλικίας 18 χρόνων, ἀρρα-
βωνιάστηκε τελευταίως τὸν νε-
αρό σκηνοθέτη Ρομπέρ Χοσσεῖν

ΣΤΟ ΕΡΧΟΜΕΝΟ :

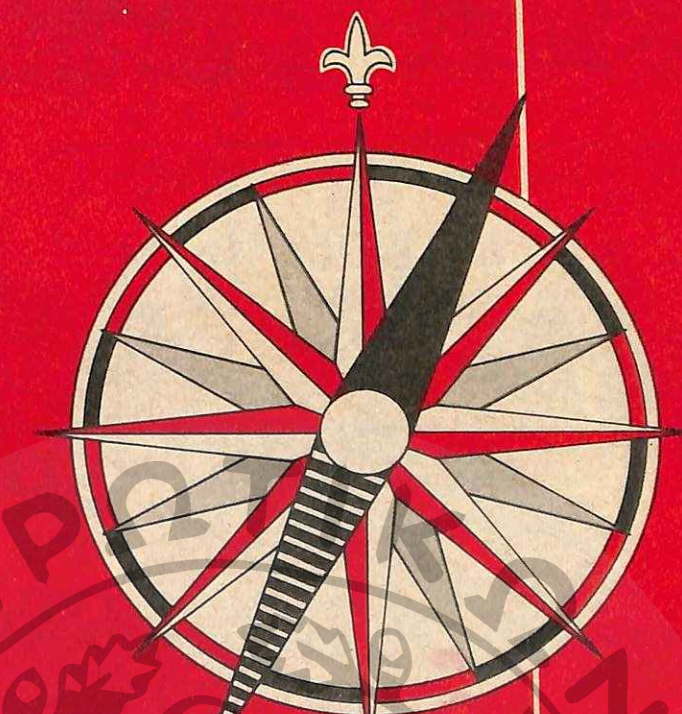
ΟΙ ΑΘΕΑΤΟΙ ΤΗΣ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΑΣ

"Ενας κόσμος πού μᾶς συντροφεύει
χωρὶς νὰ φαίνεται

ΚΑΠΝΟΣ

Ὁ ἔθνικός μας πλούτος

Corpus
ΠΑΝΤΟΤΕ ΣΤΑ-
ΦΕΡΑ ΚΑΙ ΑΜΕΤΑ-
ΒΑΝΤΟΣ ΠΟΙΟΤΗΤΗΣ

Γ. Α. ΚΕΡΑΝΗΣ Α.Ε.

Mobil

Σε κάθε γωνιά της Ελλάδος τα πρατήρια με σήμα τόν Πήγασο
σας εξασφαλίζουν άνετο, ασφαλές και οικονομικό ταξίδι με:

Super Mobilgas
& **Mobiloil Special**

Mobil

MOBIL OIL HELLAS A. E.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟ

ΠΡΟΣ ΟΛΟΥΣ

Πολλοί έρωτούν αν άλλαξε μορφή το «Ταχυδρομείο» μου ή αν κάποιος άλλος συντάκτης των ΕΙΚΟΝΩΝ αντικατέστησε τον πρώτο «Τοξότη». Κι αυτά όλα, γιατί τελευταίως —μου γράφουν διάφοροι αναγνώστες μας— παρατηρούν ότι η στήλη μου άπαντα και επάνω σε «προσωπικά» θέματα των αλληλογράφων της.

Ευχαριστώ τους φίλους που το παρατήρησαν, αλλά είμαι υποχρεωμένος να τους θεωρώσω ότι εγώ δεν... άλλαξα! Είμαι ο ίδιος από το πρώτο φύλλο των ΕΙΚΟΝΩΝ, και ελπίζω να μείνω! Δεν έπαυσα να καταχωρώ τα σχόλιά σας —τα καλά λιγώτερο από τα δυσάρεστα— αλλά έδωσα και κάποιο χώρο σ' αυτούς τους φίλους μας, που μάς τίμησαν με την εμπιστοσύνη τους και μάς εξήτησαν μια γνώμη, μια συμβουλή, κάτι τέλος που θα τους διευκόλυνε να αντιμετωπίσουν τα προβλήματά τους. Είναι γεγονός ότι άλλοτε —στα πρώτα μας τεύχη— δεν ελάβαμε ποτέ τέτοια προσωπικά γράμματα. Σιγά-σιγά όμως εγεννήθηκε κάποια επαφή, κάποια θερμότητα, και γι' αυτό, πολλοί και πολλές μάς «άνοιξαν την καρδιά τους». Η στήλη του «ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΥ» είναι δική σας. Κ' εγώ νιώθω χαρά, όταν οι ΕΙΚΟΝΕΣ μπορούν να σας

εξυπηρετήσουν. Πρέπει όμως να κάνω και μία διευκρίνιση. Έπειδή τα γράμματα που λαμβάνω είναι πολλά, μοιραίως διαλέγω τα πιο καθαρोगραμμένα, και σ' αυτά απαντώ πρώτα. Τα άλλα, διαβάζονται βέβαια, αλλά κάπως πιο αργά και, φυσικά, με καθυστέρηση. Τέλος, σημειώνω άλλη μία φορά, ότι τα άνωμα πηγαίνουν κατ' ευθείαν στον κάλαθο των άχρηστων. Όποιος δεν θα ήθελε να δη το όνομά του (πράγμα που καταλαβαίνω όταν ή απάντησή μου είναι επί προσωπικού ζητήματος) μπορεί να διαλέξει όποιο ψευδώνυμο θέλει. Άλλα θα υπογράψω κανονικά και θα βάλλω και τη διεύθυνσή του. Στο σημείο αυτό, διερωτήθηκα πολλές φορές, γιατί τάχα οι αλληλογράφοι μου σπανίως συνοδεύουν την υπογραφή τους και με το που κοιτούν. Δε φαντάζομαι να... προδίδω μυστικό, αλλά έφέτος, με τον Νέο Χρόνο, η διεύθυνση των ΕΙΚΟΝΩΝ σκέφθηκε να ταχυδρομήσει μια κάρτα με εύχες σ' όλους τους αλληλογράφους μας. Τα αρχεία μου είχαν 300 γράμματα (28 Οκτωβρίου - 26 Δεκεμβρίου) και μόνο 58 διεύθυνσεις! Παρακαλώ, λοιπόν, να γράφετε και αυτή, όχι στον φάκελο (που σκίζεται) αλλά στο έσωτερικό. Και τώρα, νομίζω ότι είναι καιρός να δώσω και μερικές απαντήσεις.

Δεν είναι τυχαίο ότι χιλιάδες άνθρωποι αγοράζουν από τα καταστήματά μας, βρίσκουν: ΚΑΛΕΣ ΠΟΙΟΤΗΤΕΣ ΚΑΙ ΦΤΗΝΕΣ ΤΙΜΕΣ

ΧΡΥΣΙΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΝΕΟΣΤΡΟΜ

Ν. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ & ΣΙΑ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΣΤΡΩΜΑΤΩΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ
ΕΚΘΕΣΕΙΣ - ΠΟΛΗΣΣΕΙΣ - ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ & ΘΗΣΕΩΣ - ΤΗΛ. 21.516

KOLYNOS

ΓΕΝ. ΑΝΤ. ΑΒΟΙ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΙ

Γερά
και
δενικά
δόντια

N 6

ΑΡ. ΑΔ. 65796/18779

ΕΓΧΕΙΡΗΣΙΣ

«...Δεν ξέρω τί να κάνω με τον αρραβωνιαστικό μου. Ποτέ δεν με προσέχει, ούτε νοιάζεται αν κάτι με στενοχωρή... Δεν ξέρω τί να κάνω... Και να σκεφθώ ότι δεν πρόκειται για συνοικέσιο, αλλά για αγάπη...»
Τερέζα (Πάτρα)

Υπάρχουν γεγονότα που κάνουν «αγνώριστο» κάθε άνθρωπο. Μια δυσάρεστη περίοδος της ζωής, φέρνει συνήθως τις αλλαγές εκείνες που συχνά παρεξηγούμε, ακριβώς γιατί δεν θέλουμε ή δεν μπορούμε να τις καταλάβουμε. Προσπαθήστε — με καλή πίστη όμως — να διαγνώσετε σωστά, τί του συμβαίνει. Αν φταίει η εργασία του, ή άλλος σχετικός παράγων, στο χέρι σας είναι να τον βοηθήσετε. Αν πάλι το αίσημά σας τον «έκουρσε», από σας εξαρτάται η καλή του συνέχεια. Πάντως, στην περίπτωση που μιλά άλλη γυναίκα τον ενδιαφέρει η που έσείς επαύσατε να τον συγκινήτε, το καλύτερο που έχετε να κάνετε είναι να σταματήσετε κάθε δεσμό και να διαλύσετε τους αρραβώνες. Σ' αυτές τις περιπτώσεις η έγκριση είναι πάντοτε προτιμότερα από κάθε προσωρινό γιατροσόφι.

ΑΠΟΡΙΑ

«... 'Ο καλλιτέχνης ζωγράφος που φτιάχνει αυτά τα τόσο ζωντανά σκίτσα του Ρίπ Κίρμπυ είναι Έλληνας ή άλλου κράτους; Έρωτώ γιατί είναι τόσο επιτυχεστάτα, που άπορώ αν ο καλλιτέχνης είναι δικός μας...»
Παύλος Ζ. Λίδας (Σκεπαστό)

Είναι 'Αμερικανός. Φοβόμαστε όμως ότι δεν γνωρίζετε τους εκλεκτούς Έλληνες σκιτσογράφους. Το γεγονός ότι δεν έχετε συναντήσει άλλα σκίτσα — στο είδος αυτό — που να σας αρέσουν, δεν σημαίνει ότι δεν διαβείτε ή Έλλάς καλλιτέχνας άξιας.

«... Περιμένομε να δούμε την Μαρτίν Καρόλ στο εξώφυλλο, όπως είχα υποσχεθεί οι ΕΙΚΟΝΕΣ εις το τεύχος 21...»

Κύρια Κρητικού (Χανιά)

Στις 13 'Απριλίου που μάς γράφατε αυτά, κυκλοφορούσαν οι ΕΙΚΟΝΕΣ με το εξώφυλλο που παρακαλούσατε. Γιατί τόση άνωπομονησία;

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΝ

«... Τακτικά άσχολούμαι με την λύση των σταυρολέξεων σας. Λαμβάνω το θάρρος να σ' ενοχλήσω, λοιπόν, επί του έξης: Στο σταυρόλεξον του υπ' άρ. 20 φύλλου, 11—13 Μαρτίου έ. έ., καθέτως υπάρχει ή ένδειξις: «Θά την θρήπε με τον Φάντη και τον Πόρτα». Βέβαια, έστάθη άδύνατον να θρώ την λέξι. Στην λύσι είδα ότι είναι «Νίνα». 'Αλλά τί σχέσιν έχει ή Νίνα με Φάντη και Πόρτα; Και τί πράγμα είναι ο τελευταίος;»

Πρώτα άπ' όλα γιατί δεν ύπογράφεις; Τί το «φοβερό» θέλεις να κρυφής; Δεύτερον, ο Πόρτα έχει σχέση με την Νίνα. Τρίτον, δεν θά στήν πώ, γιατί δεν άπαντώ στους... άνωπομονγράφους!!!

ΕΞΩΦΥΛΛΑ

«... Τα εξώφυλλα που επιτυχάνουν οι ΕΙΚΟΝΕΣ, ούδέποτε τα άπέκτησαν άλλα περιοδικά... Σας συγχαίρω. Δεν ξέρω μόνο, αν μια κάποια ποικιλία δεν θά μπορούσε από άριστουργηματικά που είναι να τα κάνει «μοναδικά»! Παράδειγμα, οι Κρήτες της Άνακτορικής Φρουράς. Το θέμα, με το να ξεφύγει από το συνηθισμένο όμορφο γυναικείο κεφάλι, προξενούσε ιδιαίτερη έντύπωση...»
Λέλα Ρίγα, ζωγράφος ('Αλεξ)ρεία)

Στο θέμα των εξωφύλλων ύπάρχουν τόσες γνώμες, όσοι και οι άναγνώστες μας! Πώς, λοιπόν, να ικανοποιήσωμε κάθε έπιθυμία; Έτσι, σύμφωνα με την άρχή «λίγω άπ' όλα», προσπαθούμε να εύχαριστήσωμε όλους, φυσικά με την σειρά.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ

«... Σήμερα, μετά μεγάλης μοχαράς είδον εις το άξιοπρεπές περιοδικόν σας ΕΙΚΟΝΕΣ για το πολυάτρευτόν μοι Καστελλόριζον και σας εύχαριστώ θερμώς, διά την εύγενή χειρονομία σας να γράψωτε και τυπώσπετε γι' αυτό το πολυδασανισμένο μας έλληνικώτατο νησί και ούτω θά έλθω εις τα όμματα του άγνωστούς αυτό κόσμου και ίσως πολλοί λάβουν μέρος εις την άναγέννησιν και ζωντανεύσιν του τα τελευταία σχεδόν πνέοντα μικρού αλλά πολύ ήρώικου δράχου...»
Ειρήνη Π. Ραυτοπούλου (Αύστραλία)

Πολύ μάς συνεκίνησε το άπλό σας γράμμα. Πραγματικά, οι σελίδες που άφιερώσαμε για το Καστελλόριζο έπροξένισαν έντύπωση, αν κρίνω από τα πολλά γράμματα που λάβαμε.

Η ΑΡΤΟΤΙΝΑ

«... Είς το άγαπημένο μοι περιοδικό έδημοσιεύθησαν πολλά ρεπορτάζ από τας διαφόρους πόλεις της Έλλάδος, αλλά σχεδόν τίποτε για την έπαρχία, για τα χωριά. Συγκεκριμένα δε, θά ζητούσα μία περιγραφή από τα γραφικά χωριά της Ρομελίας, και γύρω από την Άρτοτινα. Άπό ένα χωριό της περιοχής κατάγομαι, αλλά λόγω των σπουδών μοι και των όχι άνηθρών οικονομικών μοι, δεν ήμπορώ να έπισκεφθώ».

Άθαν. Θεοχάρης ('Ένταθα)

Φοβόμαι ότι δύσκολα μπορούμε να ικανοποιήσωμε την έπιθυμία σας. Βεβαίως, καταλαβαίνω πολύ καλά το πόσο θέλετε να χαρήτε, έστω και φωτογραφικά, τις όμορφες τις ιδιαιτέρας σας πατρίδας. Άλλά, έπειδή την ίδια σκέψη, άσφαλώς, θά έχουν κι

άλλοι άναγνώστες μας, πώς θά μπορούσαμε να τους εύχαριστήσωμε; Αυτό δεν σημαίνει ότι δεν θά δημοσιευθί τίποτε σχετικό με τα χωριά της υπαίθρου Έλλάδος, αλλά ότι για να βάλωμε κάτι, θά πρέπει να ύπάρξη ειδικό θέμα, όπως π.χ. για τον Έχινό και άλλα.

ΜΙΑ ΣΚΕΨΗ

«...Χθές το βράδυ, καθώς ξεφύλλιζα τα τεύχη των ΕΙΚΟΝΩΝ, μοι ήλθε στο νού μία ιδέα, την όποιαν άμέσως θέτω υπ' όψιν σας γιατί την θεωρώ πρωτότυπη και ωραία. Η Άθήνα μας έχει μεγάλη ιστορία και άνάμεσα στους αιώνες παίζει πρωτεύοντα ρόλο στην άνάπτυξη του πολιτισμού της Έλλάδος. Στους άρχαίους χρόνους μάλιστα διετέλεσε ή δάδα του πολιτισμού του κόσμου. Δεν θά ήταν, λοιπόν, μεγάλη έπιτυχία των ΕΙΚΟΝΩΝ αν σε συνεχείς δημοσίευε την ιστορία της; Τα μνημεία της, τα μεγάλα τέκνα της, οι γιορτές της και γενικά οι όμορφές των εποχών της είναι τόσο πολλές και ωραίες που θά στόλιζαν το κείμενο πολύ έπιτυχημένα. Μη χάσετε καιρό, λοιπόν, και αναθέσατε εις ένα ιστορικό λογοτέχνην του εκλεκτού έπιτελείου σας για την συλλογή των στοιχείων, ώστε γρήγορα οι πολυπληθείς άναγνώστες των ΕΙΚΟΝΩΝ να άπολαύσουν αυτό το ένδιαφέρον ρεπορτάζ».

Α. Οικονόμου (Πειραιεύς)

Η σκέψη σας νομίζω ότι είναι πολύ σωστή και ένδιαφέρουσα. Φοβόμαι, όμως, ότι το θέμα αυτό ξεφεύγει από τα όρια ενός περιοδικού «έπικαιρότητας», όπως είναι οι ΕΙΚΟΝΕΣ. Πάντως την έγνώρισα στην διεύθυνση που θά μελετήση το όλον θέμα.

ΒΙΒΛΙΟΔΕΣΙΑ

«...Έν άντιθέσει πρὸς τους άλλους σας έπιστολογράφους, έγώ προτιμώ να περιορισθώ στην διατύπωση ενός έρωτήματος. Πώς αντιμετώπιζετε το ζήτημα της εις τόμον συγκροτήσεως των τευχών; Έμενα με την έντύπωση ότι με το 26ο τεύχος θά συνεπληρωτο ο Α' τόμος, λόγω του όγκου των χιλίων τετρακοσίων σχεδόν σελίδων. Σήμερα κυκλοφόρησε το 29ον τεύχος και κανείς λόγος γι' αυτό το θέμα. Παρακαλώ, αν σας είναι εύκολο, λύσατέ μοι την άπορία...»

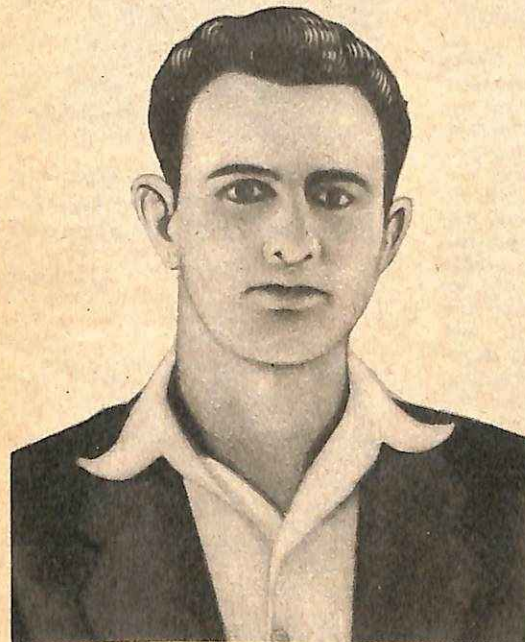
Άδαμάντιος Άνεστίδης ('Ηλιούπολις)

Μά άπλούστατα, το περιοδικό θά δεθί αναλόγως με την έπιθυμία σας. Δεν άποτελείται από τόμους ιδιαιτέους, αλλά από ένα σύνολον 52 τευχών των χρόνων. Είτε, λοιπόν, σε δύο εξάμηνα είτε σε τρία τρίμηνα, είτε ακόμη και σε τέσσαρα τρίμηνα, μπορείτε θαυμάσια να διβλιώδετήσετε τις ΕΙΚΟΝΕΣ. Προσωπικώς έγώ, έδωσα τα έννεα πρώτα τεύχη (1955) σε έναν τόμο, και σε έναν δεύτερο τα τεύχη του Ιανουαρίου, Φεβρουαρίου, Μαρτίου και Άπριλίου. Ό τοίτος, θά περιλαβάνη το τρέχον τετράμηνον.

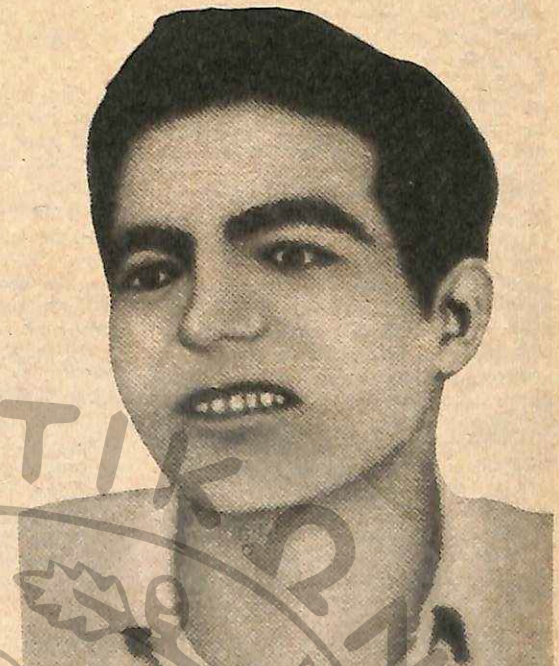
ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΠΙΤΑΓΑΙ ΜΙΑΣ ΔΙΠΛΗΣ ΑΓΧΟΝΗΣ

«Νάσαι άπόλυτος άντίκρου στο θάνατο Έτσι κι αυτός θάνα γλιτώνει Κ' ή ζωή ακόμη γλυκύτερη...»

Shakespeare
Measure for measure

Ο ΠΕΣΩΝ ΑΓΩΝΙΣΤΗΣ ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΡΑΟΛΗΣ

ΑΝ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Ο ΠΡΩΤΟΠΟΡΟΣ ΤΗΣ ΕΟΚΑ

... Έμένα δεν πρέπει να με λυπάσθε, διότι και έγώ δεν βλέπω να είμαι τόσοσ άξιώλαστος και έφ' όσον έγώ δεν θρίστω λόγον να κλαίω τον έαυτόν μοι, τότε ούτε και οι δικοί μοι δεν πρέπει να με κλαίνε. Άν είναι κάτι που με στενοχωρεί, είναι ότι δεν τα κατάφερα να γίνω εκείνο που ήθελα για τους γέρονς γονείς μοι και τα άδελφία μοι. Άς είναι όμως, ο Θεός άς είναι γι' αυτούς και για όλους σας βοηθός και πατήρ. Παρηγορήστε την μητέρα μοι και πέστε σ' αυτήν ότι ύστάτη μοι και μόνη έπιθυμία είναι να μη θρηνη και να όδύρεται για μένα, ούτε και να άφήση τον πόνο να της φαρμακώση την καρδιά. Το ίδιο και στους άλλους συγγενείς...
Κεντρικά Φυλακάι Λευκωσίας,
9η Μαΐου 1956

ΟΙ ΕΚΤΕΛΕΣΘΕΝΤΕΣ ΥΠΟ ΤΗΣ ΕΟΚΑ ΑΓΓΛΟΙ: Ρ. ΣΙΑΤΟΝ ΚΑΙ ΓΚ. ΧΙΛ

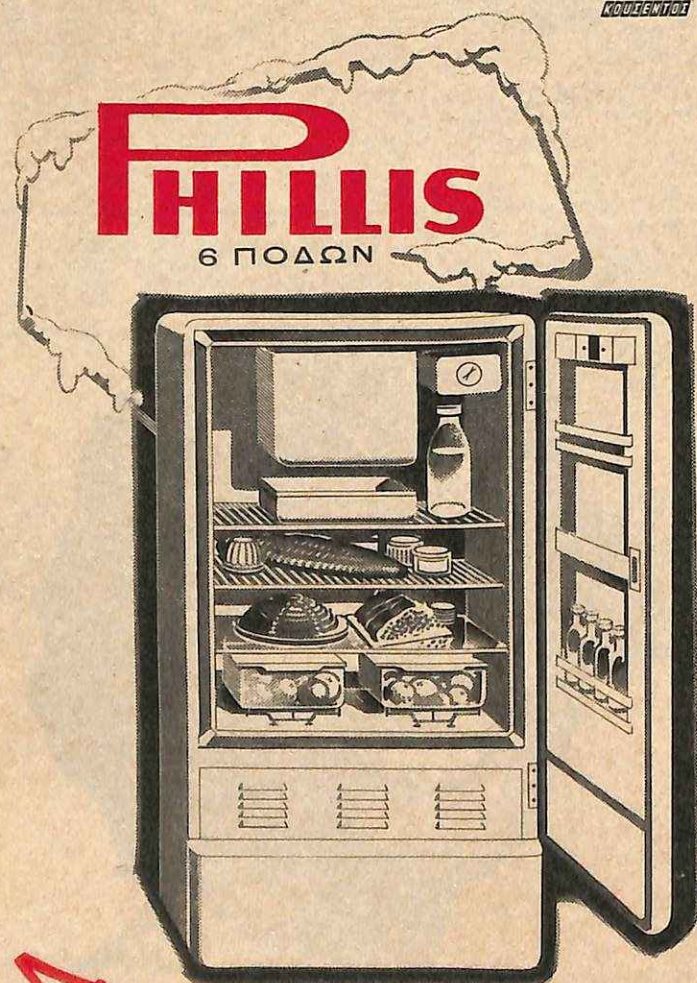

Σ' έναν κόσμο που αλλάζει μορφές (άλλά, όταν το θέλουν, και ήγήτορες) με τέτια ταχύτητα, άς εύχηθούμε πώς τα σφάλματα θά σταματήσουν εδώ.

Υπάρχει πάντα καιρός και ύπάρχει πάντα τρόπος, φτάνει να βγί άπ' το σκοτάδι της πλάνης ο ίδιος ο άγγλικός λαός.

Υπάρχουν ήρωες ακόμη. Υπάρχουν ακόμη γενναίοι που αισθάνονται προσωπικό τους χρέος την άνομήτηση με το ίδανικό άνάστημα της Άνθρωπιτιάς, που είναι γνωστό σε ποιά ύψη μπορεί να φθάσει.

Αυτός ο Μιχαλάκης Σάδβα Καραολίδης, ο ήσυχος έφοριακός υπάλληλος, που μοιραζόταν ένα φτωχικό δωμάτιο με τις δύο άδελφές του, την Νίκη και την Μαρούλα, που τ' όνειρό του ήταν ν' αγοράσει ένα ποδήλατο, με έγγυητή τον θείο του, αυτός ο ήρως με το άνοιχτό άχνογάλαφο πουκάμισο, που έπαίξε με τον ξάδελφό του «έντάμα» στην αύλη ή έτρωγε παγωτά στού Μπεντεβή, έ-

Το Ιδεώδες ΗΛΕΚΤΡΙΚΟ ΨΥΓΕΙΟ για το ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΣΠΙΤΙ.

- * Έχει έπιτυχή έσωτερικήν διαρρύθμισιν διά μεγάλης ποσότητας τροφίμων και ποτών.
- * Παράγει συνεχώς και άπεριορίτως Παγάκια.
- * Έχει κλειστόν μηχανήμα που το καθιστά έντελώς άθόρυβον.
- * Παρέχεται με πολυτεή έγγυησιν και άποτελεί το πιο πολύτιμο άπόκτημα για κάθε σπίτι.

ΠΩΛΗΣΙΣ: Χονδρική - Λιανική.

ΕΚΘΕΣΙΣ Προϊόντων Έργοστασίου: ΠΡΑΞΙΤΕΛΟΥΣ 19 - ΤΗΛ. 21-669

γίνει ξαφνικά ένας ήρωας εθνικός: ο Καραολής!

Και ώδηγήθηκε στην άγχονη, κρατώντας τα χείλη του κλειστά, —πράγμα που δεν του συνεχώρησαν ποτέ εκείνοι που τον ανέκριναν.

Γιατί αυτό στάθηκε το μεγάλο έγκλημα (άλλα και η μεγάλη δόξα) του Μιχαήλ Καραολή.

Τό ότι δεν λύγισε, και δεν μίλησε για τους άλλους, που ίσως ή ζωή τους σήμερα, σε μία τέτοια εθνική υπόθεση, να έχη περισσότερη αξία...

Η ΜΟΙΡΑΙΑ ΣΚΗΝΗ

Πόσοι θυμούνται, τώρα, την σκηνή;

Τό πρωί της 28 Αυγούστου 1954, οι εργατικές οργανώσεις είχαν μία συγκέντρωση στην αίθουσα «'Αλάμπρα» της Λευκωσίας, στην οδό Λήδρας. Δίπλα στην αίθουσα είναι η αγορά, η γνωστή ως «Γυναικοπόζαρο», και εκεί στεκόταν ένας αστυφύλαξ, ο Πουλής. Κατά τό μεσημέρι, (μεταξύ 12,20 — 12,30), όταν η συγκέντρωση είχε σχεδόν πλέον διαλυθεί, τρεις άγνωστοι πλησίασαν τον Πουλή και στάθηκαν γύρω του. 'Αμέσως άκούστηκαν τρεις πυροβολισμοί. 'Ο Πουλής έπεσε, με τραύμα στην καρδιά και τον πνεύμονα, και οι δύο άγνωστοι «ετράπησαν προς άγνωστον κατεύθυνση».

Τίποτα δεν άκούστηκε γι' αυτούς. 'Ο τρίτος, —αυτός που κατά τις καταθέσεις μερικών κρατούσε και τό περίστροφο— άρχισε να τρέχει, με τό ποδήλατό του, προς την διασταύρωση της οδού Λήδρας με την λεωφόρο Κύκκου. 'Εκει, κάποιος περαστικός, ο Χριστόδουλος Μιχαήλ, (ένας από τους κυριότερους μάρτυρες, άργότερα, στη δίκη) για να τον έμπούσει, ρίχνει τό δικό του ποδήλατο στο δρόμο του.

'Ο νέος, (που τον κυνηγούσαν ήδη περί τά δέκα άτομα) πέφτει, έγκαταλείπει τό ποδήλατο και εξαφανίζεται.

Τό ποδήλατο μένει. 'Η άστυνομία άνακαλύπτει ότι άνηκει σε κάποιον Μιχαλάκη Σάββα

Καραολίδη, έφοριακόν υπάλληλο.

Είναι μάρκας «Ράλλεϋ» και έχει άγορασθή από τον 'Αρμένιο έμπορο Ούζουνιάν, με δόσεις, και με έγγραφη τόν Δαμιανό Μιχαήλ Καμμένο, τόν δέο του Καραολή.

'Ο ίδιος ο Καραολής δεν έμφανίζεται πλέον στο γραφείο του την έπομένη Δευτέρα.

'Εχει εξαφανισθή...

ΕΝΑΣ ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΜΕΣΑ ΣΤΟΥΣ ΑΓΡΟΥΣ

'Εξη μέρες άργότερα, στις 3 Σεπτεμβρίου, ο Τούρκος αρχιφύλαξ Ταλάτ Μουσταφά, επί κεφαλής του άστυνομικού φυλακείου του χωριού Ταάτο, (16 μίλια έξω από την Λευκωσία) ειδοποιήθηκε ότι στα χωράφια είχαν αντίληφθ ή άγνωστο. Τόν συνέλαβε, και επάνω του βρήκε αυτό τό σημείωμα:

«Ζώδρο, σου άποστέλλω τόν επιφέροντα και κύτταξε να τόν προσέξής. Είναι καλό παιδί και πατριώτης μέχρις αυτοθυσίας, ώστε μπορείς να τόν εμπιστευέσαι. Κανείς να μη μάθ ή τήν ταυτότητά του.

ΑΒΕΡΩΦ.

'Αργότερα, στην 'Αμμόχωστο όπου τόν μετέφεραν, ο νέος, που άρχικά είχε δηλώσει πως λεγόταν Μιχαηλίδης και έργαζόταν σ' ένα κατάστημα άποικιακών, άρνήθηκε όποιαδήποτε περαιτέρω εξήγηση.

«Δέν έχω τίποτε να πώ και δεν ξέρω τίποτε», δήλωσε στον άστυνομό Θεόδωρο Θεοχαρίδη που τόν ανέκρινε. «'Ας προσπαθήση ή άστυνομία να μάθ ή ποιος είμαι...»

Αυτήν τήν στάση έκράτησε ο Καραολής ως τήν τραγική αύγή της 10ης Μαΐου τού 1956.

'Αλλά, στο μεταξύ, ο όλος μηχανισμός της άνακριτικής μηχανής είχε μπη σε λειτουργία. Στις 28 'Οκτωβρίου 1955, μέρα πάντα σημαδιακή για τά έλληνικά πεπρωμένα, ο Μιχαλάκης Καραολίδης άκουσε τόν δικαστή να απαγγέλλ ή τήν καταδίκη του εις θάνατον, ύστερα από

μία δίκη διαστική, στην όποία τόν κυριώτερο ρόλο έπαιξαν, ως μάρτυρες κατηγορίας, Τούρκοι άστυφύλακες σαν τόν Χουσεΐν Μεχμέτ Τζενιής και τόν Μεχμέτ 'Ισμαήλ και τόν 'Ασσημ 'Αρίφ.

Η ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΚΑΤΑΔΙΚΗ

Πολλά ήταν τά τρωτά αυτής της δίκης, από άπόψεως δικονομικής.

Και ίδού τά κυριώτερα, παρμένα από ένα άποκαλυπτικό σημείωμα εγκρίτου Κυπρίου νομομαθούς, —που για εύνοήτους λόγους δεν άποκαλύπτεται εδώ τό όνομά του:

Πρώτον: 'Η όλη υπόθεση εξεδικάσθη με άστραπιαία ταχύτητα. Δέν εδόθησαν αι συνθέεις άναβολαί και ο άπαιτούμενος χρόνος, διά να προετοιμασθή ή υπεράσπιση να έξερη, να εξετασθή και να κλητεύση μάρτυρας.

Δεύτερον: 'Ενώ ή υπόθεση άρίσθη άρχικώς διά τήν 11ην Νοεμβρίου 1955, αφινιδίως ειδοποιήθησαν οι δικηγόροι ότι θα εξεδικάζετο τήν 18ην 'Οκτωβρίου 1955. Μετά δυσκολίας δέ κατωρθώθη να άρισθή δικάσιμος ή 24η 'Οκτωβρίου 1955.

Τρίτον: Καθ' όλην τήν διαδικασίαν έπεκράτει άτμόσφαιρα στρατοκρατίας. Τό δικαστήριον ήτο γεμάτο από άστυνομικούς, με σπολή και πολιτική περιβολή, και από στρατό, δλόκληρος δέ ή περιοχή είχε περιζωθή με συρματοπλέγματα και έφρουρείτο από ισχυρά στρατιωτικά τμήματα, όπλισμένα με αυτόματα.

Τέταρτον: Κατά τήν διαδικασίαν τό δικαστήριον επενέβαινε κατά τήν εξέτασιν των μαρτύρων κατηγορίας και άπηγόρευε εις τούς συνηγόνους της υπερασπίσεως να ύποβάλλουν ώρισμένας έρωτήσεις.

'Επίσης, τό δικαστήριον, προτού τελειώση ή δίκη, και προτού καν άκουσθούν οι μάρτυρες της υπερασπίσεως, ήρώτησε τόν κατηγορούμενον: «Δέν έγνώρίζεις ότι με τό να ζητήσης τήν προστασίαν της ΕΟΚΑ, (έστω και μιαν έβδομάδα μετά τό έγ-

ΑΨΗΦΩΝΤΑΣ ΤΟΝ ΚΙΝΔΥΝΟ ΚΑΙ ΤΙΣ ΔΙΑΤΑΓΕΣ ΤΟΥ ΧΑΡΝΤΙΓΚ, ΤΑ ΕΛΛΗΝΟΠΟΥΛΑ ΜΕΤΕΧΟΥΝ ΟΛΟΨΥΧΩΣ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ. ΕΠΑΝΩ: ΣΤΗ ΛΕΥΚΩΣΙΑ, ΔΥΟ ΠΑΙΔΙΑ ΧΤΥΠΑΝΕ ΤΙΣ ΚΑΜΠΑΝΕΣ, ΕΝΩ ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΤΟΥΣ ΚΡΑΤΑΝΕ «ΤΣΙΛΙΕΣ»

κλημα) έκαμες τήν ύπόθεσιν σου άπελπιστικήν;»

'Η έρώτηση άποδεικνύει ότι ή τύχη τού κατηγορουμένου είχε προκαθορισθή.

Πέμπτον: Τρεις «αυτόπται» μάρτυρες προσδιώρισαν τό ύποκάμισον που έφερε «ο δράστης», ως κυανόν ο εις, λευκόν ο έτερος, κρίτρινον ο τρίτος!

'Εκ τόν: 'Απεδείχθη ότι ο Τούρκος «αυτόπτης μάρτυς» Χουσεΐν Μεχμέτ Τσεγκής, τήν ώρα τού έγκλήματος εύρίσκετο πολύ μακριά, και ότι ή μαρτυρία του είχε χαλκευθή υπό της άστυνομίας. Τό Κακουργιοδικέον ήναγκάσθη να όμολόγηση ότι δεν έβασίσθη καν επί της μαρτυρίας του.

'Εβδομον: Τρεις πράγματι αυτόπται μάρτυρες κατέθεσαν ένόρκως ότι ο δράστης τόν όποιον ειδον ίδίοις όμμασι δεν ήτο ο Καραολής. 'Ο εις εξ αυτών, όνόματι Παναγιώτης Καλλής, είχε δώσει άμέσως μετά τό έγκλημα κατάθεση εις τήν άστυνομία, με περιγραφήν τού δράστου, μη όμοιάζουσιν με τήν περιγραφήν τού κατηγορουμένου, άλλ' όυτος δεν έκλήθη ως μάρτυς κατά τήν δίκη.

'Ογδοον: 'Ο μάρτυς κατηγορίας Δαμιανός Καμμένος έδωκε κατάθεσιν εις τήν άστυνομία, έκθέτων μεταξύ άλλων τό άλλοθι τού κατηγορουμένου, άλλ' ή άστυνομία ήρνήθη να καταγράψ ή τό τμήμα αυτό της καταθέσεώς του.

'Ενατον: Τό δικαστήριον έσπευσε να όρίση δικάσιμον, ενώ άπλητέο χρόνος διά να συλλεγούν κρείσσονα άποδεικτικά στοιχεία.

Δέκατον: Τό Κακουργιοδικέον εξέδωσε τήν εις θάνατον καταδικαστικήν άπόφασίν του αύθημερόν και μετά τό πέρας της άποδεικτικής

διαδικασίας, πράγμα πρωτοφανές εις περιπτώσιν άνθρωποκτονίας.

ΟΙ ΣΥΝΗΓΟΡΟΙ ΤΟΥ ΚΑΡΑΟΛΗ

Οι Κύπριοι λειτουργοί της Θέμιδος έδωσαν τόν άνάνα των κατά τρόπον άφωγον, που απέσπασε τά συγχαρητήρια των δικαστών.

'Ο Σ. Παυλίδης, με τά σαράντα σχεδόν έτη της νομικής του πείρας, ο Γ. Χρυσοφίδης, ο 'Α. 'Ινδιάνος, ο Γ. Κληρίδης, ο Ε. Αιμιλιανίδης, ο Κ. Φάνος, προετοίμασαν πράγματι μιαν έφεση με όλα τά μέσα και τά έπιχειρήματα που είχαν στην διάθεσή των.

'Αλλά ή άπόφασις, όπως είπαμε, ήταν ήδη ελημμένη.

'Ο Καραολής έπρεπε να ίκανοποιηθή με τήν ζωήν του τήν πεισματικήν άπόφαση της βρετανικής ήγεσίας να μην έπιτρέψη καμμίαν άνάμειξη ή παρέμβαση σε θέματα που έτιμείνει να τά θεωρή καθαρώς «έσωτερικά» της «Αυτοκρατορίας».

Και ο Δημητρίου έξετελέσθη κι αυτός (άν και δεν έβαρύνετο και με άνθρωποκτονία) για να ίκανοποιηθή τό συναίσθημα των όλίγων Βρετανών που είναι έγκατεστημένοι στην Κύπρο και που ζητούν συνεχώς έπαύση των τρομοκρατικών μέτρων ως έγγύηση για τήν ασφάλεια της ζωής των.

Η ΑΜΙΛΕΙΚΤΗ ΑΛΗΘΕΙΑ

'Οταν διαβάξη κανείς αυτήν τήν διήγορραφία των 140 δακτυλογραφημένων σελίδων, δεν μπορεί να τήν άντικρύση άπλώς σαν ντοκουμέντο νομικό. Μέσα από τήν κάθε γραμμή προβάλλει τό δράμα της καθη-

μερινής ζωής στη Μεγαλόνησο, τό δράμα της κατοχικής ζωής, όπως τό ζήσαμε όλοι, πριν από χρόνια κι όπως τό είδαμε να πορεύεται προς τήν αύγή της 'Ελευθερίας, που έπακολουθεί πάντα τις μέρες της σκλαβιάς.

Μυστικές άποστολές όπλων και πολεμοφοδίων μες από τά χωράφια, «μπλόκα» φρουρούμενα από Τούρκους άστυνομικούς, μυστικά σημειώματα και συνθηματικές άναγνωρίσεις και γύρω ή ζωή ή καθημερινή, ή κατ' έπιφάνειαν όμαλή, —οι νοικοκυρές που ψών'ζουν στο «Γυναικοπόζαρο», οι νοικοκυραίοι που πίνουν τόν καφέ τους και άλληλοκυτίζονται, γνωρίζοντας ποιος ξέρει ποιά μυστικά.

Και κάπου, στην άτμόσφαιρα, σιγοψιθυριστά, τά όνόματα: ο Αύξεντιού, ο «Ζώδρος», ο «'Αβέρωφ»...

Και πάνω απ' όλα, πίσω απ' όλα, άόρατος, παντοδύναμος, ο Διγενής.

Κυλάει ή ζωή, —στην λεωφόρο Κύκκου, στην «'Αλάμπρα», στα δυό ζαχαροπλαστεία τού Πεντεβή...

Και έξάφνου άκούγεται μία πιστολιά, και κάποιος πέφτει, —και κάποιος τό βάζει στα πόδια και πιάνεται, ή δεν πιάνεται.

Και μερικούς μήνες άργότερα στήνεται μία κρεμάλα, στον περιόδο μιάς φυλακής.

Και άμέσως, πριν ξημερώση ο άλλος ήλιος, σαν άπάντηση, στήνεται μία άλλη άγχονη ποιος ξέρει που, σε ποιά σπηλιά, σε ποιά κορφή, όπου της Κύπρου άπλώνεται τό βασίλειο τού Διγενή.

'Ως πόσο θα κρατηθούν οι 'Αγγλοι στην Κύπρο; 'Οταν οι κύκλοι των αντίποινων άρχίσουν να μεγαλώνουν με ρυθμό γεωμετρικό, πώς θα μέινουν γαντζωμένοι οι 'Αγγλοι στην Κύπρο;

'Ο κατηγορούμενος ήταν μέλος μιάς τρομοκρατικής οργανώσεως όνόματι Ε.Ο.Κ.Α. της όποιας ο άποδεδειγμένος σκοπός είναι: ή διά πράξεων βίας, και δι' άδολοφθορών και δολοφονιών των μελών τού 'Α-

στυνομικού Σώματος, άνατροπή της Κυβερνήσεως και έπίτευξις ένώσεως μετά της 'Ελλάδος», λέγει τό κατηγορητήριο.

'Αλλά σε πόσους θα μπορούσε να έπεκταθή άραγε αυτό τό «κατηγορητήριο» και τί θα γινόταν άν όλοι ώδηγούντο ένώπιον των δικαστών Ζεκία και Ζανetiδης;

«Είσαι θρησκος;» έρώτησαν τόν Καραολή στο δικαστήριον.

«Είμαι χριστιανός ορθόδοξος», άπήντησε τό νέο παλικάρι.

«Κι άν ώρκιζόσουν στην 'Αγία και 'Ομοούσιον Τριάδα να πράξης κάτι, θα μπορούσες να παραδής τόν όρκο σου;»

«'Οχι!», άπήντησε μονολεκτικά ο Καραολής...

Ο ΟΡΚΟΣ ΤΩΝ ΗΡΩΩΝ

Πόσοι τέτοιοι όρκοι έχουν δοθή! Πόσα χείλη μένουν σφραγισμένα, στο στρατόπεδο της Κοκκινотριμιάς και στα άνήλια κρατητήρια της 'Αμμόχωστου!

'Ο Δημόσιος Κατήγορος, ο Ντένκτας, κατέβесе στο δικαστήριον τό πλήρες κείμενον τού «'Ορκου της Ε.Ο.Κ.Α.»

«'Ορκίζομαι εις τό όνομα της 'Αγίας Τριάδος ότι θα έργασθώ με όλες μου τις δυνάμεις διά τήν άπελευθέρωσιν της Κύπρου από τόν άγγλικό ζυγό, θυσιάζοντας προς τόν σκοπόν αυτόν άκόμη και τήν ζωή μου. Θα έκτελώ εύπειθώς τάς διαταγάς της οργανώσεως και δεν θα φέρω αντίρρησην όσονδήποτε δύσκολη ή επικίνδυνη και άν είναι αι άποστολαί αι όποία μου άνατίθενται.

Δέν θα έγκαταλείψω τόν αγώνα πρό της έκπληρώσεως της άποστολής μου, εκτός εάν διαταχθώ προς τόυτό υπό τού άρχηγού μου.

Ουδέποτε θα άποκαλύψω εις οίονδήποτε τά μυστικά της οργανώσεως, είτε τάς διαταγάς αι όποίαί θα μου δοθούν, ούτε και

εις άλλα μέλη της αυτής οργανώσεως.

'Εάν παραβώ τόν όρκον μου θα αξίζω κάθε τιμωρίαν, ως προδότης —και θα με περιβάλλ ή αιωνία περιφρόνησις...»

ΕΠΙΤΑΓΑΙ ΚΑΙ ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ

Τέτοιοι όρκοι δένουν σήμερα τούς κατοίκους της Κύπρου που στενάζει κάτω από έναν άπαράδεκτο ζυγό και είναι προφανές πως καμιά επ' άκροατηρίω διαδικασία δεν μπορεί να φέρ ή εις όψα δλη τήν αλήθεια, ούτε να κρίνη κανείς με καθαρή συνείδηση είτε τά πρόσωπα, είτε τις περιστάσεις μέσα στις όποιες κινούνται.

'Ο διάλογος Χάρντιγκ - Διγενή είναι ένας διάλογος άσπληνρά πολέμικος, με συνεχή υπόκρουση τις εκρήξεις των δομών, τις πένθιμες κωδωνοκρουσίες και τούς θρήνους των μανάδων πάνω από τούς φρεσκοσκαμμένους τάφους των άδικοχαμένων τους παιδιών.

Τόν διάλογο 'Ελλάδος - Μ. Βρετανίας, έχει τώρα διαδεχθή μία παγερή σιγή.

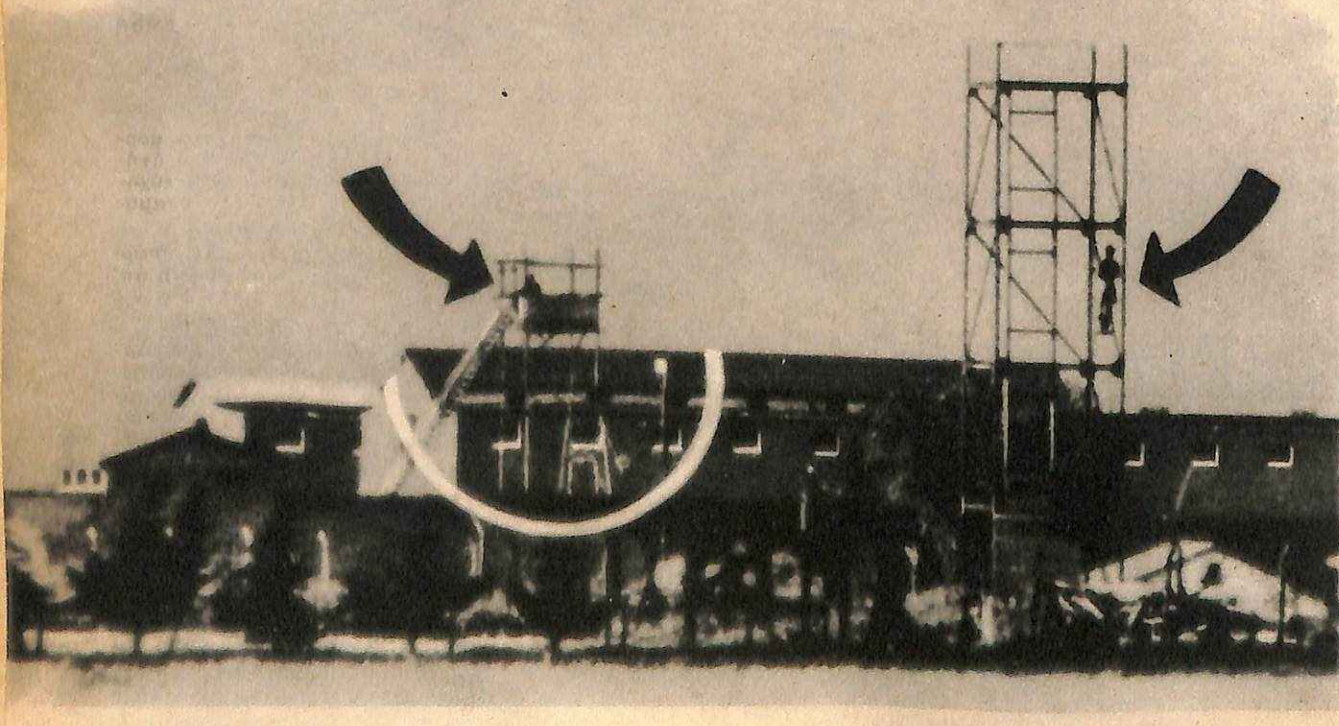
Οι άγχόνες που στήθηκαν, μέσα σε μία και μόνη νύκτα, στον ιερό Κυπριακό χώρο, επιβάλλουν μία συνεπήν αναθεώρηση της μέχρι σήμερα πορείας εκ μέρους όλων εκείνων που έχουν συμφέρον να ξαναρθ ή γαλήνη και ή προκοπή σ' αυτήν τήν γωνιά της Οικουμένης.

Κάθε μάθημα άποδίδει καρπούς όταν ύπάρχη θέλησις να ώφεληθή κανείς από όδυνηρά διδάγματά του.

Προβάλλεται πλέον στον διεθνή όρίζοντα ως καθολική έπιταγή και έποβαίνει τό άμεσώτερο ίσως πρόβλημα τού 'Ελευθέρου Κόσμου, — πρόβλημα τό όποιον μόνον ο 'Ελευθερος Κόσμος με τόν μηχανισμό και τούς οργανισμούς που έχει ιδρύσει γι' αυτόν τόν σκοπό, μπορεί να λύση, σύμφωνα με τις άρχές της 'Ελευθερίας και της Δικαιοσύνης

Κ.

Ο ΧΑΡΝΤΙΓΚ ΕΣΤΕΙΛΕ ΣΤΡΑΤΕΥΜΑΤΑ ΓΙΑ ΝΑ ΔΙΑΔΥΣΗ ΤΙΣ ΕΛΛΗΝΙΔΕΣ ΠΟΥ ΕΙΧΑΝ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΘΗ ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΗ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΤΗΣ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ, ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΟΜΕΝΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΤΩΝ ΚΥΠΡΙΩΝ ΠΑΤΡΙΩΤΩΝ

Οί βιοπαλαισταί που αποζούν από τό ψάρεμα καί τὰ κανάτια

Ο ΨΑΡΑΣ ΓΕΜΙΖΕΙ ΚΑΘΕ ΜΕΡΑ ΤΑ ΔΙΧΤΥΑ ΤΟΥ ΜΕ ΤΟ ΣΠΑΡΤΑΡΙΣΤΟ ΨΑΡΙ ΤΩΝ ΝΕΡΩΝ ΤΗΣ

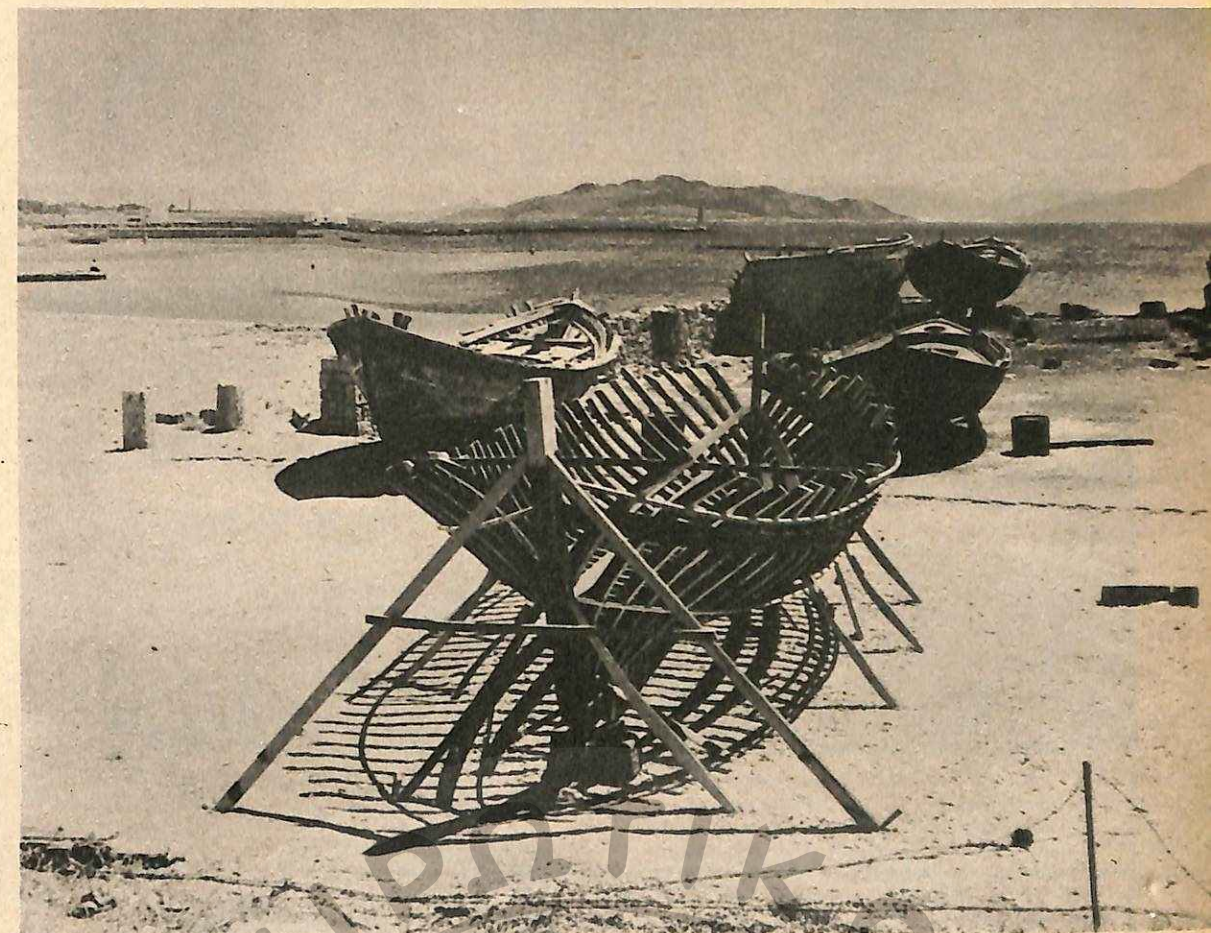
στην κορφή ενός πευκοφυτεμένου λόφου, στέκεται σιωπηλός κι αγναντεύει τη θάλασσα ο ναός της 'Αφαίας. 'Από εκείνο που πρώτα ήτανε τέμενος μεγαλόπρεπο, τώρα σώζονται μερικές κολώνες μόνο, φτιαγμένες από πορόλιθο, με τὰ σημάδια της κούρασης και της μακραίωνης ἐνατένισης ζωγραφισμένα πάνω τους.

Ναός του Δία ή ναός της 'Αθηνᾶς, ή κάποιας δασοκατοικήτρας θεᾶς, της 'Αφαίας; Ψάχνοντας νά λύσουν, τάχα, αυτό τὸ μυστικό, τὸν ἔκλειψαν καὶ τὸν γύνωσαν πλῆθος... φιλέλληνες ἀρχαιολόγοι. Καὶ χρειάζεται νά μεταρσιωθῇς ἀπὸ τὰ χρώματα τ' ἀποπνευματωμένα που ἀπλώνονται γύρω σου, στὸν οὐρανό, στὰ θουνά, στὴ θάλασσα, κι ἀπὸ τὸν ψέθυρο τῶν κοντινῶν πεύκων, γιὰ νά τὸν φανταστῇς ὅπως ἦτανε παλιά. Τότε που γινότανε ἡ θεμελίωση τοῦ μεγάλου ἔργου ἀπὸ τὸν Λιάκό, τὸν πρώτο βασιλιά τοῦ νησιοῦ, τότε

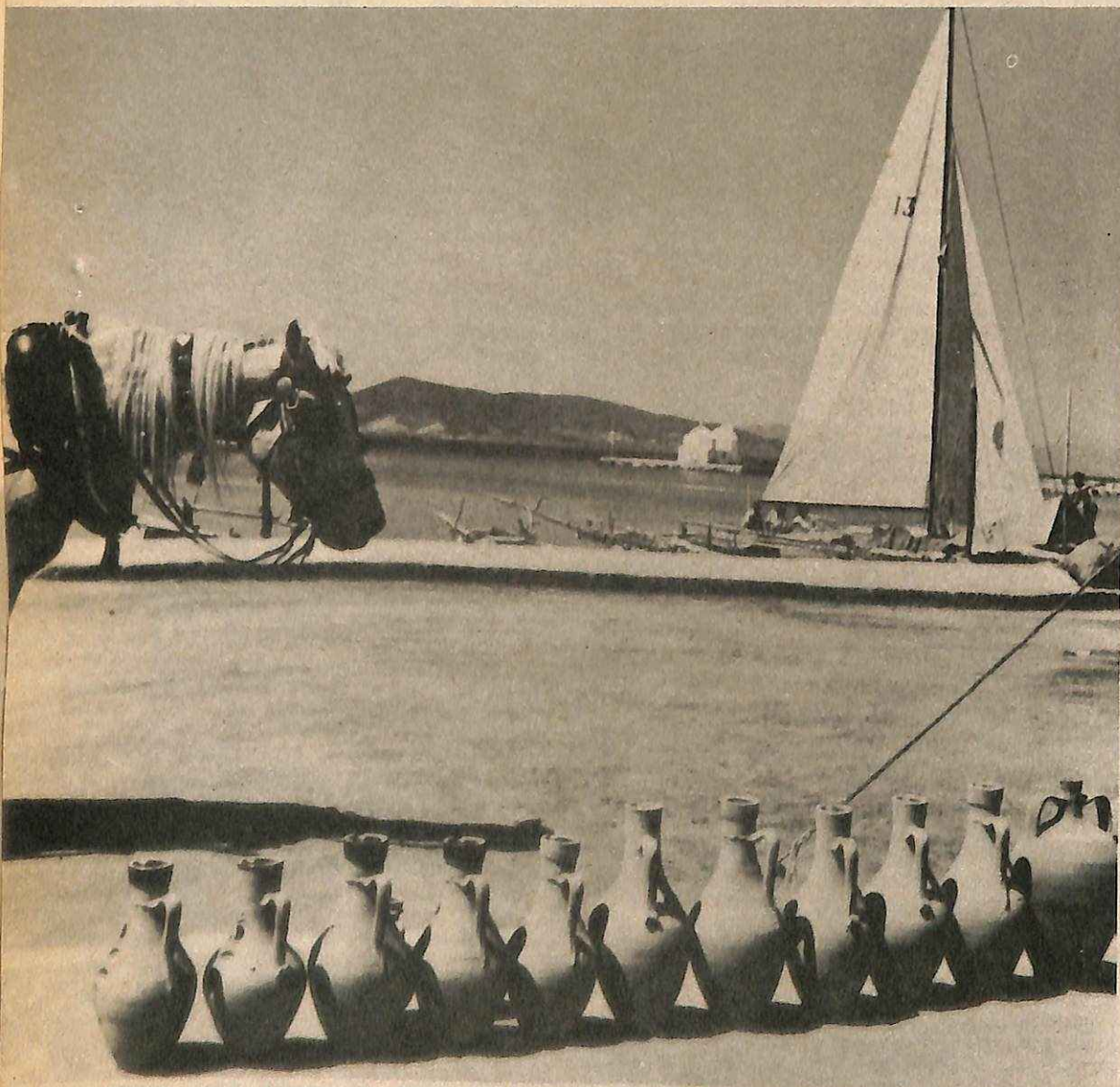
που σκάλιζαν στ' αὐτώματα ὀμηρικές μάχες οἱ ἑξακουστοὶ καλλιτέχνες τῆς Αἰγίνας.

Μιά μεγάλη παράδοση γλυπτικής ὑπῆρχε στὴν Αἶγινα ἀρχίζοντας ἀπὸ κούρους φτιαγμένους με τερακόττα —παράδοση που ἔστασε ὡς ἑμᾶς με τὰ φτωχικά ὅσο καὶ χαριτωμένα αἰγινήτικα κανάτια— καὶ ἐξελίχθηκε σὲ μιά θαυμάσια καὶ ἄρτια τέχνη, ὅπως αὐτὴ τῶν αὐτωμάτων τῆς 'Αφαίας.

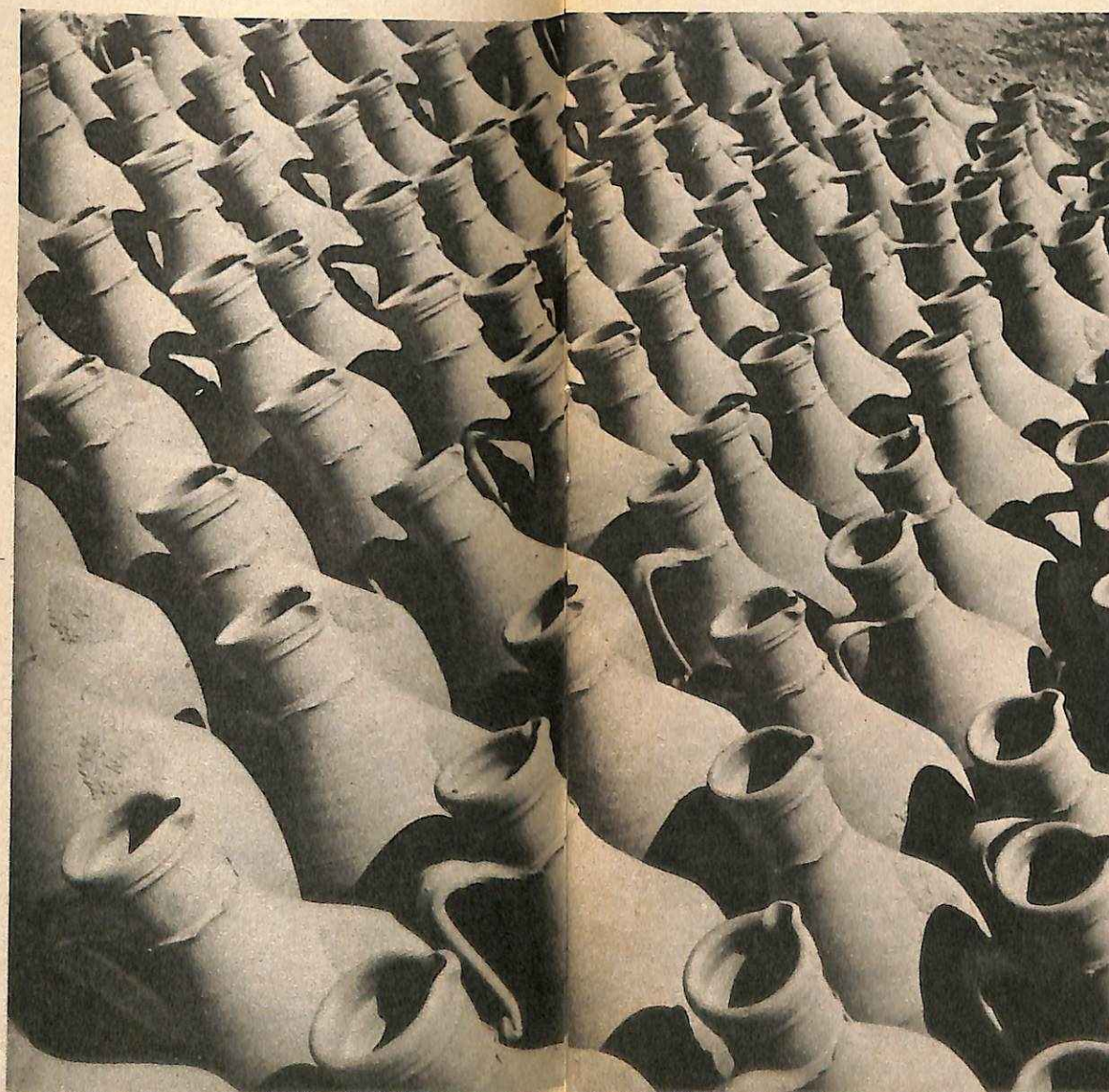
Τὰ ἀγάλματα αὐτῶν τῶν αὐτωμάτων ἦσαν ἐγχρώμα, με τὰ δόρατά τους χάλκινα καὶ λόγφ μιᾶς μυστηριώδους συμπτώσεως —τὸ καθένα ἀπ' τὰ αὐτώματα ἀνήκει σὲ χωριστὴ ἐποχὴ τῆς αἰγινήτικης τέχνης— δίνουν μιά εἰκόνα τῆς ἐξελιξέως τῆς γλυπτικῆς τέχνης στὸ νησί. Κανείς δὲν ξέρει ἀν τὰ δυὸ αὐτώματα ἔγιναν σὲ διαφορετικές ἐποχές, ἢ ἀπλῶς ἀπὸ διαφορετικὸν καλλιτέχνη. Πάντως, τὸ δυτικὸ αὐτῶμα εἶναι ἐντελῶς ἀρχαῖο, οἱ μορφές τῶν ἀνθρώπων του εἶναι πολὺ

ΣΤΟ ΝΗΣΙ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΜΙΚΡΟΙ ΤΑΡΣΑΝΑΔΕΣ, Ο ΠΟΥ «ΣΚΑΡΩΝΟΝΤΑΙ» ΒΑΡΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΟΥΝΕΣ

ΑΠΟΨΗ ΤΗΣ ΓΡΑΦΙΚΗΣ ΠΡΟΚΥΜΑΙΑΣ ΤΗΣ ΑΙΓΙΝΑΣ. ΣΤΟ ΒΑΘΟΣ ΔΙΑΚΡΙΝΕΤΑΙ Ο ΜΩΛΟΣ

ΤΑ ΑΙΓΙΝΗΤΙΚΑ ΚΑΝΑΤΙΑ —ΑΝΕΞΟΔΟ ΨΥΓΕΙΟ— ΠΡΟΣΦΕΡΟΥΝ ΠΑΝΤΟΤΕ ΔΡΟΣΕΡΟ ΝΕΡΟ

κοντά στὰ ἑξάνα καὶ τὰ πρόσωπα, ἐνῶ θρίσκονται πάνω σὲ φονική μάχη, ἔχουν ἕνα χαμόγελο ἀνέκφραστο, που εἰπώθηκε αἰγινάων». Ἀντιθέτως τὸ ἀνατολικὸ αὐτῶμα, τὸ ὁποῖον παριστάνει μιά μάχη με τὴν 'Αθηνᾶ ἐπικεφαλῆς, εἶναι τόσο πλαστικό καὶ τέλειο που πλησιάζει στὴν τεχνοτροπία τοῦ Ε' αἰῶνος, τῆς ἀκμῆς, δηλαδὴ, τῆς γλυπτικῆς στὴν Ἑλλάδα. Τὰ ἀγάλματα αὐτὰ εἶναι δεκαπέντε ἐν συνόλῳ. Τ' ἀνακάλυψε τὸ 1811 μιά ὀμάδα Ἀγγλῶν καὶ Γερμανῶν ἀρχαιολόγων καὶ τὰ μετέφερε στὴ Γερμανία ὅπου ἀγορεύστηκαν ἀπὸ τὸν βασιλεῖα Λουδοβίκο τὸν Α' καὶ θρίσκονται τώρα στὸ Μουσεῖο τοῦ Μονάχου.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΓΙΑ ΜΑΡΙΝΑ

Κάτω ἀπ' τὸ ναὸ τὸ θέαμα εἶναι ἐξαιρετικό. Μιά πλαγιά γεμάτη πεύκα, καταπράσινη καὶ στὰ πόδια τῆς ἕνας σμαραγδένιος κόλπος. Ἰὸ κατέβασμα στὴ θάλασσα γίνεται με μουλάρια. Ἀνεβασμένοι στὰ ζῶα οἱ ἐπισκέπτες χώνονται στὸ πικνὸ δάσος. Μιά δροσιά λούζει τὸ κορμί καὶ φρεσκάρει τοὺς πνεύμονες καὶ μιά μυρωδιὰ ρετσίνοῦ μαζί. Ὅλα εἶναι χαρὰ σ' αὐτὸ τὸ πέρασμα! Τὰ ἐπικίνδυνα σκαμπανεβάσματα τοῦ μουλαριοῦ, τὸ γλιστρημα τοῦ πετάλου του στὰ θράχια, ὁ γλυκὸς ἦχος τοῦ κουδουνιῦ του.

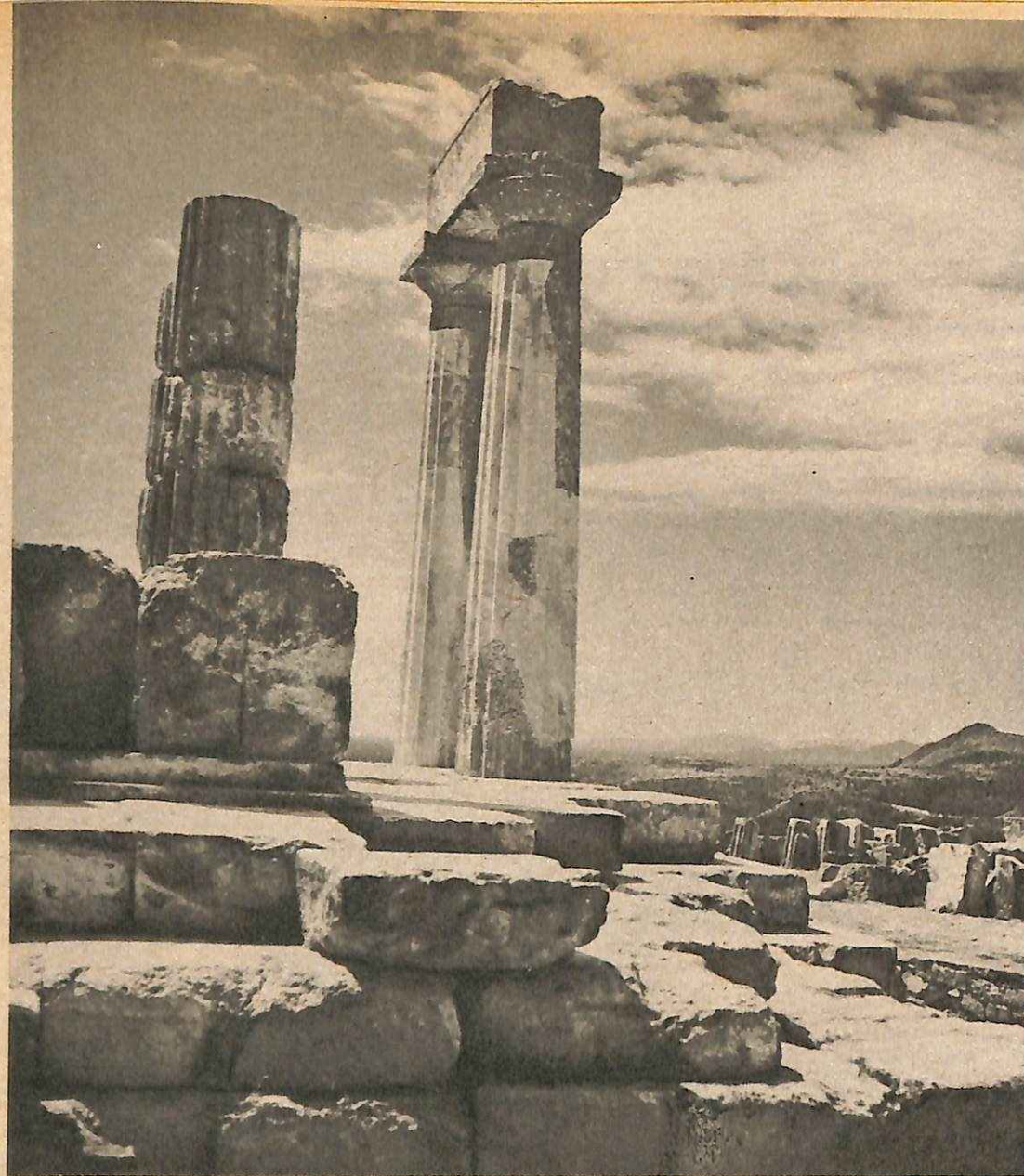
Ἀπὸ τοὺς κορμούς τῶν πεύκων ρεῖει σιγὰ τὸ ρετσίνο καὶ γεμίζει τὰ τενεκεδένια δοχεῖα που ἔχουν προσαρτηθεῖ οἱ χωρικοί. Τὰ πεύκα φαίνονται γεμάτα ἀπὸ τὴν καυτερὴ ὕλη. Ὅλοι τοὺς οἱ πόροι εἶναι ὕγροι. Ἐνα κλαδάκι σκίζει τὴ σάρκα μας, κι ἀφήνει μέσ' στὴ ρωγμὴ τὸν ἄσπρο κόμπο του. Κι εἶναι μιά χαρὰ νά νιώθης πὼς στὸ αἷμα σου ἐνώθηκε ἐντὸς τὸ ἀψὺ ἄρωμα, πὼς κυλάει κάτι μέσα σου ἀπ' τὸ ζεστὸ χυμὸ τοῦ πράσινου πεύκου.

Κοντεύουμε νά ὀθώμε ἀπὸ τὸ δάσος. Μέσα ἀπ' τοὺς ἀραιωμένους κορμούς φαίνεται ἡ θάλασσα. Τὸ γαλάζιο τῆς χρῶμα γίνεται μιά λαχτάρα μέσα μας.

ΜΥΘΟΙ ΚΑΙ ΠΟΙΗΣΗ

Ὁ κόλπος εἶναι ἀνοιχτός. Ρηχὴ ἄμμουδια στὴ μέση καὶ κοφτὰ θράχια στὶς δυὸ ἄκρες του.

Βράχια κιτρινοπράσινα ὡς ἐκεῖ που τὰ χτυπάει τὸ νερὸ καὶ κοκκινωπά στίς ἄλλες πλευρές τους, ἐκτεθειμένα σωθικά μιᾶς ἄγριας φύσης. Ἡσυχία καὶ μοναξιά ἀπέραντη... Καὶ καθὼς τὸ χωριὸ εἶναι μακριὰ κι οὔτε φαίνεται σχεδόν, ἀφήνεσαι πάλι νά ὀνειρεύεσαι. Τότε που τὸ νησί ἦταν ἔρημο, ἀκατοίκητο κι ὁ Δίας ἔφερε μυστικά, νά τὴν κρύψη ἀπ' τὴν ὀργὴ τῆς Ἥρας, τὴν Αἶγινα, τὴν κόρη τοῦ ποταμοῦ Ἀσωποῦ. Ἦταν ὁμορφὴ ἡ Αἶγινα.

ΑΠΟΨΙ ΤΟΥ ΠΕΡΙΦΗΜΟΥ ΓΙΑ ΤΟ ΚΑΛΛΟΣ ΤΟΥ ΑΡΧΑΙΟΥ ΝΑΟΥ ΤΗΣ ΑΦΑΙΑΣ, ΠΟΥ ΣΩΖΕΤΑΙ ΑΚΟΜΗ

ΑΙΓΙΝΑΙΑ ΕΜΠΟΛΗ

Σε μικρά μαγαζάκια με χωματένιο πάτωμα ή στοίβαγμένα σε μακρόστενους μπάγκους ή, ακόμα, χυμένα καταγής, σ' όλο σχεδόν το μάκρος της παραλίας της Αίγινας, μιά ποικίλη αγορά φτηνή, χαρούμενη και πανηγυριώτικη περιμένει τον επισκέπτη. Πήλινα τὰ περισσότερα. Καί φανταχτερά. Καί παρδαλά. Κανάτια καί μικροπράγματα, τόσο δεμένα με το τοπικό χρώμα, τόσο αναπόσπαστα με το γενικό τοπικό κλίμα, που δύσκολα ξεφεύγεις τον πειρασμό να μην αγοράσεις, αφού αποτελούν το χαρακτηριστικώτερο άναμνηστικό του νησιού κι αφού άλλωστε στοιχίζουν τόσο λίγο...

Αίγιναία έμπολή!...

Αυτοί οι ίδιοι 'Αθηναίοι που τ' αγοράζουν σήμερα, αυτοί οι ίδιοι τὰ κοροΐδευαν τότε, πριν πολλά χρόνια, πολλούς αιώνες... Αίγιναία έμπολή! Τὰ ίδια πράγματα, ή ίδια ποιότητα, ή ίδια φτήνεια! Καί πόση περιφρόνηση έκλεινε ή φράση, πόση εϊρωνεία...

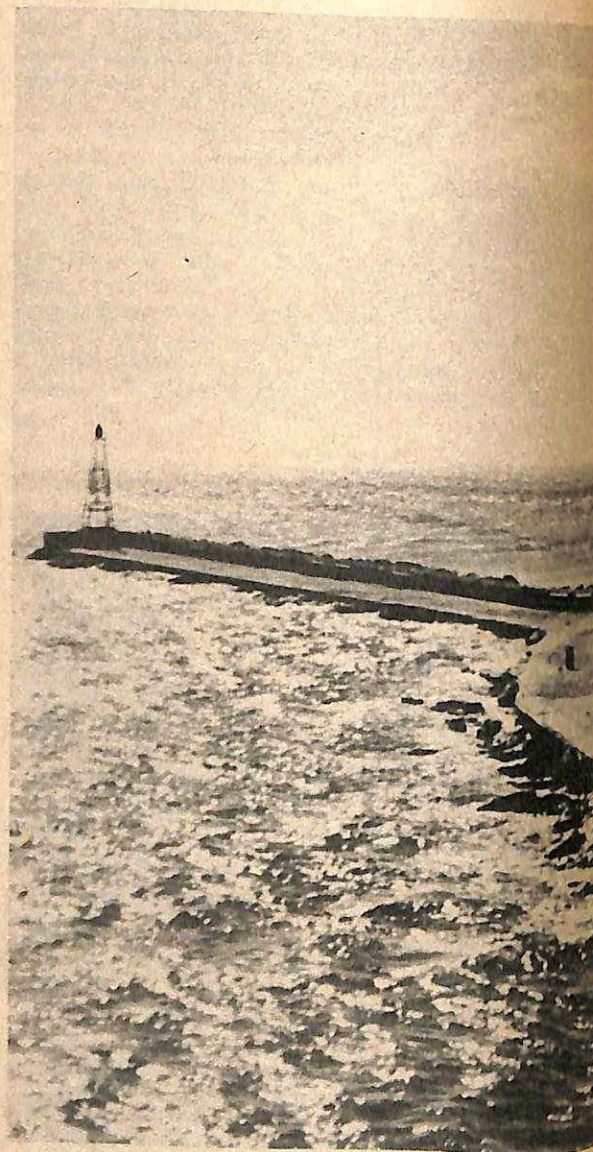
Ήταν άραγε ή έπαρση τών καλαισθητών πρωτευουσϊάνων του πανελληνίου; Ή άνώτερη αντίληψη περί τέχνης, που έχλευάζε τὰ ταπεινά δημιουργήματα της γειτονικής τους χειροτεχνίας;

Ής είμαστε δίκαιοι. Πιο πολύ ήταν ο φθόνος καί ή ζήλεια. "Οχι, βέβαια, για την άνυπαρκτή αισθητική πραγματοποίηση, αλλά για τις συνέπειες ενός άξυτατου έμπορικού ανταγωνισμού. Τά έμπορικά καράδια της Αίγινας διέσχζαν όλες τις θάλασσες. Καί τὰ πήλινα προϊόντα της διωχετεύονταν σ' όλες τις αγορές. Είχαν πλημμυρίσει όλες τις ελληνικές πολιτείες. Αυτό δεν μπορούσαν οι 'Αθηναίοι να τὸ χωνέψουν. Καί ξεθύμαιναν με τὸν χαρακτηρισμό τους: Αίγιναία έμπολή! Δηλαδή ψευτοπράγματα. Μήπως όταν ήθελαν να κοροϊδέψουν κάποιον για τὸ φτηνό του έμπορίου, δεν τὸν έλεγαν Αίγινοπώλη; Μήπως τὴν ίδια πόλη της Αίγινας, για τὰ πολλά πήλινα τσουκάλια της, δεν τὴν έλεγαν χυτρόπολη; Ήταν πανίσχυρο τὸ νησί. "Ωσπου να μπορέσουν, τελικά, να τὸν δάλουν χέρι, ύποτάσσοντάς το στην παντοδυναμία τους, περιωρίζονταν να τὸ εϊρωνεύονται. "Ο ίδιος ο Περικλής, ο μεγάλος, δεν τὸ έλεγε «τσιμπλα» στα μάτια της 'Αθήνας;

Νά όμως που οι παντοδυναμίες πέρασαν κι έσθησαν μέσ' σε αλληλοδιαδοχικά κύματα της Ιστορίας, ενώ ή έμπολή μένει. Κι έκδικείται τούς παλιούς χλευαστές της. Οι περισσότεροι 'Αθηναίοι έκδρομείς έπιστρέφουν στο άστυ τους κουβαλώντας έπιδεικτικά, μαζί με τὰ ζελατινένια χωνάκια τών ψιστικιών, κι ένα μικρό δείγμα της αϊγινητικής ηπλοπλαστικής!

ΑΙΓΙΝΑ

“Οσες οί μέρες του χρόνου,
τόσες καί οί έκκλησιές της

ΤΟ ΟΛΟΛΕΥΚΟ ΚΑΙ ΓΡΑΦΙΚΟ ΕΚΚΛΗΣΑΚΙ ΤΟΥ ΑΓ

ΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΠΟΥ ΥΠΟΔΕΧΕΤΑΙ ΤΟΥΣ ΞΕΝΟΥΣ ΣΤΗΝ ΠΡΟΚΥΜΑΙΑ ΤΟΥ ΛΙΜΑΝΙΟΥ ΤΗΣ ΑΙΓΙΝΑΣ

Ή ωραιότερη από τις είκοσι κόρες του 'Ασωπού, κι ο Δίας τὴν έρωτεύτηκε. Καί όπως συνήθιζε σε τέτοιες περιστάσεις, μεταμορφώθηκε σ' αήτο καί τὴν έκλεψε. 'Απ' τὸν έρωτα τοῦ θεοῦ ή Αίγινα γέννησε ένα γυιό, τὸν Αϊακό. Τὸ παιδί μεγάλωσε σὸ νησί καί, γυιὸς θεοῦ καθὼς ήτανε, είχε ξεχωριστές χάρες καί μυαλό ξυπνό. Μόνο που τὸν βασάνιζε ή μοναξιά καί μιά μέρα παρακάλεσε τὸν πατέρα του Δία να τὸν δώσει ύπηκόους. "Ο Δίας με τις θεϊκές του εύκολίες μεταμόρφωσε τὰ μυρμήγκια το νησιού σε ανθρώπους. "Εται ο Αϊακὸς απέκτησε τὸ λαό του, τούς Μυρμηδόνες κι ή γῆ της Αίγινας περισσίουσε πόρους αφού δεν είχε μένει μυρμήγκι πουθενά!

Κόκκινα κι άσπρα μικρά ψαροκάικα προ-

χωρὸν άπ' τὸ μικρὸ μῶλο στή μέση του κόλπου της 'Αγίας Μαρίας. Ή θάλασσα γίνεται σκούρα γαλάζια καί σηκώνει κύμα. Σὰ να νιώθῃ πῶς με τὸ πέσιμο τοῦ ήλιου έτοιμάζονται όλα τούτα τὰ πλεούμενα να τὴν κουρσέψουν. Καί τὸ κύμα της, ὅλο καί πιο άπειλητικό, άνεβαίνει πρὸς έσένα, που καθηλωμένος στήν άμμο ξεχνιέσαι κι όνειρεύεσαι στὰ παλιά καί στὰ καινούργια.

Τὸ χρώμα τοῦ δειλινού, τὸ χρώμα που στήν 'Ελλάδα πυρπολεῖ, χαϊδεύει καί μεταμορφώνει, έσθθησε τὴν αγριάδα άπ' τούς γύρω θράχους. "Εκανε τις ραγμές τους μασιὰ καί ρόζ τριαντάφυλλα καρφωμένα σε σμάλτο. Τὰ καΐκια κι οι ψαρόθαρκες θγαίνουν στ' άνοιχτά, έξω άπ' τὸν κόλπο. "Εται θα

τῶδε κάποτε ο Θανάσης Κυριαζής τὸ Αϊγινητικό άκρογιάλι:

"Ὅπως ήρθαν θράδυ-θράδυ
μ' άνοιγμένα τὰ πανιά
έτσι φύγαμε μιά νύχτα με τ' άστέρια
τὰ καΐκια που άραγμένα
σε μιά άπάντη γωνιά
μοιάζαν άσπρα περιστέρια.

Σάν τραγοῦδι άλαργμένο
με τ' άγέρι σιγαλό,
τὸ λιμάνι θράδυ-θράδυ άνατάρáξαν
τὰ καΐκια που μιά νύχτα
ξαναπήγαν σὸ καλὸ
καί ποιὸς ξέρει που ν' άράξαν.

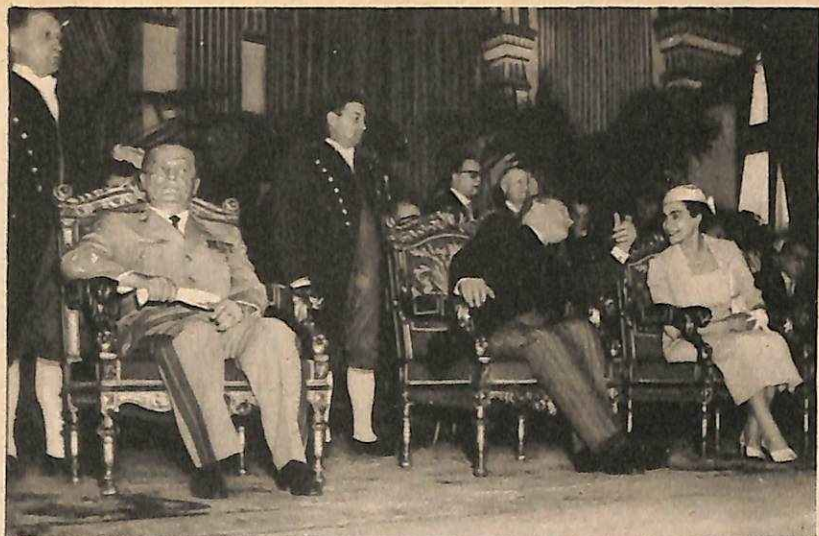
ΜΑΡΙΑ ΠΕΡΑΝΘΗ

ΜΙΚΡΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ
άπο τὴν άρχαία καί σύγχρονη Αίγινα

- Ή πόλη της Αίγινας έχει 6.300 κατοίκους. Στὸ νησί εύρίσκονται καί πέντε μεγάλες κοινότητες, στις όποιες υπάγονται: πλήθος άγροτικών ή άλιευτικών μικροσυνοικισμών.
- Ή συγκοινωνία είναι ὅλο τὸ καλοκαίρι πυκνή, οι δέ επισκέπτες έχουν τὴν εύκαιρία να επισκεφθοῦν με ειδικά λεωφορεία ή άμάξια όλα τὰ αξιοθέατα.
- Ή μεγάλη άκμή της Αίγινας κατὰ τὴν άρχαιότητα κορυφώθηκε τὸν δον π.Χ. αἰῶνα. Στὸ διάστημα αὐτὸ ο ανταγωνισμός με τὴν επίσης ναυτική 'Αθήνα υπήρξεν ο-ζύτατος, για να λήξη με τὰ Μηδικά, ὁπότε οί Αϊγινητες δοήθησαν με 30 πλοία.
- Τὸ 210 τὸ νησί περιήλθε στους Ρωμαίους. 'Επὶ βυζαντινὸν περιέπεσε σε παρακμή. 'Επὶ Φραγκοκρατίας γνώρισε τὴν ἴδια τύχη με τὰς 'Αθήνας. Τὸ 1537 ἐπέδραμε ἐναντίον της ὁ φοβερός Βαρβαρόσσας. 'Επὶ Τούρκων ἐπανήλθαν σὸ νησί πολλοὶ πρόσφυγες, που είχαν διαρρεύσει ἀπὸ τὸν φόβο τῶν πειρατῶν.
- Διαρκούσης της ελληνικής ἐπανάστα-σεως μετεφέρθη στήν Αίγινα ἡ ἔδρα της κυβερνήσεως, στις 11 Νοεμβρίου 1826. Στις 12 'Ιανουαρίου 1828 ἐπάτησε τὸ πόδι του στήν Αίγινα καί ὁ πρῶτος κυβερνήτης της 'Ελλάδος 'Ιωάννης Καποδίστριας.
- 'Επὶ Καποδίστρια ιδρύθηκαν σὸ νησί κυβερνείο, ὀρφανοτροφείο, δυὸ σχολεία, νομισματοκοπείο, λοιμοκαθαρτήριο, άρχαιο-λογικὸ μουσεῖο, ἔθνικὴ βιβλιοθήκη, ἔθνικὸ τυπογραφείο κλπ.
- Στὴν Αίγινα υπάρχουν δυὸ γυναικεία μοναστήρια με πολλές μοναχές, που ἀπο-ζοῦν ἀπὸ τὰ χειροτεχνήματα με τὰ ὁποία άσχολοῦνται.
- Στὴν Αίγινα κατέφυγε ἐξόριστος ὁ ρή-τωρ Δημοσθένης για μικρὸ διάστημα. Οί κάτοικοι τοῦ φέθηκαν με πολλή συμπά-θεια καί πλείστοι νέοι τὸν περιστοίχιζαν κατὰ τις ἐξόδους του σὸ ὑπαιθρο, να μά-θουν τὰ μυστικά της ρητορικής.
- Ή Αίγινα είναι ἡ πρώτη πόλη που γνώ-ρισε... κοσμικὴ κίνηση. Τὸ 1826 ἔδωσε μιά ἀποκρηάτικη δεγγέρα ὁ 'Ευάρδος καί τὸ 1829 ὁ Σπυρίδων Τρικούπης. Καί οί δυὸ ὅμως ἀπέτυχαν. Ή πρώτη ἐξ αίτίας τῶν καταρρακτωδῶν βροχῶν καί ἡ δεύτερη διό-τι ἔσπασε ἡ χορδή τοῦ μοναδικοῦ βιολιού, χωρίς να ὑπάρχει τρόπος ν' ἀντικατασταθῇ.

Φωτ. ΔΗΜΗΤΡΗ

ΒΙΒΛΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ ΓΕΡΟΝΤΟΣ ΑΙΓΙΝΗΤΟΥ

Η ΚΥΡΙΑ ΓΙΟΒΑΝΚΑ ΤΙΤΟ άκούει με ένδιαφέρον τόν πρόεδρο της γαλλικής Δημοκρατίας Κοτύ κατά την διάρκεια της επίσημης δεξιώσεως που δόθηκε στο «Ότέλ ντε Βιλ» προς τιμήν του στρατάρχου και της κ. Τίτο.

Η ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΣ ΛΙΛΙΑΝ ΝΤΑΝΙΕΛΣ ξενύχτησε ψάχνοντας να βρή μια θέση για να «κρεμάσει» τους πίνακές της, σε μία υπαίθρια έκθεση. "Όταν επί τέλους τους εξέθεσε, έπεσε κι αυτή δίπλα τους και έκοιμήθη τόν ύπνο του δικαίου —ένώ ό κόσμος θαύμαζε τὰ ωραιότατα έργα της.

ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΟΥ ΘΙΒΕΤ μαθαίνουν να οδηγούν τρακτέρ! 'Η νεαρά Τσελοζέ, μόλις 18 έτών, πήρε ειδικά μαθήματα οδηγήσεως στο Πεκίνο και τώρα μεταδίδει τις γνώσεις της σε πολλές συμπατριώτισσές της.

Ο ΓΥΡΟΣ ΤΟΥ

ΣΕ 7 ΗΜΕΡΕΣ

ΕΛΛΑΣ:

● Διά την αντιμετώπισιν τών στρατιωτικών δαπανών ή ελληνική κυβέρνησις φέρεται διατυπώσασα τó αίτημα περί καθορισμού της άμερικανικής βοήθειας εις 60 εκατομμύρια δολλαρίων. 'Η διατύπωσις της αίτησεως γίνεται κατά τόν τρόπον αυτόν διά νά συμμορφωθή προς τó κλίμα της νέας, διά του φθίνοντος ΝΑΤΟ, ένισχύσεως της Δυτικής παρατάξεως. Τελικώς προβλέπεται έγκρισις 50 εκατ. δολλαρίων έκ τών όποιων τó μη προοριζόμενον διά στρατιωτικές δαπάνας τμήμα των θά χορηγηθή υπό μορφήν δανείου.

● Τρία είναι τὰ οικονομικά μέτρα της κυβερνήσεως διά την εφαρμογήν του προγράμματος έξυγιάνσεως τών οικονομικών της χώρας:

1. Προσέλκυσις της ιδιωτικής αποταμιεύσεως εις τας Τραπεζάς.
2. Τόνωσις της έξωτραπεζικής χρηματαγοράς.
3. Ένισχυσις τών διαθεσίμων κεφαλαίων τών έμπορικών Τραπεζών.

Διά την επιτυχίαν του πρώτου προβλέπεται αύξησις του έπιτοκίου τών τραπεζικών καταθέσεων και καθιέρωσις λαχειοφόρων γραμματιών. Διά τó δεύτερον θά επιδιωχθή ή επίσημος αναγνώρισις της ρήτρας χρυσού και ξένου συναλλάγματος εις τὰ δάνεια τών διαφόρων επιχειρήσεων και ή φορολογική εύνοια προς τούς κομιστάς τών τίτλων τών δανείων αυτών. Διά τó τρίτον προβλέπεται ή εύρύτερα χρησιμοποίησις υπό τών έμπορικών Τραπεζών τών εις χείρας των καταθέσεων τών Νομικών προσώπων και ιδιωτών.

● Αι διαπραγματεύσεις διά την έγκατάστασιν ναύπηγείων έν 'Ελλάδι ήπειλήθησαν προς στιγμήν μέ ναυάγιον. 'Η ένταυθα αντιπροσωπεία του έφοπλιστικού οίκου Νιάρχου και τών συνεργαζομένων δολανδικών ναυπηγείων άπεφάσισε προς στιγμήν νά εγκαταλείψη την ιδεάν λόγω του άσυμφόρου τών προβαλλομένων υπό του δημοσίου όρων. Αι διαπραγματεύσεις επανελήθησαν.

● 'Η κακή τύχη της Τραπεζής Χίου ύπήρξεν αντιθέτως καλή διά την περιοχήν 'Αταλάντης. 'Η άμερικανική εταιρία ή όποία ανέλαβε την Τράπεζαν προβαίνει εις συντόνους ενεργείας διά την επαναλειτουργίαν τών μεταλλείων σιδήρου της περιοχής. 'Η γειτνίασις του έργου τού της Λαρύμνης δέν είναι άσχετος μέ την εξέλιξιν αυτήν.

● 'Η άπόφασις περί προσμίξεως του έλαιολάδου μέ σπορέλαιον ύπήρξε μέτρον προνοίας. Λόγω της προδλεπομένης έλλείψεως έλαιολάδου εις την διεθνή αγοράν, ή τιμή του έχει ανέλθει ήδη από 21 δρχ. κατά χγμ. του 1955 εις 34 δρχ. μέ τάσεις περαιτέρω ανόδου. 'Εάν, όπως προβλέπεται μέχρι στιγμής, ή ελληνική παραγωγή είναι μεγάλη, ύφίστανται μεγάλοι πιθανότητες τó ελληνικόν έλαιόλαδον νά κατακτήσει και τας άπροσitus μέχρι στιγμής αγοράς του έξωωτερικού.

● Τó έν 'Ελλάδι όργανον της ΕΔΑ εύρίσκεται εις δυσχερή θέση. Τó τηλεγράφημα του Κεντρικού Συμβουλίου τών Σοβιετικών Συνδικάτων προς την νέαν ΓΣΕΕ επί τη 1η Μαΐου, άπετέλεσε την κομματικήν έκδήλωσιν της Σοβιετικής Ένώσεως προς την 'Ελλάδα. Αι επίσημοι κρατικά έκδηλώσεις ήγνόησαν και αύται την ΕΔΑ και τὰ όργανά της.

ΤΟΥΡΚΙΑ:

● 'Η έξάρτησις της τουρκικής οικονομίας από την 'Αμερικήν καθίσταται μεγαλύτερα. 'Ο πατροπαράδοτος οικονομικός δεσμός της Γερμανίας μέ την Τουρκίαν πρέπει νά θεωρηθή όριστικώς διακοπείς. 'Η Γερμανία άρνείται νά προθή εις ολανδηποτε περαιτέρω παραχώρησιν έφ' όσον δέν ρυθμισθούν αι έκκρεμείς τουρκικαί ύποχρεώσεις προσεγγίζουσαι τὰ 100 εκατομ. δολλαρίων.

ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑ:

● 'Ο έξευμενισμός του Τίτο δέν έπετεύχθη από την ΕΣ Σ Δ μέ λέξεις και χειρονομίας πλατωνικού χαρακτήρος 'Η παρασχεθείσα προς την Γιουγκοσλαβίαν οικονομική ένίσχυσις αναλύεται ως έξής από τούς 'Αμερικανούς ειδικούς:

1. Δάνειον 30 εκατ. δολλαρίων εις χρυσόν ή δολλάρια προς 2% δεκαετούς έξοφλήσεως, διά την ένίσχυσιν του συναλλαγματικού άποθέματος της χώρας.
2. Πιστώσεις 110 εκατ. δολλαρίων προς 2% διά την εκτέλεσιν ώριμμένων παραγωγικών έργων, κυρίως εις τόν μεταλλευτικόν τομέα.
3. Πιστώσεις 54 εκατ. δολλαρίων διά προμήθειαν πρώτων ύλδων, κυρίως καυσίμων, προς 2%.
4. Πιστώσεις 20 εκατ. δολλαρίων έκ Πολωνίας.
5. Πιστώσεις 75 εκατ. δολλαρίων έκ Τσεχοσλοβακίας.

ΓΑΛΛΙΑ:

● 'Η έπανεμφάνισις εις τó προσκήνιον της ένεργου πολιτικής του στρατηγού Ντε Γκώλ δέν ύπήρξεν ούτε άπότομος, ούτε τυχαία. Μετά από δεκαετίαν μεταπολεμικού κοινοβουλευτικού βίου ή κρίσις του γαλλικού κοινοβουλευτισμού έχει όξυνθή επικινδύνως. 'Η ισχυρά παρατάξις του γαλλικού Κ.Κ. και τó νέον φασιστικόν κόμμα του Πουζάντ, έπιτεινουν την κρίσιν όμοι μέ την όξείαν αντίθεσιν τών υπερμάχων του κοινοβουλευτισμού ριζοσπαστών και σοσιαλιστών. 'Η ιδέα της ανάγκης συνταγματικών μεταρρυθμίσεων προς τó πρότυπον της έκλογής Προέδρου δι' άμέσου ψηφοφορίας μέ ηύξημένην εκτελεστικήν έξουσίαν, δέν είναι μόνον επιδίωξις του Ντε Γκώλ. Τó εισηγούντα, και προσφάτως ή 'Επιτροπή της Δημοκρατίας και πολιτικοί ήγέται ως οί Πινώ, Ένγκλάρ Φώρ, Ρενέ Πλεβέν, Πινάι κ. ά.

● Δημοκρατικόν 'Εθνικόν Κομμουνιστικόν Κόμμα πρόκειται νά ιδρύσουν οί δύο άπόβλητοι του γαλλικού Κ.Κ. 'Αντρέ Μαρτύ και 'Ωγκύστ Λεκέρ.

● 'Η γαλλική σοσιαλιστική αντιπροσωπεία πού μετέβη εις την Μόσχαν επάνελασε τó έρώτημα πού έτέθη υπό τών "Αγγλων έργατικών εις τούς Κροϋτσσεφ και Μπουλγκάνιν: Τί απέγιναν τὰ έργατικά στελέχη πού έφυλακίσθησαν και έξωρίσθησαν κατά τó διάστημα της σταλινικής τυραννίας;

ΑΙΓΥΠΤΟΣ:

● 'Ο συνταγματάρχης Νασσέρ συνέφαγε μέ τόν διάβολον. Κατά την λαϊκήν παροιμίαν δέν έφωδιάσθη μέ άρκούντως μακρύ κοχλιάριον. Διότι, παρά τὰ συμφωνηθέντα, ό εις ανταλλαγήν τών τσεχοσλοβακικών όπλων χορηγηθείς αϊγυπτιακός θάμβας επανεξήχθη έκ της Τσεχοσλοβακίας εις τιμάς ντάμπινγκ προς την Δυτικήν Γερμανίαν, τακτικήν άλλοτε πελάτιδα του αϊγυπτιακού θάμβασος.

Μ. ΒΡΕΤΑΝΝΙΑ:

● 'Ο κ. "Ηντεν ήλπισεν εις μίαν δήλωσιν τών κ.κ. Μπουλγκάνιν και Κροϋτσσεφ, κατά την πρόσφατον έπίσκεψίν των εις την 'Αγγλίαν, ότι ή Ρωσία θά παύση τας άποστολάς όπλων εις τὰ κράτη της Μ. 'Ανατολής. 'Αν' αύτoύ ό κ. Κροϋτσσεφ έδήλωσεν ότι ή ΕΣ Σ Δ εύχαρίστως θά έδέχετο μίαν γενικήν άπαγόρευσιν άποστολής όπλων υπό την αιγίδα τών 'Ηνωμένων Έθνών. Δέν έπεθύμει αύτό ή Μ. Βρετανία. Διότι τoιαύτη άπόφασις θά έσήμαινε διατήρησιν της ήδη δυσμενούς καταστάσεως και περαιτέρω άποκλεισμόν κάθε έλπίδος ένισχύσεως τών κρατών του Συμφώνου της Βαγδάτης.

● 'Η βρετανική πολιτική ύπoστή νέα πλήγματα. Διά νά προσελκύσθ την άμερικανικήν συμπάθειαν, έπέδειξε μάλλον αδιάλλακτον στάσιν έναντι τών Ρώσων. 'Η 'Αμερική άπήντησε μέ διαλλακτικές ενεργείας, ή κυριότερα τών όποιων ύπήρξεν ή διαγραφή από τόν κατάλογον τών ειδών, πού άπαγορεύεται νά έξαχθούν προς τó σοβιετικόν μπλόκ, έπτακοσίων περίπου προϊόντων.

ΛΕΤΤΟΝΙΑ:

● «'Η τύχη του έλευθέρου κόσμου εύρίσκεται έν κινδύνω... "Ηδη ή ήγεσία τών δυτικών δυνάμεων παίξει μέ τας άναπαλλοτριώτους αξίας της ανθρωπότητος και της ελευθερίας, επί τών όποιων ώφειλε νά στηρίζεται όλόκληρον τó έθνικόν οικοδόμημα...», έδήλωσεν ό πρόεδρος της έξορίστου κυβερνήσεως της Λεττονίας, κ. Μ. Καρβελίς.

ΓΕΡΜΑΝΙΑ:

● 'Η 'Ομόσπονδος Γερμανική Δημοκρατία όφειλε νά στρέψη την προσοχήν της προς τὰ σημερινά προβλήματα της 'Ασίας... έδήλωσεν ό μόνιμος ύφυπουργός των 'Εξωτερικών, καθηγητής Βάλτερ Χόλσταϊν. Συνέπεια: 'Ιδρύεται εις την Βόννην 'Ινστιτούτον τών Ζητημάτων της 'Ασίας μέ σκοπόν «'Ανάωσιν και παρακολούθησιν τών πολιτικών και άλλων προβλημάτων της 'Ασίας».

● 'Η πρώτη παραγγελία του νέου γερμανικού στρατού εις την γερμανικήν βιομηχανίαν αυτοκινήτων. Τὰ έργοστάσια Ντε Κά Βε ανέλαβον νά παραδώσουν, έντός του έτους, 5.000 τζίπ γερμανικής κατασκευής. Προσόντα του γερμανικού τζίπ: Κατανώλωςις θενζίνης περίπου εις τó ¼ του άμερικανικού. Μεγαλύτερα ταχύτης και εύελιξία.

● 'Ο Γερμανός καγκελλάριος 'Αντενάουερ πρόκειται νά μιμηθή τόν Τσώρτσιλ. Θά ύποδείξη τόν διάδοχόν του και θ' άποσυρθή της πολιτικής πρό τών προσεχών εκλογών (1957).

K. A. P.

Ο ΕΟΥΤΖΕΝΙΟ ΚΑΣΤΕΛΛΟΤΙ κέρδισε την περίφημη αυτοκινητοδρομία «Μίλλε Μίλλια» (χιλία μίλια) πού διεξάγεται κάθε χρόνο στην 'Ιταλία. 'Ο 'Ιταλός δηγός έκάλυψε την άπόσταση σε 11 ώρες και 37', επιβαίνων αυτοκινήτου «Φερράρι». Τὰ «Φερράρι» κατέλαβον τις πρώτες πέντε θέσεις.

ΕΝΑΣ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ και ένα χαμόγελο περιμένει κάθε πρωί τόν διάδοχο του σουηδικού θρόνου, καθώς έξέρχεται από τὰ 'Ανάκτορα της Στοκχόλμης για νά πάη στο σχολείο του, από τόν θυρωρό Σάντελ πού έχει «άσπρσει» στην ύπηρεσία της σουηδικής βασιλικής οικογενείας.

6 ΦΟΙΤΗΤΑΙ ΓΥΡΙΖΟΥΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

Περιπέτειες... πειρασμοί... ταλαιπωρίες στην 'Ανατολή

ΜΕΛΗ ΤΗΣ ΟΜΑΔΟΣ των δύο αγγλικών Πανεπιστημίων — "Οξφορντ και Καίμπριτζ" — παίρνουν το πρωινό τους στην έρημο, λίγο έξω από την πρωτεύουσα της Περσίας, Τεχεράνη. Η ομάδα, που αποτελείται από έξι πτυχιούχους των δύο ιδρυμάτων, αποφάσισε να διασχίσει τη Μέση και την 'Απω 'Ανατολή, ως τη Σιγκαπούρη, επιβαίνουσα οχημάτων «Λάντ Ρόβερ», με διπλό διαφορικό. Η άφορητη ζέστη και οι κακοί δρόμοι, δεν εμπόδισαν ανθρώπους και αυτοκίνητα να φθάσουν στο σκοπό τους, έστω και σε άθλια κατάσταση.

Οχι στο πνευματικό πεδίο, αλλά παντού όπου είναι δυνατόν να υπάρξει συναγωνισμός, τα δυο μεγάλα πανεπιστήμια — του Καίμπριτζ και της 'Οξφόρδης — είναι οι μεγάλοι αντίπαλοι. Έκτος από την ετήσια λεμβοδρομία στον Τάμεση, από τις περιθώριες θεωρητικές συζητήσεις τους, τον αγώνα ράγκμπυ, τις σκακιστικές συναντήσεις, τώρα τα δυο πανεπιστήμια συναγωνίζονται ποιό θα κάνει πρώτο το γύρο του κόσμου με αυτοκίνητα. Η ιδέα ρίχτηκε εδώ και τρία χρόνια: κάποιος κ. "Αντριαν Κάουελ πρότεινε να σχηματισθούν δυο τριμελείς ομάδες αποφοίτων των δυο πανεπιστημίων και να περάσουν με αυτοκίνητα τους αδιάβατους καρρόδρομους της 'Απω 'Ανατολής, ως την Σιγκαπούρη.

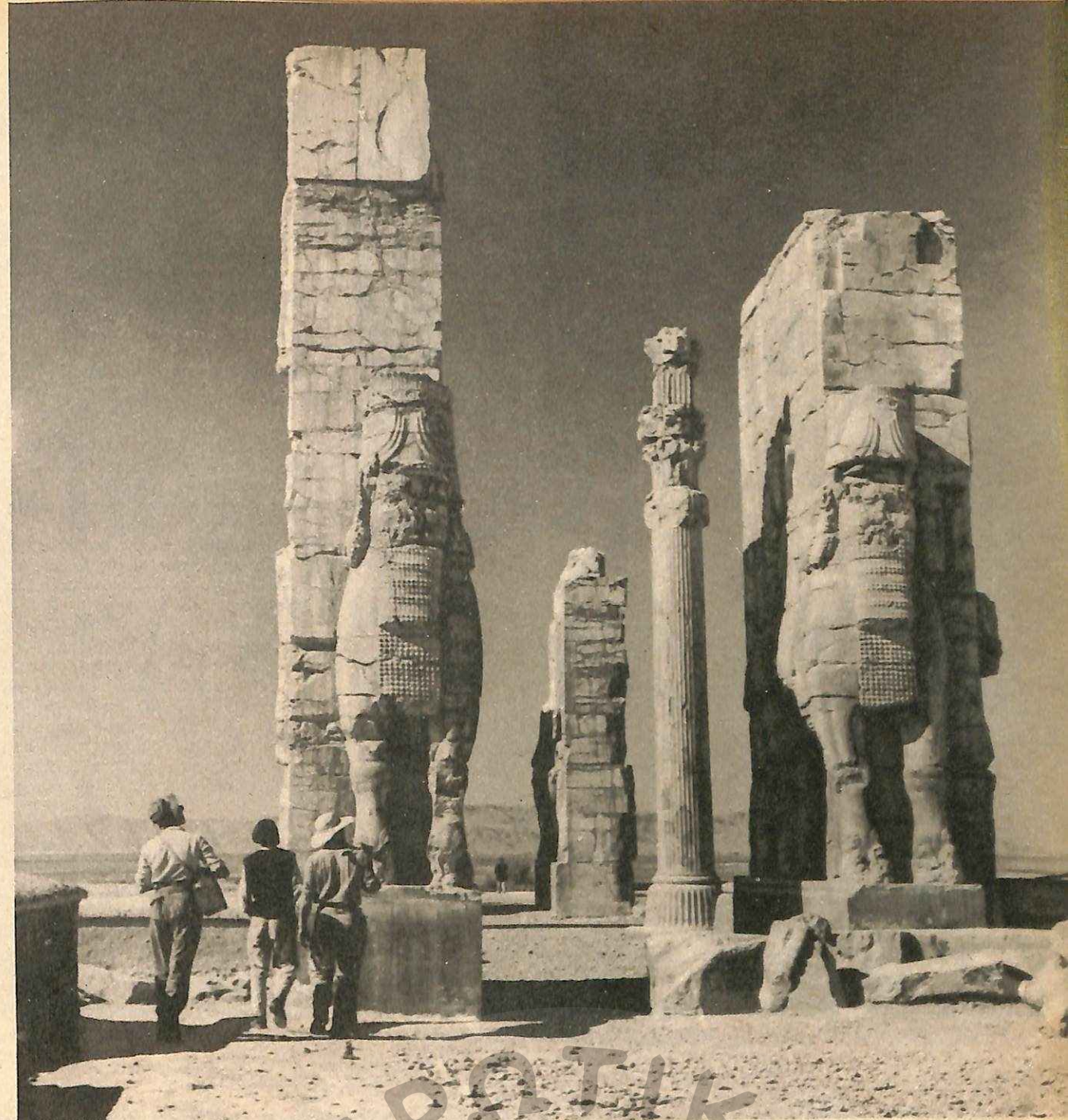
ΣΑΝ ΚΑΛΟΙ ΦΙΛΟΙ...

Δεν ήταν δύσκολο να σχηματισθούν δυο τριμελείς ομάδες. 'Επειδή όμως τα χρήματα που έπρεπε να συναχθούν για να γίνει ο αγών ταχύτητας υπερέβαιναν τις δυνατότητές τους, απεφάσισαν τελικά να ξεχάσουν την προαίωια έχθρα τους και να ξεκινήσουν δίπλα-δίπλα, σαν καλοί φίλοι, για το μεγάλο αυτό ταξίδι. Για

να οργανωθεί, ωστόσο, μια τέτοια πορεία στην έρημο χρειαζόταν αρκετή προετοιμασία και μελέτη του θέματος. Ζήτησαν, λοιπόν, πληροφορίες από κυβερνητικές πηγές, λέσχες έρευνητών, γραφεία ταξιδίων κ.λπ. 'Εστειλαν γράμματα σε δυο χιλιάδες περίπου θιομηχανικές εταιρίες και ζητούσαν την συνδρομή τους, προσφέροντας γι' αντάλλαγμα τη διαφήμιση των προϊόντων τους στην 'Απω 'Ανατολή. Το καλοκαίρι του 1955 είχαν μαζέψει πιά το απαιτούμενο ποσό, —περισσότερες από δέκα χιλιάδες λίρες— και όλα τα αναγκαία εφόδια: Δυο αυτοκίνητα (τύπου τζίπ) «Λάντ Ρόβερ», με διπλό διαφορικό, αρκετά σύνεργα για να στηθεί πρόχειρα μια γέφυρα, μερικούς ντεκενέδες βενζίνης, δοντόκρεμες και... χάρτην καθαριότητος. Για να δικαιολογήσουν μάλιστα το μεγάλο ταξίδι τους, τα παιδιά αυτά απεφάσισαν να συνεργασθούν με τη Βασιλική Γεωγραφική 'Εταιρία, μελετώντας το άρδευτικό σύστημα των περιοχών που θα περνούσαν.

Η ΠΡΩΤΗ ΤΟΥΣ ΣΤΑΣΗ:
ΕΝΑ ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΘΗΛΕΩΝ

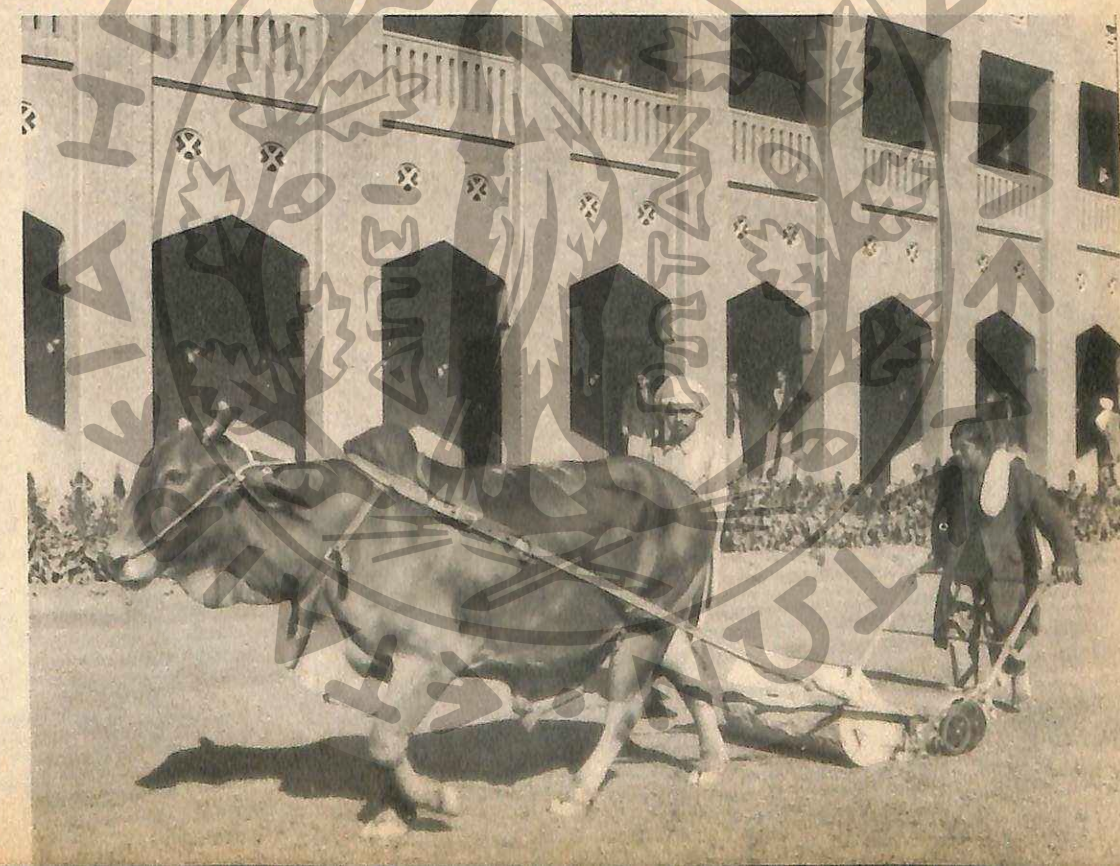
Μια ήλιόλουστη μέρα του πε-

ΟΙ ΣΤΗΛΕΣ, ΥΨΟΥΣ 12 μ., ΤΗΣ ΕΙΣΟΔΟΥ ΤΩΝ ΑΝΑΚΤΟΡΩΝ ΤΗΣ ΑΠΑΝΤΑΝΑ —ΤΗΣ ΠΑΛΙΑΣ ΠΕΡΣΕΠΟΛΕΩΣ— ΠΟΥ ΚΑΤΕΣΤΡΕΦΕ Ο ΜΕΓΑΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ—ΕΙΝΑΙ ΣΥΜΒΟΛΑ ΤΟΥ ΑΡΧΑΙΟΥ ΠΕΡΣΙΚΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

ΒΓΑΙΝΟΥΝ ΜΕ ΦΕΡΕΤΖΕ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΤΗΣ ΛΑΧΟΡ... ΟΠΟΥ ΕΦΑΡΜΟΖΕΤΑΙ ΑΥΤΗ Η ΠΡΩΤΟΤΥΠΗ ΜΕΘΟΔΟΣ ΓΙΑ ΤΟ «ΨΑΛΙΔΙΣΜΑ» ΤΟΥ ΓΡΑΞΙΔΙΟΥ

ΟΙ ΜΩΜΕΘΑΝΕΣ ΕΞΑΚΟΛΟΥΘΟΥΝ ΝΑ

6 ΦΟΙΤΗΤΑΙ

τά πράγματα άλλαζαν μορφή. Όλες αισθάνονταν ένα είδος μητρικής στοργής για μας —για τα καημένα τα παιδιά», όπως λέγαν, και τσακίζονταν να μας θρούν τόπο να πλαγιάσουμε.

Ο ΜΕΓΑΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΜΟΥΣΟΥΛΜΑΝΩΝ

»Οι περιπέτειές μας ήταν αναρίθμητες. Στην έρημο του Ιράκ προχωρούσαμε τρεις μέρες περίπου σ' ένα μονοπάτι που μόλις διακρινόταν, και το μόνο που μας βοηθούσε να μη χάσουμε το δρόμο μας ήταν οι μεγάλες σωληνώσεις μιας εταιρίας που παρωχέτευαν το πετρέλαιο ως τα περίχωρα της Τεχεράνης. Άτυχήματα και απρόοπτα είχαμε ένα σωρό: Μιά μέρα ένα φορτηγό αυτοκίνητο που το οδηγούσε κάποιος Άραβας έπεσε πάνω στο «Λάντ-Ρόβερ» του Καίμπριτζ και εξαναγκαστήκαμε να μείνουμε στην έρημο κάπου είκοσιτέσσερις ώρες για να το επισκευάσουμε.

»Ένα άλλο περιστατικό ήταν κάπως... διασκεδαστικότερο. Ένα πρωί, συναντήσαμε στο δρόμο κάποιον γέρο που μας έκανε νόημα να τον πάρουμε στην Τεχεράνη. Όταν σταματήσαμε μας ανακοίνωσε με (πομπώδες ύφος ότι είναι ο Μέγας Βασιλεύς των Μωαμεθανών. Καταλάβαμε ότι επρόκειτο περί ανισορρόπου και

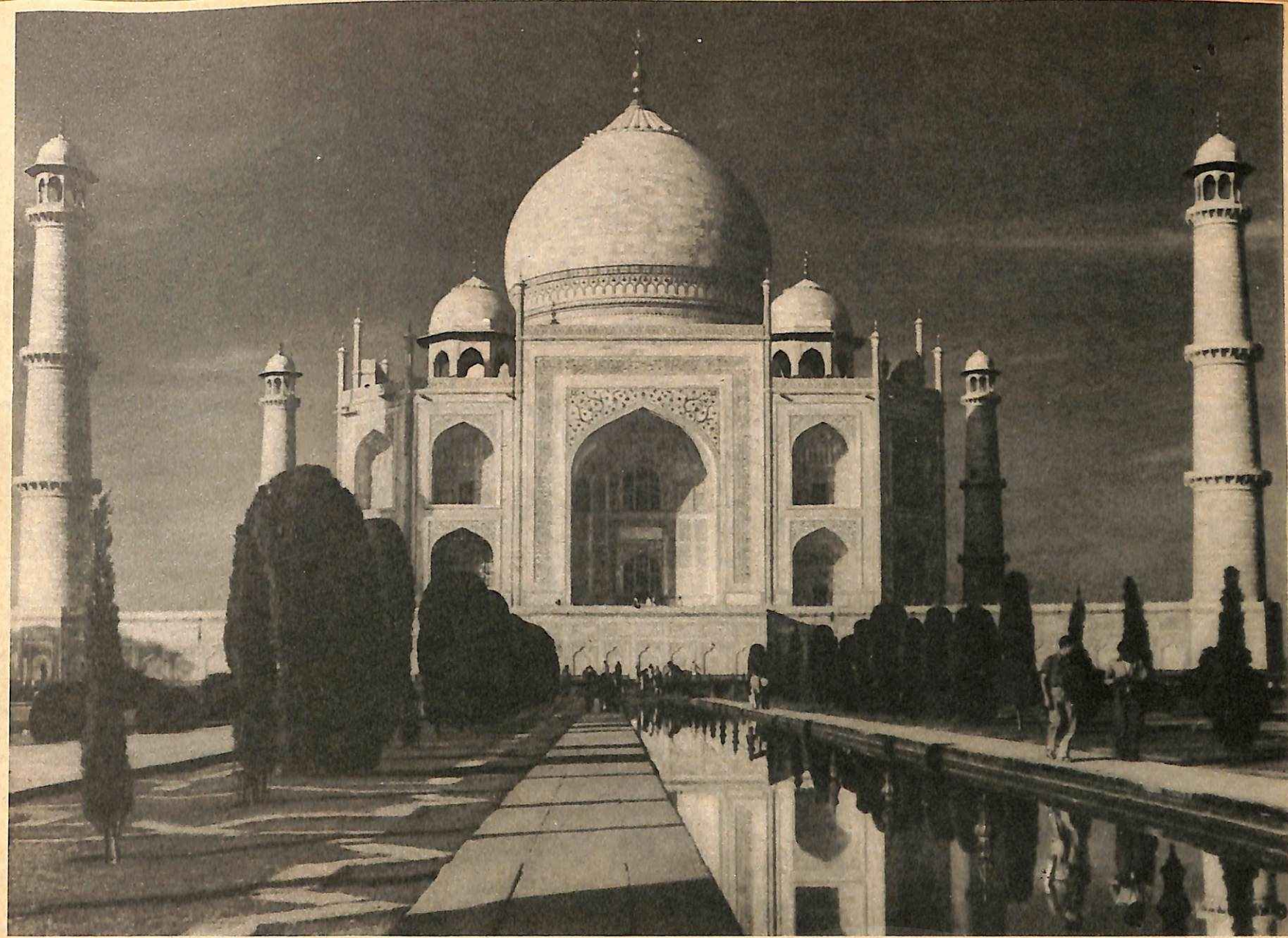
προσπαθήσαμε να του ξεφύγουμε, αλλά στάθηκε αδύνατο. Ο φίλος μας, με καταπληκτική ευκινησία, σκαρφάλωσε στη στέγη του αυτοκινήτου του "Οξφορντ" και, άψηφώντας τελείως τον κίνδυνο, φώναζε ότι ήρθε η ώρα να αποκατασταθώ στο θρόνο του. Άναγκαστήκαμε και πάλι να σταματήσουμε και κάναμε ένα πρόχειρο «πολεμικό συμβούλιο» για να αποφασίσουμε με τι τρόπο θά τον ξεφορτωθούμε.

»Του προτεινάμε να ποζάρη για μία φωτογραφία, εξηγώντας του ότι... ο Μέγας Βασιλεύς των Μωαμεθανών όλου του κόσμου θάπρεπε ναχη τουλάχιστον ένα αναμνηστικό της πορείας του προς το θρόνο. Εύτυχως, δέχτηκε την πρότασή μας —κ' έτσι το σκάσαμε αφήνοντάς τον μόνο στην έρημιά, με το μεγαλείο του».

ΜΕΓΑΛΕΙΟ ΚΑΙ ΦΤΩΧΕΙΑ

»Ένας άλλος από την ομάδα συναντήθηκε στη Σιγκαπούρη με κάποιον Γάλλο δημοσιογράφο και του έδωσε αποκλειστική συνέντευξη.

«Ήξερα πολλά, είπε, για τον αρχαίο ελληνικό πολιτισμό. Άλλά για τον πολιτισμό των άσιατικών χωρών, για τα μνημεία τους, για τον τρόπο που λάτρευαν τους θεούς τους, για τη σημερινή τους ζωή —δέν είχα ακούσει τίποτε. Γι' αυτό δέχτηκα με χαρά να λά-

ΤΟ ΤΑΖ ΜΑΧΑΛ ΤΗΣ ΑΓΡΑΣ ΧΤΙΣΤΗΚΕ ΑΠΟ ΤΟΝ ΣΑΧΗ ΓΕΧΑΝ ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΤΟΥ ΠΟΥ ΠΕΘΑΝΕ ΣΤΗ ΓΕΝΝΑ ΤΟΥ 14ου ΠΑΙΔΙΟΥ!

ρασμένου Σεπτεμβρίου τα δυο αυτοκίνητα —το ένα, του Καίμπριτζ, θαλασσί, το άλλο μπλέ σκούρο — ξεκίνησαν, «έν πάση επισημότητι» από το Λονδίνο. Πέρασαν από το Παρίσι, τη Βιέννη, το Βελιγράδι, τη Βηρυτό, το Λίβανο όπου και κατεσκήνωσαν, για μία εβδομάδα, σ' ένα γυμνάσιο θηλέων —που, άτυχως, συνέπεσε να έχη διακοπές. «Είχαμε αρχίσει κιόλας να συνηθίζουμε σ' αυτή τη ζωή, λέει κάποιος της ομάδας. Είχαμε ακόμα συνηθίσει να περνάμε αγγόγγυστα τα αδιάβαστα μονοπάτια της Άνατολής» και όλοι, άνθρωποι και αυτοκίνητα, δείξαμε μεγάλη άντοχή στις ταλαιπωρίες. Πολλές φορές σταματούσαμε στη μέση ενός μονοπατιού και κοιμόμαστε πέντε - έξη ώρες, για να σηκωθούμε σύναιγα και να συνεχίσουμε τόν άτέλειωτο, όπως μας φαινόταν, δρόμο μας. Σιγά - σιγά, όμως, μάθαμε πώς να σαγηνεύουμε τούς κατοίκους της περιοχής —πώς να τούς καταφέρνουμε μάλλον να μας διαθέτουν τα καλύτερα δωμάτιά τους. Ή μέθοδος δέν είναι δύσκολη. Στην αρχή ζητούσαμε μία «μικρή γωνίτσα» του σπιτιού για να θάλαμε λίγα πράγματα.

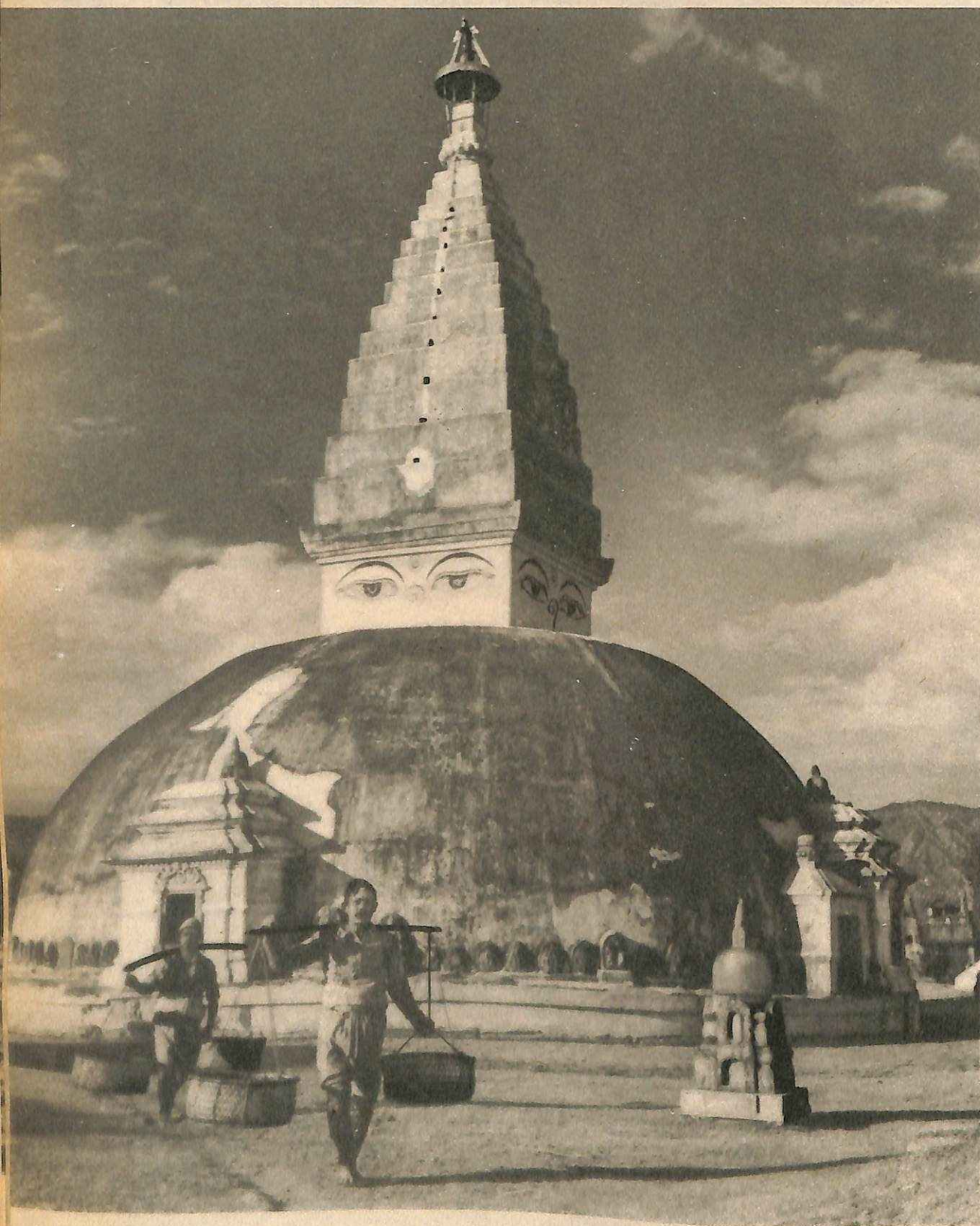
Ή «γωνίτσα» σύντομα γινόταν δώμάτιο' κι όταν συναντούσαμε τις γυναίκες των φιλοξενητών μας

ΟΙ ΓΕΝΙΕΣ ΤΩΝ ΣΚΩΤΣΕΖΩΝ ΠΟΥ ΠΕΡΑΣΑΝ ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΚΙΣΤΑΝ ΑΦΗΣΑΝ ΑΝΕΞΑΛΕΙΠΤΑ ΙΧΝΗ ΠΙΣΩ ΤΟΥΣ. ΑΡΙΣΤΕΡΑ

Α ΚΑΙ ΣΤΗ ΜΕΣΗ: ΕΝΑ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΑΣΚΑΥΛΩΝ («ΓΚΑΪ-ΔΕΣ»). ΔΕΞΙΑ: ΠΑΡΕΛΑΣΙΣ ΤΗΣ ΦΙΛΑΡΜΟΝΙΚΗΣ ΤΟΥ ΠΑΚΙΣΤΑΝ ΜΕ ΕΠΙΣΗΜΗ ΣΤΟΛΗ

Χαμόσπιτα για τούς ανθρώπους, μεγαλοπρεπείς ναοί για τὰ εἴδωλα

Η ΕΙΣΟΔΟΣ του ναού Μπόντ Νάθ, με δυο πελώρια μάτια ζωγραφισμένα πάνω στην πέτρα. Ο περίφημος αυτός βουδιστικός ναός είναι χτισμένος κοντά στο Κατμαντού της Νεπάλ και κάθε χρόνο τὸν ἐπισκέπτονται πολλές χιλιάδες πιστῶν προσκυνητῶν ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη τῆς Ἀνατολῆς.

ΑΧΘΟΦΟΡΟΙ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΣΤΟ ΣΧΕΔΙΟΝ ΑΔΙΑΒΑΤΟ ΜΟΝΟΠΑΤΙ ΜΕΤΑΞΥ ΙΝΔΙΩΝ ΚΑΙ ΝΕΠΑΛ

Φωτ. Barrington Brown — Camera Press

θω μέρος σ' αὐτὴ τὴν «ἐκστρατεία». Καὶ ὁμολογῶ πῶς δὲν μετάνιωσα. Ἀνοίχτηκε μπρὸς στὰ μάτια μου ἕνας καινούργιος κόσμος. Ὅλα σ' αὐτὴ τὴν περιοχή εἶναι πρωτόγονα. Δὲν ὑπάρχει «μέτρο». Οἱ ναοί, τὰ μνημεῖα, οἱ θεοί, εἶναι γιγάντιοι ὄγκοι, ὅπως τὰ θουνά τους.

«Ὁ πολὺς κόσμος —συνέχισε— εἶναι βουτηγμένος στὴν ἀμάθεια καὶ τὴν πρόληψη. Ἡ πίστη τους φτάνει τὴν καταληψία. Ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριά, ἡ φτώχεια τῶν μαζῶν, ἡ ἐξαθλίωση, οἱ ἀρρώστιες, ξεπερνᾶνε τὰ ὅρια τῆς φαντασίας κάθε Εὐρωπαίου. Κι ὅμως: ἐκεῖ πού εἶσαι ἔτοιμος νὰ πῆς «κρίμα» βλέπεις ἀντίκρου σου τὴ μάζα ἐνὸς ναοῦ ἢ νιώθεις τὴ σκιά ἐνὸς θουνοῦ νὰ ζυγιάζεται ἀπειλητικὰ ἀπάνω σου, ἐτοιμόρροπο, σὰν τὸν Πύργο τῆς Πίζας, καὶ καταλαμβάνεσαι ἀπὸ δέος.

ΚΑΙ ΛΙΓΟ «ΚΟΧΙΝΟΥΡ»

«Μεγάλῃ ἐντύπωση μοῦ ἔκανε τὸ Τάξ Μαχάλ τῆς Ἀγκρας. Τὸ ἔχτισε ὁ Σάχης Γεχάν γιὰ νὰ διαγωνισθῇ τῇ μνήμῃ τῆς γυναίκας του ποὺ πέθανε στὴ γέννα τοῦ δεκάτου τετάρτου παιδιοῦ τους. Εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ ὀρασιότερα δείγματα τῆς ἀνατολίτικης ἀρχιτεκτονικῆς — ἂν καὶ χτίστηκε, κάπως πρόσφατα: τὸν 16ο αἰῶνα.

«Τὸ χτίριο αὐτὸ μᾶς φέρνει στὸ νοῦ τὴν ἱστορία τοῦ Σάχη Γεχάν ἢ μάλλον πῶς ὁ φιλήσυχος καὶ ἀγαθοεργὸς αὐτὸς ἀρχοντας πέ-

ρασε στὴν ἱστορία. Τὰ χρόνια ποὺ βασίλευε, ἦταν χρόνια εἰρήνης καὶ εὐημερίας. Ὁ Σάχης καλλιεργοῦσε τριαντάφυλλα στὸν κήπο του, ἀγαποῦσε τὴ γυναῖκα του καὶ λάτρευε τὰ παιδιὰ του. Ξάφνου κάποιος τοῦ ψιθύρισε ὅτι ὁ ἀδελφός του εἶχε τὸ «Κοχινούρ», τὸ καταραμένο διαμάντι. Τότε γὰρ παράτησε ὅλα καὶ κυριεύτηκε ἀπὸ μιὰ ἐπιμονὴ ἰδέα: νὰ τὸ ἀποκτήσῃ. Ἐπειτα ἀπὸ πολλὰς προσπάθειες ποὺ ἀπέτυχαν κατάρθωσε νὰ τὸ κλέψῃ μὲ δόλο. Τὴν ἴδια μέρα πέθανε ἡ γυναῖκα του «πάνω στὴ γέννα». Κ' ὅστερα ἀπὸ λίγα χρόνια θρῆκε κι ὁ ἴδιος φρικτὸ θάνατο ἀπὸ πείνα στὰ ρουμάνια τῆς περιοχῆς, ὅπου εἶχε καταφύγει γιὰ νὰ σώσῃ τὴ ζωὴ του —καὶ τὸ «Κοχινούρ» — ἀπὸ κείνους ποὺ τὸ διεκδικοῦσαν. Τάχασε καὶ τὰ δύο!

«Ἀλλὰ τί τὰ θέλετε. Ἡ Ἀνατολὴ εἶναι γεμάτῃ θρύλους...»

Οἱ δυὸ ὁμάδες πέρασαν τὰ Χριστούγεννα στὴν Καλκούτα καὶ τὴν πρωτοχρονιά ἐξεκίνησαν γιὰ τὸ Μπανγκόκ. Στὴν ζούγκλα τῆς Βιρμανίας δὲν κατάρθωσαν νὰ συναντήσουν οὔτε ἕνα ληστή.

Τώρα τὰ αὐτοκίνητα τῶν νεαρῶν ἐξερευνητῶν δρῖσκονται στὴ Σιγκαπούρη καὶ ἐτοιμάζονται νὰ γυρίσουν ἀπὸ τὸν ἴδιο δρόμο στὸ Λονδίνο. Εἶναι περιττὸν νὰ ποῦμε ὅτι οἱ ἔξη νεαροὶ ἀπόφοιτοι ἄφησαν γένεια καὶ ἀπέκτησαν πολλές συνήθειες τῆς Ἀνατολῆς. Μιὰ ἀπὸ αὐτοὺς: κάνουν μπάνιο κάθε δέκα πέντε.

ΓΙΑ ΝΑ ΠΕΡΑΣΟΥΝ ΤΟΝ ΓΑΓΓΗ, ΕΠΡΕΠΕ ΝΑ ΦΟΡΤΩΣΟΥΝ ΤΟ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟ ΣΕ ΒΑΡΚΑ

Σ' ΕΝΑ ΣΥΝΝΕΦΟ ΣΚΟΝΗΣ, ΕΝΑ ΑΠΟ ΤΑ «ΛΑΝΤ - ΡΟΒΕΡΣ» ΔΙΕΡΧΕΤΑΙ ΟΡΕΙΝΕΣ ΔΙΑΒΑΣΕΙΣ ΤΩΝ ΙΝΔΙΩΝ

Διήγημα του ΤΣΑΝΤ ΟΛΙΒΕΡ

Εικονογράφος Μ. ΜΠΟΣΤΑΝΤΖΟΓΛΟΥ

Τέλος Αυγούστου 1971.

Πολύ ψηλότερα από ένα τοπίο του Νέου Μεξικού, ψηλότερα ακόμη κι από τον γαλάζιου ουρανό, ένα «αστρόπλοιο» μετρίασε την ταχύτητά του και άρχισε να κατεβαίνει προς την Γη. Τό κοντινότερο αστέρι που φλεγόταν μέσα στα σκοτάδια έγινε ο χρυσός Ήλιος. Το αστρόσκαφος αυτό καθώς έρχόταν από το κενό μπήκε μέσα στα άστρα σύννεφα. Έκατοντάδες χιλιόμετρα και πέρα, ο καθηγητής Ντίζον Σάντερς κύτταζε προς τον ουρανό από το παράθυρο του γραφείου του, στο Πανεπιστήμιο. Τό φρέσκο αεράκι μοσχομυρίζει κι ύστερα από την κάψα του καλοκαιριού, τὰ πρωτοβρόχια του Αυγούστου έβγαλαν λίγη πρασινάδα στους κάμπους. 'Ο Δρ. Σάντερς άγνοούσε ότι ο άνθρωπος είχε έπιτύχει να φθάση στον 'Αρη, για πρώτη φορά. Άγνοούσε ακόμη και τί είχαν ανακαλύψει οι άνθρωποι εκεί.

Τρείς μέρες άργότερα τόν καλούσαν από την Ουάσινγκτον. Μιά ώρα μετά τί λήψη τού μηνύματος ανέβηκε σ' έναν αντιδραστήρα που τόν απέβιδωσε σε κάποιο γήπεδο τού Νέου Μεξικού.

'Αστρόπλοια δέν αντίκρυσε. Δέν είδε παρά ένα τσιμεντένιο οικόδομημα πολύ στερεό, δυό κτίρια λεπτιπέλιπα σαν πύργους ραβδίου, αντισεροπορικούς πυρσώλους και υπόστεγα. Στόν ουρανό όμως περιπολούσαν άεροπλάνα με αντιδραστήρες. Ένα άεριωθούμενο έλικόπτερο τόν μετέφερε μερικά χιλιόμετρα άπ' εκεί και τόν απέβιδωσε σε έναν νεοσυστάτο συνοικισμό τής έρήμου. Τά σπίτια ήσαν άσπροβαμμένα, πυκνά, και ένα υδραυλικό σύστημα (έντελώς κρυμμένο κάτω από τήν επιφάνεια τού εδάφους) είχε μετατρέψει τό έρημο πεδίο, σε μίαν άληθινή δασή και καταπράσινα δένδρα, με χόρτα άφθονα, με άναρριχόμενα φυτά και λουλουδία. Πάνω σε κάποια σκεπή μία τεράστια έπιγραφή έλεγε: «Καλώς ώρίσατε στό ταμπουρί». Μιά άλλη, πιό μικρή και πιό έπίσημη έγραφε: «Προσινόμενος. Νέον Μεξικό. 'Ιδιοκτησία τών 'Ηνωμένων Πολιτειών. Άπαγορεύεται ή προσγειώσις».

'Εν τούτοις προσεγγιώθησαν. Άκολούθησαν ένα διάδρομο σκετασμένο και έφθασαν σ' ένα οικόδομημα. Στήν πόρτα φρουρούσαν τρείς στρατιωτικοί άστυνόμοι. Στό έσωτερικό, κατέβηκαν μία σκάλα και έφθασαν σε μίαν αίθουσα που έμοιαζε έντελώς χωριάτικη. Τόσο άπλη ήσαν. Δυό άλλοι άξιώματικοί τούς άνοιξαν ένα πλάγια πόρτα. 'Ο Σάντερς προχώρησε. 'Ήξερε να διακρίνει και ν' άναγνωρίζει ένα στρατηγό και γι' αυτό δυσκολετήκει να μή τόν χαιρετήση στρατιωτικά εις προσοχήν.

—Είσαθε ο καθηγητής Σάντερς;...

—'Ακριβώς.

—Πολύ εύτυχής πού σάς γνωρίζω, κύριε καθηγητά. Λοιπόν, Σάντερς, εγώ είμαι ο στρατηγός Ράνσομ. 'Επιθυμώ να σάς εκφράσω τήν εύγνωμοσύνη μας πού ήρθατε εδώ.

'Ο Σάντερς είχε όρεξη να καπνίση ένα τσιγαράκι. 'Ο στρατηγός ήταν σωματώδης, μάλλον άσχημος, όχι όμως και άντιπαθής, με ψαρά μαλλιά, με μάτια γαλανά και διαπεραστικά. 'Ο-πωσήποτε έκανε μάλλον καλή έντύπωση.

—Φυσικά, συνέχισε, καταλαβαίνετε καλά ό-τι όσα είδατε κι άκούσατε σ' αυτόν τόν χώρο πρέπει να θεωρηθούν σαν άπόλυτο μυστικό, τελείως άπόρρητο. 'Επαφίμεθα στήν χεμυθείά σας.

—Τό αντίλαμπάνομαι πολύ καλά, στρατηγέ μου.

—Λαμπρά.

'Ο στρατηγός διέσχισε τό δωμάτιο και κάθισε στο γραφείο του. Άνοιξε ένα συρτάρι, έβγαλε ένα κουτάκι που θα είχε έπτά έως όκτώ πόντους μέγεθος. Κουτάκι κοινότατο, μετάλλινο. 'Ο στρατηγός έπαιξε για λίγο τά δάκτυλά του πάνω στο γραφείο. Και άποτόμως άνοιξε τό καπάκι τού κουτιού και τό πρότεινε στον Σάντερς.

—Κατά τήν γνώμη σας, καθηγητά Σάντερς, τί είναι αυτό τό πράγμα;

'Ο Σάντερς πήρε τό κουτί και εξέτασε τό έσωτερικό του.

—Μπορώ να τό δγάλω;

—Βεβαίως.

Πήρε στα χέρια του τό πραγματάκι. Ήταν μία στακτόχροη πέτρα μήκους έξη έκατοστόν και πλάτους πέντε. Τό πάνω μέρος της ήταν λείο και φθαμένο. Τό άποκάτω είχε με πολλήν έπιμέλεια σμιλευθή, ώστε να σχηματίσθι ένα όξύ κύρτωμα. 'Η κοπή τής πέτρας ήταν πολύ φανερή. Άν τό έβλεπε κανείς πλάγια είχε όψη έλαφρά άμφικυρτη στο κατεργασμένο τόν μέρος. Τό πήρε σφικτά, με τό λείο μέρος στήν φούχτα του.

—Λοιπόν, κ. καθηγητά;

—Φαντάζομαι, αφού μ' έρωτάτε με τόση έπιστημότητα, ότι θα πρόκειται για κάτι πολύ σοβαρό. Δέν είναι έτσι;

—Πολύ σπουδαίο. Πάρα πολύ σπουδαίο μά-λιστα...

'Ο Σάντερς σκέφθηκε κι εξύγισε καλά τά λόγια του.

—Αυτό εδώ είναι στουρνάρι. Μιά πέτρα δηλαδή κοινή ή κάτι που τής μοιάζει πολύ. 'Η κο-φερή της κάτω επιφάνεια, κατά τήν γνώμη μου, είναι καλά δουλεμένη, γιατί αντίλαμπάνομαι δ-

τι τεμαχίσθηκε με σημαντική πίεση. Φαντάζομαι ότι πρόκειται για κατεργασμένο αντίκειμενο... Ένα εργαλείο δγαλμένο από χέρι άνθρωπίνου. Πιθανώς να είναι ένα ξυστήρι. Μου κάνει τήν έντύ-πωση ενός συνθιτισμένου εργαλείου που χρησι-μοποιείται για να ξύνουν τά δέρματα, καθώς και άλλα αντίκειμενα. Μολατούτα, μού είναι δύσκολο ν' άποφανθώ σε τί έχρησιμοποίηθη. Τό πραγμα-τάκι αυτό είναι χονδροειδέστατο, αλλά καλο-φτιαγμένο, για τό είδος του. Δέν παρουσιάζει τίποτε τό έκτακτο. Έτσι τουλάχιστον νομίζω.

—Ποιάν ηλικία τού δίνετε; κι ο στρατηγός έσκυψε πάνω από τόν σοφό. Άπό πότε νομίζε-τε ότι χρονολογείται;

'Ο Σάντερς σήκωσε τούς ώμους του.

—Λυπούμαι, αλλά όμολογώ ότι ειρρίσκομαι σε άπόλυτη άδυναμία ν' άποφανθώ τόσο γρή-γορα και πρόχειρα. Όλα αυτά τά αντίκειμενα, μοιάζουν πολύ, και υπάρχουν παρόμοια σε όλα τά μέρη τού κόσμου, από τήν άρχήν τής «Πλει-οκαίνου έποχής» έως τήν σημερινή. Άν τό δρί-σκαμε με διάφορα κόκκαλα, με ξυλάνθρακες, με πηλίνα άγγεία ή μύτες βελών και, φυσικά, με ό,τιδήποτε άλλο καθωρτισμένο αντίκειμενο, ή μέ-ρα σε γήινα στρώματα ώρισμένης γεωλογικής ήλικίας, βέβαια, θα μπορούσα να τό εξακριβώ-σω κατά προσέγγιση.

—Τό βρήκαν έντελώς μόνο του στήν επιφά-νεια μιάς έρήμου, είπε ο στρατηγός μ' ένα χα-μόγελο.

—Υπό αυτόν τόν δρον ή χρονολογική του εξέταση άποτελεί ένα αίνιγμα.

—Πιστεύετε, λοιπόν, ότι πραγματικά (κι ο στρατηγός έτόνισε μία - μιά τίς συλλαβές) πρόκειται περί κατεργασμένου πράγματος;

—Αυτό μπορώ να τό βεβαιώσω. Όμολογώ όμως ότι δέν πιστεύω ότι στήν ύπηρεσία σας έν-διαφέρεσθε για πρωτόγονους πολιτισμούς.

—Αυτό εξαρτάται από τό μέρος όπου κα-τοικούν αυτοί οι πρωτόγονοι.

—Θέλετε να πείτε ότι οι έρυθρόδερμοι 'Α-πάχηςδες ξανάρχισαν να κάνουν επιθέσεις;

—Όχι... όχι, μολονότι εγώ θα έπιθυμούσα πολύ να μήν έχω να κάνω παρά με 'Απαχίδες. Μακάρι όλες μου οι άνησυχίες να προήρχοντο άπ' αυτούς. Για πέντε μου τώρα, κ. καθηγητά, έάν έσείς, υπό τήν ιδιότητα τού άρχαιολόγου, έπρεπε να μάθετε κάτι περισσότερο πάνω σ' αυτό τό πραγματάκι, δηλαδή ποιος τό έκανε, πότε έγινε, πόσων χρόνων είναι και τά λοιπά, τί άκρι-βώς θα κάνατε ώστε να εξακριβώσετε όλα αυτά;

—Άπολύστατα. Θα γυρίζα εκεί που βρέθη-κε αυτό τό ένα δείγμα και θα έψαχνα για ένα

άλλο τέτοιο αντίκειμενο. Άν μπορούσαμε ν' άνακαλύψαμε τό ποθούμενο, και με τίς άνασκα-φές να ξεθάψαμε κι άλλα διάφορα, ώστε να κά-νωμε μιά σύγκριση και να δγάλωμε τά συμπερά-σματά μας, πιστεύω ότι θα καταλήγαμε στήν λύση τού προβλήματος.

—Δέχεσθε ν' αναλάβετε αυτές τίς έρευνες, κ. καθηγητά, σε περίπτωση που ή Κυβέρνηση σας τό ζητούσε;

—Χωρίς δισταγμό, αν πρόκειται περί τόσο σπουδαίου ζητήματος. Άληθεύει όμως ότι πρέ-πει να έτοιμάσω τά μαθήματα που πρόκειται να δάδω στο Πανεπιστήμιο... Άπό πού προ-έρχεται, στρατηγέ μου, αυτό τό εύρημα;...

—Εάν επιτρέπεται ή έκφραση, προέρχεται από τόν 'Αρη, κ. καθηγητά...

'Ο Σάντερς δέν κατάλαβε στήν άρχή. Εξ-φνου όμως φωτίσθηκε.

—Με άλλα λόγια... δηλαδή;...

—'Ακριβώς! Και χωρίς άλλα λόγια.

'Ο Σάντερς έμεινε έκπληκτος, πού δέν τά έχασε όταν άντελήφθη ότι οι άνθρωποι πάτη-σαν τό πόδι τους στον 'Αρη. Όπωσήποτε, τό έπερίμενε κάποτε κι αυτό. Άλλωστε όλοι οι άν-θρωποι, τό είχαν σίγουρο.

'Εν τούτοις, ένα «κατεργασμένο» αντίκειμε-νο από τόν 'Αρη παρουσιάζε κάπως διαφορετι-κά τό ζήτημα...

'Αντικείμενο δηλαδή, φτιαγμένο από εαν-θρώπινο» χέρι, ή και από κάποιο όν, πού έπρε-πε να μοιάζει με άνθρωπο.

—Γιατί όμως διαλέγον έμένα; ρώτησε. 'Ε-γώ δέν είμαι άνθρωπος τού Διαστήματος. Και δέν σάς κρύβω, ότι μ' άρέσει πολύ να μένω στήν Γη.

—Θα είμαι άπολύτως ειλικρινής άπέναντί σας. 'Η έπιχείρησή μας διεξήχθη με άπόλυτον έχεμύνη. Τό άληθές είναι ότι θα προτιμούσα να γίνη υπό άλλας συνθήκες. Δοθείσης, όμως, τής διεθνούς καταστάσεως, πού κάθε άλλο παρά ήρεμη είναι, δέν ήτο δυνατόν να περιμώνω. Άρ-γιά ή γρήγορα θα χρειασθί ν' άνακοινώσωμε τό γεγονός. Θα φορτωθούμε, λοιπόν, στήν ράχη μας ένα τεράστιο πρόβλημα κατά τήν συνεδρία-ση στον 'Οργανισμό τών 'Ηνωμένων Έθνών. Δέν έχωμε τό δικαίωμα να τήρησωμε μυστική μία τέ-τοια περίπτωση, και τήν ήμέρα πού θα προδού-με σε άνακοινώσεις, θ' άπαιτηθί ν' άπαντήσωμε σε ώρισμένες έρωτήσεις. Με καταλαβαίνετε;

—Ναι, και βλέπω γιατί χρειάζεσθε ένα άρ-χειολόγο. Άλλά γιατί διαλέγετε ιδιαιτέρως έ-μένα;

—Είμεθα ύποχρεωμένοι να σάς άναγκάσω-με να φύγετε.

—Πολύ καλά. Άλλά γιατί εγώ κι όχι άλ-λος;... Έκφράζω τήν δεικναιολογημένη έπιθυμία να πληροφορηθώ τό γιατί.

'Ο Ράνσομ άρχισε να μετρά στα δάκτυλά του.

—Πρώτον, διότι σάς έχωμε έμπιστοσύνην. Δεύτερον, κρίνωμεν ότι είσαθε τό ένδεδειγμένο πρόσωπον σε καλή φόρμα και με άρκετή φαντα-σία. Τρίτον, είσαθε σε καλή ύγεινή κατάσταση, μολονότι θ' άπαιτηθί να περάσετε από ειδική ύγειονομική εξέταση... Και έπί τέλους... μού έπιτρέπετε να όμιλήσω άνοικτά;

—Βεβαίως.

—Χωρίσατε με τήν γυναίκα σας... 'Η πλη-ροφορία μου είναι άκριβής ή όχι;

Τό έρωτηματικό αυτό μαχαίρι στριφογύρισε βαθεία στήν άνεπουλωτή πληγή τού Σάντερς, άλ-λά τό πρόσωπό του έμεινε άπαθές.

—'Ακριβστάτη.

—Οί γονείς σας πέθαναν. Έχετε ένα γυιό που δουλεύει στα πετρέλαια, μα δέν τά πηγαί-νετε καλά μαζί του.

—'Ακριβές.

—Διαλέξατε για ν' άσκήσετε τήν έπιστήμη σας μία μικρή και άπομακρυσμένη πανεπιστημι-ακή σχολή. Έτσι, μπορεί πιό εύκολα να έξηγη-θί ή άπουσία σας.

—Δηλαδή, θέλετε να πείτε ότι κανένας δέν θα προσέξη τό ένδεχόμενο τής «μη» έπιστροφής μου;

—'Οφείλω να όμολογήσω ότι δέν θα μετα-χειρίζομαι αύτήν τήν διατύπωση τού ίσχυρισμού σας.

'Ο Σάντερς έκτύπησε τό πραγματάκι πού δέν είχε παύσει να κρατά στο χέρι του. Τό ξα-τό νάβαλε στο κουτάκι και τό έδωσε στον Ράνσομ.

—Θα κάνω ό,τι καλύτερο μπορώ.

—Σας είμεθα ευγνώμονες, καθηγητά Σάν-τερς. Μπορείτε από τώρα να διαλέξετε τό παρά-σημο τής άρεσκείας σας, αν έχετε όρεξη να πα-

ρασημοφορηθήτε. Και, μή 'στενοχωρησθε. Θα σάς πανε εκεί πέρα, δηλαδή στον 'Αρη, και θα σάς ξαναφέρουν. 'Ο πύραυλος μπορεί να χωρέ-ση τρείς άνδρας. Πιλότος σας θα είναι ο συν-ταγματάρχης Μπέν Κούπερ, πού έκανε ήδη τό πρώτο ταξίδι και έπομένως ξέρει καλά τόν δρό-μο. Τόν άλλο σύντροφό σας έσείς θα τόν διαλέ-ξετε, ώστε να είναι τής πλήρους έμπιστοσύνης σας. Ξέρετε τί ζητούμε, και είμαι βέβαιος ότι καλοξέρετε και με ποιόν μπορείτε να συνεννοη-τε καλύτερα.

—Διαλέγω τόν Ράλφ Κάρτερ, από τήν Σάν-τα - Φέ. Είναι τριάντα όκτώ έτών, ξέρει καλά τήν δουλειά του και 'θεωρητικώς' μένει έργέ-νης. Έπειδή είναι έπιτήδειος έρευνήτης, κανένας δέν θα παραξευθευθί αν θα λείψη λίγες μέρες, δ-λοι θα νομίσουν ότι πάει για άνασκαφές.

—Σύμφωνοι... 'Η άναχώρησή θα γίνη σε δέ-κα ήμέρες. Τακτοποιήσετε, λοιπόν, τίς ύποθέ-σεις σας.

—Συμφωνώτατοι.

Και οι δυό άνδρες έσφιξαν τά χέρια τους.

Γρήγορα πέρασαν οι δέκα μέρες.

Έγραψε τί διαθήκη του, πράγμα πού άνέβαλ-λε χρόνια τώρα. Άφιέρωσε μία όλόκληρη μέρα για να ψαρέψη, παρέα με δυό φίλους του. Έτηλεφώ-νησε στο γυιό του. 'Η συνομιλία ύπήρξε όπως πάντα άποκαρδιωτική, μολονότι γεμάτη από εύ-πρέπεις: σά να προήρχετο από διατεταγμένη ύ-πηρεσία. Δέ μπορούσε να του πη πού έπήγαγε. Άνέπνευσε όμως όταν έκοψε τήν επαφή, μετά τρία λεπτά. Δέν τήλεφώνησε στή γυναίκα του 'Ελεν.

Τό αστρόπλοιο ξεκίνησε τήν ώρισμένη ώρα. Και για μία στιγμή, ο καθηγητής συλλογίσθηκε τόν έαυτό του. Σαράντα δυό χρόνων, μάλλον λε-πτικάκαμένος. Με πελώρια χυαλιά σε σκελετό ταρταρούρας. Σίγουρα είχε τήν όψη καθηγητού. Και γι' αυτό έμοιαζε σαν έκτός τόπου και χρό-νου μέσα στον πύραυλο.

Κύτταξε έξω από τό φινιστρίνι. Είδε ψυχρά τ' αστέρια. Είδε κι έναν ήλιο παγωμένο. Παρετή-ρησε μακρινά σκοτάδια, γεμάτα από άπέραντες σιωπές. Είδε τήν προσωπική του ζωή, μακρινή, χαμένη. Μιά ζωή πού στάθηκε πολύ μονάχη σε μίαν άπέραντη μοναξιά. Μιά ζωή πού πέρασε σαν άστραπή.

Άνέβασε τά μάτια. 'Η άτομική προώθηση δέν έκανε κανένα κρότο, έξω από ένα έκνευριστικό κραδασμό πού έλεγες πως ήταν άπαραίτητο στοι-χείο τού αστροσκάφους. Στα πόδια του οι μα-γνητισμένες σόλες τών παπουτσιών του τόν κρα-τούσαν όρθιο, και ύστερα από τόν άρχικό λίγγο-πο το αίσθάνθηκε, αυτή ή έλλειψη βαρύτητας δέν είχε άλλο άποτέλεσμα παρά μόνο να τόν έμποδί-ζη να χωνεύη κανονικά.

Είχαν καλό ούσκι. Άριστο τσωντικό. Δέν αισθανόντουσαν ούτε κρύο ούτε ζέση.

'Ο Ράλφ Κάρτερ, ο άλλος άρχαιολόγος, ήταν ένας ξανθός γίγας και ο μικροσκοπικός συντα-γματάρχης Μπέν Κούπερ, ο πιλότος τους, τόν παρωμοίαζε με τό «φανόμενο» πού άποτελεί τήν κινήτηριο μάχη τού πυραύλου.

—'Ας μιλήσουμε για πέτρες, είπε. Πές μου λοιπόν τί διάβολο έκανε αυτό τό ξυστήρι πάνω στον 'Αρη; Κύττα να λύσης τό πρόβλημα σαν έν-συνείδητος πρόσκοπος, ώστε να κάνωμε μεταβολή και να γυρίσωμε στο σπιτάκι μας.

'Ο Σάντερς χαμογέλασε καθώς σιγόπινε τό ούσκι του.

—Λοιπόν, Ράλφ, εγώ θα σου δώσω έξη γρή-γορες άποκρίσεις.

—Πύρ, φώναξε ο Ράλφ, πιπιλίζοντας τό τσιμ-πούκι του.

—'Ιδού λοιπόν. Ένας πύραυλος — ο πρώτος, φυσικά — κατεβαίνει σ' ένα πηλητήρι που πιστεύ-ουμε ότι είναι άκατοκήνη. Σχεδόν καθολική εί-ναι ή έρρημς εκεί και ο άέρας είναι πτώχωντος σε όξυγόνο. Οι άστρονόμοι μας έχουν έπισήμως βεβαιώσει ότι υπάρχουν τού είδους μας, δηλαδή, άνθρωποι και ζώα δέν είναι δυνατόν να ζούν στον 'Αρη. Μπορεί, βέβαια, να υπάρχουν τέρατα χω-ρίς τό παραμικρότερο άνθρωπίνον άτομο στο ζω-τικό τους σύστημα, αλλά άναμφισπότητως όχι άνθρωποι. Ξαφνικά, τί βρίσκειται πρώτα-πρώ-τα; Ένα πραγματάκι κατεργασμένο. Τίποτε τό έκτακτο. Τίποτε τό παράξενο. Τίποτε τό έξωφρε-νικό... Τίποτε, έπί τέλους, πού να τούς κάνει στήν Ουάσινγκτον να σπάσουν τό κεφάλι τους ούρλιά-ζοντας: «Μά, για τό Θεό, αυτό σημαίνει ότι ύ-πάρχουν Άρειοι στον 'Αρη». Και τί είναι αυτό τό πραγματάκι; Ένα άπλούστατο ξυστήρι. Άλ-λώςτε είναι θαύμα ότι ο βοτανολόγος πού έλαβε μέρος στο πρώτο ταξίδι τό είδε και τό μάζεψε. Έν τούτοις ή πιό λογική έξηγήση ποιά είναι; 'Ε-

κείνη, δηλαδή, πού δέν άπαιτεί μίαν ύπερβολική εύπιστία...

—Κατεργαριά μυρίζει, είπε με άπάθεια ο Ράλφ.

—Ωστε τό σκέφθηκες κι εσύ; 'Ο άπλούστε-ρος τρόπος για να έξηγηθί ή παρουσία αυτού τού ξυστηρίου, πάνω στον 'Αρη, είναι ότι κάποιος άνθρωπος τό πήγε εκεί, τό άνακάτεψε στήν άμ-μο και κατόπιν τό...άνακάλυψε. 'Ο βοτανολόγος τό βρήκε. Άρα είναι ο μόνος πού θα μπορούσε να έχη τήν δυνατότητα αυτής τής άπάτης.

—Έν τούτοις, Σάντερς, δέ νομίζω ότι ο βο-τανολόγος είναι άπατεώνας.

—Δέν ύπνοω ότι έκρυψε τό ξυστήρι. Ύπο-γραμμίζω ότι αύτή ή έκδοχή είναι ή πιό άπλή έξηγήση τού μυστηρίου.

—Για να δούμε και τί άλλες ιδέες έχεις για τό ζήτημα, είπε ο Ράλφ.

—Νά τί συλλογίσαι ακόμα. 'Οτι αυτό τό πραγματάκι δέν «προέρχεται» από τόν 'Αρη. Τό άφησαν εκεί άλλοι διαπλανητικοί ταξιδιώτες. Στήν περίπτωση, ο σκοπέλος πού συναντούμε είναι αυτό τό ξυστήρι, γιατί σίγουρα οι διαπλανητικοί αυτοί ταξιδιώτες δέν θ' άφηναν πίσω τους ένα ξυστήρι από στουρνάροπετρα. Τί διάβολο, πώς είναι δυνατόν να συνυπάρχουν ένας πολιτισμός από αστροσκάφη και ένα πρωτόγονο πέτρινο ξυ-στήρι...

—Μήπως συνέβη κανένα άτύχημα; είπε ο Ράλφ. Μπορεί ν' άφησαν πίσω κανέναν από τό πλήρωμα τού αστροσκάφους, και στήν άνάγκη αυτός έφτισσε με πρωτόγονα μέσα τό ξυστήρι, για να έξυπηρετηθί όπως - όπως, αφού έμεινε να συν-τηρηθί με τίς άτομικές του δυνατότητες.

—Ναι, μα δέν καταλαβαίνω τούτο κυρίως, παρετήρησε ο Μπέν Κούπερ. Τί θα έξυνε, ώστε να κάνει αυτό τό εργαλείο και όχι άλλο πιό άπα-ραίτητο για τί συντήρησή του; Θα έκοδε ζυμα-ρικά από άμμο; 'Όταν κάναμε τό πρώτο μας ταξίδι δέν βρήκαμε στον 'Αρη ίχνος ζωής, όπως τουλάχιστον τήν νιώθουμε. Μόνο μερικά μικρά όντά-ρια είδαμε πού έμοιαζαν σαν τυφλοπόντικιο.

—Έν τούτοις, δέν μάς επιτρέπεται να παρα-μερίσωμε αύτήν τήν πιθανότητα. Μεταξύ τής Γης και τού 'Αρη θα έγιναν κάποτε έπαφές. Άς τό ύποθέσωμε. Είναι κι αυτό μία ιδέα. Άς παρα-δεχθούμε, λοιπόν, ότι εδώ και μισό έκατομμύριο χρόνια, ένας πύραυλος τής Γης κατέβηκε στον 'Αρη, άφησε αυτό τό ξυστήρι, και κατόπιν ξανα-γύρισε στον άστροπλοίο του. Γιατί τό άφησε; Εά μου πείτε. Έτσι για ένα οιοδήποτε λόγο.

—Άς τό ύποθέσωμε, έπί τέλους.

—Βαί, δάι, δάι, άναστήναζε με πικρία ο Ράλφ. Τί τρέλες μπορεί να ύποβάλι στο μυαλό γνωστικών ανθρώπων αύτή ή μανία τών διαπλα-νητικών ταξιδιών.

—Εγώ άπαριθμώ δυνατότητες, όσονδήποτε και αν ύποθεθούν άπίστευτες. Δέν έχνω τούς μύ-θους τής 'Ατλαντίδος, τής Λεμουρίας και τής άλλης χαμένης ήπειρου στη λίμνη 'Εριέ. Θυμηθή-τε, μάλιστα, τό γνωμικό τού Σέρλοκ Χόλμς: «'Α-ποκλείσατε τό άδύνατο και συγκρατήσατε ό,τι άπομένει».

—Και τί άπομένει τώρα σ' αύτή τήν περι-πτωση;

—Τέταρτον, ο πύραυλος...

—Τί θα πη τέταρτον; Γιατί τέταρτον;

—'Επιμένω και μή με διακόψης. Τέταρτον ο πύραυλος μπορεί να ήρθε άρχικώς από τόν 'Αρη. Με παρακολουθείτε; Από τόν 'Αρη ξεκίνησε ο πύραυλος, έφθασε στη Γη, βρήκε αυτό τό ξυστήρι, και για μίαν άγνωστή αίτία, τό πήραν οι Άρειοι, τό πήγαν στον πλανήτη τους κι εκεί τό έχασαν...

Άς ύποθέσωμε ότι αυτό συνέβη πρό ενός έκα-τομμυρίου έτών. Έκτοτε ο Άρης έχασε όλος διόλου τόν πολιτισμό του και όλες του οι πόλεις σκεπάσθηκαν με άμμο. Μή μου πείτε ότι οι πο-λιτισμοί δέν χάνονται.

—Αυτό τό έπιχείρημα είναι μάλλον ισχυρό για να μή πώ τίποτε άλλο.

—Με συγχωρείτε. Χρειάσθηκαν να γίνουν πολ-λές έρευνες κι άνασκαφές για ν' άποκαλυφθί ή Τροία. Τό ίδιο συνέβη και για ένα πλήθος διδρι-κών πλοίων. Άστειο σάς φαίνεται;

—Αυτά είναι δικές σου θεωρίες.

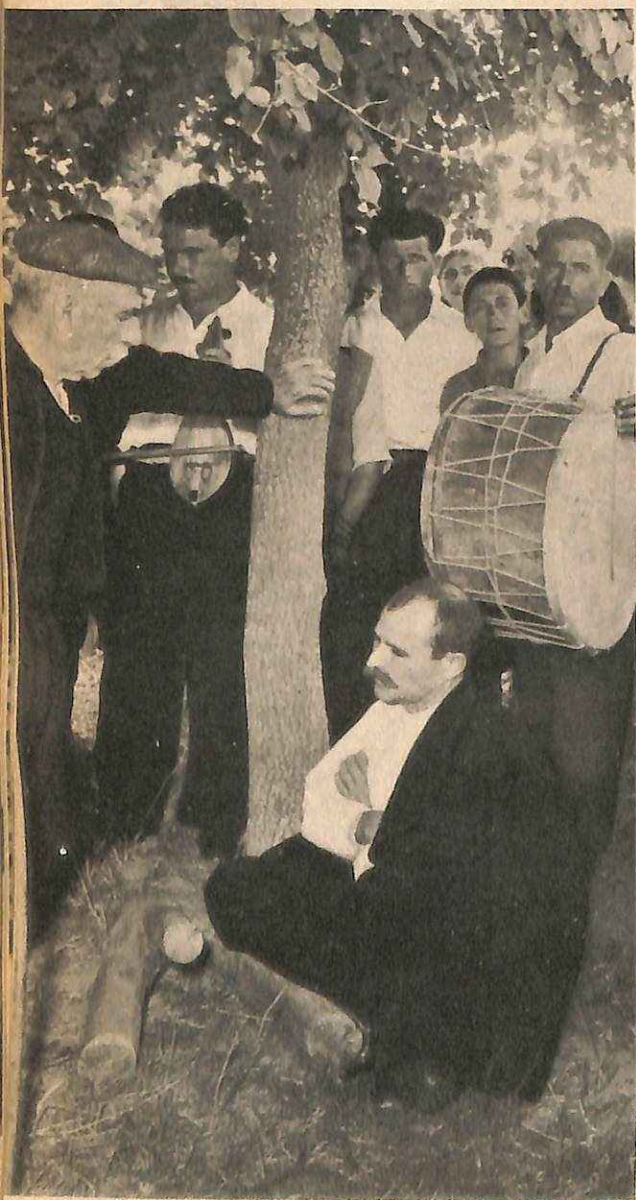
—Πέμπτον, εξακολούθησε ο Σάντερς. 'Ο άν-θρωπος άνεπιτύχη άρχικώς στον 'Αρη και κατό-πιν, έπειδή τό νερό άρχισε να στερεώνη, μετηνά-στευσε στη Γη, εδώ και μισό έκατομμύριο χρόνια. Με άλλα λόγια, τά ίχνη τής πρωτόγονης διαπλά-σιως τού άνθρώπου, πού διαγνώσαμε πάνω στη Γη, είναι άπατήλα και μάς παραπλάνησαν.

ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΕΙΣ ΤΟ ΕΡΧΟΜΕΝΟ

ΟΙ ΑΝΑΣΤΕΝΑΡΗΔΕΣ

Άπο τήν ὀργιαστική λατρεία τοῦ Διονύσου
στή σημερινή φρενήρη δρασκευτική ἔκσταση

Ο ΑΡΧΙΑΝΑΣΤΕΝΑΡΗΣ ΣΤΗ ΡΙΖΑ ΕΝΟΣ ΔΕΝ-
ΔΡΟΥ — ΕΝΩ ΗΧΟΥΝ ΤΥΜΠΑΝΑ ΚΑΙ ΛΥΡΕΣ

Η ΠΡΟΕΡΓΑΣΙΑ: ΕΝΑΣ ΜΕΤΑΡΣΙΩΜΕΝΟΣ ΠΙΣΤΟΣ ΡΙΧΝΕΙ ΞΥΛΑ ΣΤΗ ΦΩΤΙΑ ΓΙΑ ΝΑ ΘΕΡΜΕ-
ΨΕΙ. ΠΙΣΩ, ΕΧΕΙ ΜΑΖΕΥΤΕΙ ΟΛΟ ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΚΑΙ ΠΡΟΣΜΕΝΕΙ ΤΗΝ ΩΡΑ ΤΗΣ ΠΥΡΟΒΑΣΙΑΣ

Τὰ τύμπανα ἤχουν ὄλο καὶ πιὸ
ρυθμικά, διαρκῶς πιὸ γρήγορα.
συνεχῶς δυνατώτερα, μ' ἓνα τρέμο-
λο συγκλονιστικὸ ποὺ ὀργιαστικά
διεγείρει.

Ἡ λύρα, σὲ κάθε πενιά, σκορπίζει
πιὸ έντονο τὸν ἀνατριχιαστικὸ της
τριβελισμό, κ' οἱ ἀλλεπάλληλες τρίλ-
λιες της ὄλο καὶ πιὸ πολὺ, διαρκῶς
βαθύτερα, τρυποῦν τὶς αἰσθήσεις καὶ
κεντοῦν τὴν ὀρμή.

Ὑπόκωφη ἀκούγεται ἡ κραυγὴ
«Ιχ - Ιχ, Αχ - Αχ, Οχ - Οχ» ποὺ
συναγείρει τὸν πρωτογονισμό καὶ
συγκλονίζει μὲ τὴν μονότονη ἐπανά-
ληψη.

Ἐνας, ὁ πρῶτος, κρατώντας τοὺς
«Παπποῦδες», ζυπόλυτος μπαίνει
στὴ φωτιά καὶ περπατᾷ στ' ἀναμμέ-
να κάρβουνα. Κι ἄλλοι τὸν ἀκολου-
θοῦν. Οἱ «ἀναστενάρηδες» συνεχι-
ζουν χριστιανικά τὸ ἀρχαιοελληνικὸ
ἔθιμο τῆς πυροβασίας.

Ἦταν γαλήνιο τὸ τοπίο. Ἡμερο,
ἀπαλὸ, ἥμερο. Ἐνα τύμπανο καὶ
μία λύρα, συμπληρώνουν γλυκόφθογ-
γα τὴν εἰδυλλιακὴ μαγιάτικη μέρα
ποὺ γιορτάζουν οἱ ἅγιοι Κωνσταν-
τῖνος καὶ Ἑλένη. Βρισκόμαστε σ' ἓ-
να ἀπὸ τὰ χωριὰ τῆς Βορείου Ἑλ-
λάδος, π. χ. στὴν Μαυρολεύκη τῆς
Δράμας, στὸν Λαγκαδὰ τῆς Θεσσα-
λονίκης, στὴν Ἁγία Ἑλένη τῶν Σερ-
ρῶν, στὴν Μελίκη τῆς Βεροίας ἢ καὶ
σὲ δύο - τρία ἄλλα.

Ἐνας ἀπὸ τοὺς ἑορταστὰς ση-
κώθηκε νὰ χορέψῃ. Τὸν ἀκολούθησαν
μερικοὶ. Μαζί τους καὶ γυναῖκες. Τὸ
τύμπανο, ἡ λύρα, οἱ φωνὲς τῶν ἄλ-
λων ἔδωσαν τὸν ρυθμὸ στ' ἀνθρώπι-
να κορμιά.

Τρία δῆματα δεξιὰ, τρία ἀριστε-
ρά, καὶ πάλι ἀπὸ τὴν ἀρχή, πιὸ γρή-
γορα ὅμως, πιὸ πηδηκτὰ, γρηγορώ-
τερα σὲ λίγο, ἀκόμη ταχύτερα, καὶ
τέλος τόσο πολὺ ἑξαλλά, ὥστε σὰν
ξεβιδωμένοι, σπασμωδικὰ κινοῦνται
οἱ χορευταὶ, παθιασμένοι ἀπὸ τὸν
ρυθμὸ, μεθυσμένοι ἀπὸ τὸν ἦχο, ἀ-
διάφοροι πρὸς τὰ γύρω, ξένοι πρὸς
ὅ,τι δὲν ἐναρμονίζεται μὲ τὴν ἀκα-
τάλυτη ἐσωτερικὴ δύναμη ποὺ διαρκῶς
τοὺς προωθεῖ στὸν ἀτέρμονα κι
ἀνερμάτιστο χορὸ τους.

Κ' ἐκεῖ, τὴν ὥρα ποὺ κυρίαρχος ὁ

Ο ΑΡΧΙΑΝΑΣΤΕΝΑΡΗΣ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΑΓΙΑ ΕΛΕΝΗ, ΓΙΩΡΓΟΣ ΓΙΑΒΑΣΗΣ, ΜΕ ΣΦΑΛΙΣΤΑ ΜΑΤΙΑ ΚΑΙ ΣΦΙΓ-
ΓΟΝΤΑΣ ΣΤΗΝ ΑΓΚΑΛΙΑ ΤΟΥ ΤΟΥΣ «ΠΑΠΠΟΥΔΕΣ», ΣΥΝΕΧΙΖΕΙ ΤΟΝ ΧΟΡΟ ΣΤ' ΑΝΑΜΜΕΝΑ ΚΑΡΒΟΥΝΑ

οἶστρος τοὺς ἐλευθερώνει τὸ γνήσιο
ἔνστικτο ἐνὸς προαιωνίου πιστεύω,
μπαίνουν μέσα στὴν φωτιά, γυμνό-
ποδες τὴν διασχίζουν, χορεύουν στὰ
πυρωμένα κάρβουνα, τὰ χουφτιάσουν
κι ὅχι νὰ καοῦν, νὰ πονέσουν, νὰ
πληγιάσουν, μὰ οὔτε μία φουσκάλα,
ἓνα «ξάναμα», κάποιο τσουρούφλι-
σμα δὲν παραμένει σὰν δείγμα ἢ ἐν-
θύμιο τῆς πυροβασίας.

Οἱ ἀναστενάρηδες ἔχουν περιέρ-
γη ἱστορία, περιέργα ἔθιμα καὶ πε-
ριεργὰ ἦθη.

Τὰ «ἀναστενάρια» ἀποτελοῦν ἔ-
ναν ἀπὸ τοὺς λίγους κρίκους ποὺ
μᾶς συνδέουν στερεὰ μὲ τὴν ἀρχαι-
ότητα.

Στὸ σημείωμα αὐτὸ τὸν κύριο λό-
γο θὰ ἔχῃ ὁ κ. Ἀγγελος Τανάγρας,

πρῶην ἀξιωματικὸς - ἱατρός τοῦ
Βασ. Ναυτικοῦ, γνωστὸς λόγιος,
καὶ πρόεδρος τῆς Ἑταιρίας Ψυχι-
κῶν Ἑρευνῶν, γιὰ αὐτὸς πρῶτος,
στὰ δικά μας χρόνια, ἀπεκάλυψε τὰ
«ἀναστενάρια» καὶ τὴν μεγάλη ση-
μασία ποὺ ἔχουν γιὰ τὴν Ἑλλάδα.

Ὁ κ. Ἀγγ. Τανάγρας, αὐτὰ πε-
ρίπου μᾶς εἶπε: Ὁνειρο τῶν Βουλ-
γάρων ὑπῆρξε, εἶναι καὶ θὰ μείνῃ
θνεῖρο ἢ καθοδὸς τῶν πρὸς τὸ Αἰ-
γαῖον πέλαγος. Κατὰ καιροὺς παρ-
ερμηνεύουν τὴν ἱστορίαν καὶ ἀναλό-
γως τῶν διεθνῶν ἀναγκῶν εὐρίσκουν
διαφόρους Εὐρωπαίους ὡς συμμά-
χους τῶν περιέργων θεωριῶν τους.
Ἀρκετὰ ἔτη πρὸ τοῦ πολέμου, τὸ
γαλλικὸν περιοδικὸν «Ἰλλουστράσι-
ὸν» ἐδημοσίευσε ἓνα ὁλόκληρον τεύ-
χος διὰ μίαν ἑορτὴν, ἡ ὁποία ἀσφα-

λῶς ἀποτελεῖ περὶ τὴν ἑορτὴν τῆς βουλ-
γαρικῆς διεκδικήσεως ἐπὶ τῆς Θρά-
κης! Ἡ μελέτη ἡσχολεῖτο μὲ τὴν τε-
λετὴν «Μεστινάρκα» ἢ «Ἰκονομπόρ»,
τὸ δὲ κείμενον τῆς μετεφράσεως
(1930) ἀγγλικά καὶ γερμανικά. Ἐ-
πρόκειτο περὶ μίας ἑορτῆς πυροβα-
σίας.

Ἐπειδὴ ὅμως αἱ δύο αὐταὶ λέξεις
μᾶλλον ὁμοιάζουν πρὸς ἑλληνικάς,
ἀφοῦ τὸ «Ἰκονομπόρ» ἀσφαλῶς θὰ
εἶναι παραφθορὰ τοῦ «Εἰκονοφόρος»,
τὸ δὲ «Μεστινάρκα» ὁ ἐκβουλαγρι-
σμός τῆς λέξεως «Ἀναστενάρια»,
καὶ ἐπὶ πλέον διότι ἐγνώριζε ὅτι ἡ
πυροβασία, ὡς κατάλοιπον ἀρχαιο-
ελληνικῆς ἐκδηλώσεως, ἐξακολουθεῖ
νὰ ὑφίσταται, ἀπεφάσισε νὰ μελε-
τήσῃ τὸ θέμα, διὰ νὰ ἰδῇ ἂν εὐστα-
θοῦν οἱ βουλγαρικοὶ ἱσχυρισμοί.

ΕΝΑΣ - ΕΝΑΣ ΟΙ ΑΝΑΣΤΕΝΑΡΗΔΕΣ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ, ΑΚΟΛΟΥΘΟΥΝ ΤΟΝ ΑΡΧΙΑΝΑΣΤΕΝΑΡΗ ΣΤΟ ΧΟΡΟ ΤΟΥ

ΑΝΑΣΤΕΝΑΡΗΔΕΣ

Περνούν μέσα στη φλογάτη πυροστιά

Ένας στὸν ἄλλο, τὰ πετοῦν στὸ χωματένιο πάτωμα, κ' ἐκεῖ χορεύοντας τὰ πατοῦν, τὰ σβήνουν μὲ τὰ γυμνά τους πόδια, ρίχνουν κι ἄλλα κι ὅλο περπατοῦν στὴν πυρακτωμένη σταγόνα τῆς φλογόφορας ἐστίας.

Ἔτσι περνᾷ ἡ νύκτα, καὶ ἡμέραναι ὁ Θεὸς τὴν ἡμέρα τοῦ «παπποῦ». Κι αὐτός, ποὺ «θέλει φωτιά», φωτίζει τοὺς πιστοὺς καὶ τοὺς καλεῖ ἐκεῖ κι ὄχι ἄλλου, νὰ μαζέψουν τὰ ξύλα τῆς πυροστίας, ὅπως καὶ πράγματι γίνεται σὲ ἄλλο μέρος τῶν πέριξ κάθε φορά.

«Μπηγκάντι» λένε οἱ ἀναστενάρηδες τὴν θυσία τοῦ ζώου ποὺ σφάζεται γιὰ νὰ τιμηθῇ ὁ ἑορταζόμενος. Ἄλλοτε, ἐδιέλεγαν ταῦρα. Τώρα, ἡ φτώχεια τοὺς ὑποχρεώνει νὰ θυσιάζουν ἀρνί. Κ' ἡ τελετὴ τῆς σφαγῆς, εὐλογεῖται χριστιανικώτατα ἀπὸ τὸν ἱερέα τοῦ χωριοῦ, ποὺ κι αὐτός, μαζί μὲ τοὺς ἄλλους κατοίκους, μοιράζεται τὶς σάρκες τοῦ ζώου.

Ἀρχίζει καὶ πάλι ὁ χορὸς, ἐνῶ ἄλλοι ἀνάβουν τὰ ξύλα τῆς φωτιάς, καὶ χορεύουν μὲ τὰ τύμπανα, τὴν λύρα, τὶς κρουγὲς ὡς τὸ ἀπόγευμα μέσα στὸ «κονάκι» ἢ γύρω ἀπὸ αὐτό, ὅταν πιά γίνουν πολλοὶ οἱ προσερχόμενοι.

Κάποτε ὅμως, ἡ φωτιά καρδουναίξει. Μοιάζει τώρα — ποὺ εἶναι ἀπόγευμα πιά — σὰν ἓνα ὀλοζώντανο φλογάτο δάπεδο πάχους 20 ἑκατο-

στῶν μὲ μικρὲς πύρινες γλώσσες, μὲ λίγους καπνοὺς, πολλὲς ἀναλαμπές καὶ χιλιάδες ἀνταύγειες. Τότε ὁ «παπποῦς» διατάζει τὸν ἀρχιαναστενάρη νὰ μὴ ἐπικεφαλῇ τῶν χορευτῶν.

Μ' εὐλάβεια ποὺ προσεγγίζει τὰ ὄρια τῆς καταληψίας, ὁ ἀρχηγός, παίρνει τὸ Ἅγιο Εἰκόνισμα καὶ χορεύοντας ξεκινᾷ ἀπὸ τὸ «κονάκι» τοῦ «παπποῦ» γιὰ τὴν φωτιά. Πίσω τοῦ τὸν ἀκολουθοῦν οἱ ἄλλοι ἀναστενάρηδες. Τώρα, γύρω ἀπὸ τὴν πυροστιά, συνεχίζει τὸν χορὸ, κι ὀλόγυρα τὸν παρακολουθεῖ μὲ πίστη καὶ φανατισμὸ ὅλο τὸ χωριό, δηλαδή ὅσοι δὲν εἶναι «ἀναστενάρηδες», ἐκεῖνοι ποὺ δὲν πέρασαν ἀπὸ τὴν φωτιά.

Σὲ μιὰ στιγμή, μὲ τὸ Εἰκόνισμα στὰ χέρια καὶ μὲ γυμνά τὰ πόδια, μπαίνει στὴν φωτιά. Τὴν διασχίζει χορεύοντας, τὴν ξαναπερνᾷ, καὶ τέλος, μένοντας ἐπάνω στ' ἀναμμένα κάρβουνα, συνεχίζει τὸν ρυθμικὸ του δηματισμό.

Πίσω τοῦ, τὸν ἀκολουθοῦν οἱ ἄλλοι ἀναστενάρηδες, κ' εἶναι τόσο ἐντονα ὑποδλητικὸ τὸ θέαμα, τόσο διεγερτικὸ καὶ συγκλονιστικὸ, ποὺ ἀκόμη καὶ ἀπὸ τοὺς ἄλλους χωρικοὺς — τοὺς ἄντρες ἢ τὶς γυναῖκες ποὺ παρακολουθοῦν — σηκώνονται μερικοὶ καὶ μπαίνουν γιὰ πρώτη φορὰ

ΜΙΑ ΑΝΑΣΤΕΝΑΡΙΣΣΑ ΠΡΟΧΩΡΕΙ, ΚΡΑΤΩΝΤΑΣ ΤΙΣ ΕΙΚΟΝΕΣ ΤΩΝ ΑΓ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΚΑΙ ΕΛΕΝΗΣ

Φυσικά, προσέκρουσαν αἱ ἔρευναι διότι μὲ τὸ νὰ καταδιώκουν ἡ ἐκκλησία καὶ ἡ ἀστυνομία τὸ ἔθιμο, οἱ ἀναστενάρηδες ἐκρύπτοντο γιὰ νὰ ἐπιτελέσουν ὅ,τι ἡ συνειδησίς των καὶ ἡ χριστιανικὴ πίστις τοὺς ἐνόμιζαν ὅτι τοὺς ἐπιβάλλουν, ἐν κρυπτῷ καὶ παραδύσῳ. Μετὰ ἀπὸ πολλὰ, ὅταν παρὰ τὴν Βέροια τοὺς ἀνεκάλυψε ὁ κ. Ἄγγ. Τανάγρας, οἱ ἀναστενάρηδες ἀρνήθηκαν κάθε γεγονὸς διότι «δὲν εἴμαστε αἰρετικοί, ἀλλὰ καλοὶ χριστιανοί».

Τέλος, κατὰ τὸ 1934, ἀφοῦ ὁ φωτισμένος ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος Χρυσόστομος, ποὺ ἦτο καὶ Ἀκαδημαϊκός, ἐγγράφως διαβεβαίωσε ὅτι δὲν εἶναι «αἰρετικοί» οἱ ἀναστενάρηδες, ἀφοῦ ὁ ἀρχηγὸς τῆς χοροφυλακῆς διέταξε τὰ ὄργανά του νὰ μὴ ἐπεμβαίνουν, ὁ δὲ τότε ὑπουργὸς Τύπου καὶ Τουρισμοῦ παρεκάλεσε καὶ ἐπισημῶς νὰ τελεσθῇ τὸ ἑορταστικὸν ἔθιμον, ὁ κ. Τανάγρας ἔπεισε τοὺς ἀναστενάρηδες τῆς Μαυρολεῦκης νὰ ἀναδιώσουν τὴν παράδοσιν. Ἔτσι καὶ ἐγίνε.

Βεβαίως, τὰ χρόνια τῆς κατοχῆς ἡμπόδισαν τὴν ἐπανάληψιν τῆς τελετῆς. Καὶ ἡ μεταπολεμικὴ ἀνωμαλία μὲ τὴν στενοκεφαλιά ποὺ μᾶς διακρίνει, δὲ ἐπέτρεψε τὴν ἀξιοποίησιν τοῦ καταπληκτικοῦ φαινομένου τῆς «πυροστίας», ποὺ ἀπὸ ὀλόκληρον τὴν Εὐρώπην, μόνον εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐξακολουθεῖ νὰ τελεῖται εἰς πολλὰ χωρία τῶν βορείων ἐπαρχιῶν, καὶ εἰς

δύο (2) ἑλληνικὰς τοποθεσίας τῆς βουλγαροκρατομένης Θράκης.

«Παπποῦς» ὀνομάζεται ὁ ἅγιος Κωνσταντῖνος. Καὶ τὸ «κονάκι» τοῦ παπποῦ δὲν εἶναι ἡ ἐκκλησία, ἀλλὰ τὸ φτωχικὸ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς «πατριᾶς», δηλαδὴ τοῦ «γενάρχου», αὐτοῦ ποὺ εἶναι ἐπικεφαλῇ τῆς οἰκογενείας.

Ἡ τελετὴ ἀρχίζει τὴν παραμονὴ τοῦ ἑορτασμοῦ τῶν ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης. Τὸ χωριὸ μαζεῦται στὸ «κονάκι» καὶ στολίζει τὸ εἰκόνισμα τοῦ «παπποῦ» μὲ διάφορα ἀφιέρωματα καὶ μὲ μικρὰ ἢ μεγαλύτερα κουδούνια. Μέσα στὸ μικρὸ καὶ πληκτικὸ χωριάτικο δωμάτιο, μὲ ψαλμοὺς, θυμιατίσματα κ' εὐχές, ἀρχίζουν νὰ χορεύουν οἱ πιστοί, ἀπὸ τὸ μεσημέρι σχεδόν, ὀλόγυρα στὸν «παπποῦ», τὸν ὁποῖον δὲν ἀγγίζουν ὅμως, πρὶν νὰ τὸν σηκώσῃ ἀπὸ τὴν θέσιν τοῦ «ἐπάτερ φαμίλιας», δηλαδὴ, ὁ ἀρχιαναστενάρης, καὶ νὰ τοὺς τὸν παραδόσῃ.

Κι ὁ χορὸς συνεχίζεται. Ἡ νύκτα σκοτεινιάζει τὸ δωμάτιο, ἡ ἀτμόσφαιρα εἶναι βαρειά, οἱ ἀναθυμιάσεις πολλές, τὸ λιθῖνον ἐντονα ἐρεθίζει καὶ ἡ ἐκστασις ἀπὸ τὸν ὁμαδικὸ θρησκευτικὸ μυστικισμό, ὅσο τὰ σκοτάδια πληθαίνουν, κάνει τοὺς ἱεραρχοὺς - χορευτὰς νὰ «ζητᾷν φωτιά». Ἀρπάζουν μὲ τὰ χέρια τοὺς τ' ἀναμμένα καρδουνάκια τῶν θυμιατῶν, τὰ ζουλοῦν, τὰ προσφέρουν ἐ

ΑΠΟ ΤΑ ΠΕΡΥΣΙΝΑ ΑΝΑΣΤΕΝΑΡΙΑ. ΟΙ ΑΝΑΣΤΕΝΑΡΗΔΕΣ, ΣΕ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙ

ΚΑΤΑΛΗΨΙΑΣ, ΠΥΡΟΒΑΤΟΥΝ ΤΗΝ ΗΜΕΡΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

στὴν φωτιά. «Τοὺς ἐγκάλεσε ὁ παπποῦς γιὰτὶ εἶναι καθαροί», λένε γιὰ τοὺς νεοφώτιστους ἀναστενάρηδες.

Μὲ τὸ σβήσιμο τῆς πυρᾶς, ἀποσύρονται οἱ παλαιοὶ καὶ οἱ νεοὶ ἀναστενάρηδες, κι ἀφοῦ ἀποθέσουν τὸν Ἅγιο στὸ «κονάκι» τοῦ, τελειώνουν τὸν ἑορτασμὸ τῆς «δόξας του».

Εἰς τὰς «Βάκχας» γράφει ὁ ποιητής: «Ἐπὶ δὲ βοστρύχεις πῦρ ἔφερον οὐδὲ ἔκαιε». Καὶ εἶναι γνωστὸν ὅτι παρόμοιοι τελεταὶ ἐγίνοντο πρὸς τιμὴν τοῦ Διονύσου.

Ἡ κρουγὴ «Ἰχ - Ἰχ, Ἀχ - Ἀχ, Ὀχ - Ὀχ» ἐνθυμίζει πολὺ τὴν ἱαχὴν τῶν ἀρχαίων διὰ τὸν Ἰαχχον.

Τὸ «κονάκι» δὲν εἶναι ἓνα, οὔτε ὁ «παπποῦς» ἔχει μίαν μόνον εἰκόνα. Πολλὰ «κονάκια» καὶ πολλοὶ «παπποῦδες» μποροῦν νὰ ὑπάρχουν στὸ ἴδιο χωριό, ἀλλὰ τότε πολλοὶ θὰ εἶναι καὶ οἱ «θεματοφύλακες», δηλαδὴ οἱ ἀρχιαναστενάρηδες.

Οἱ ἀρχιαναστενάρηδες διαγουν αὐστηρὰν ζωὴν καὶ θεωροῦνται σεβαστὰ πρόσωπα, γιὰτὶ εἶναι «ἄνθρωποι τοῦ παπποῦ».

Τὸ ἀρχαῖον ἔθιμον διτηρήθη διὰ μέσου τῶν αἰώνων, μὲ τὴν διαφορά ὅτι «ἐξεχριστιανίσθη». Τὸ ἀναφέρει ὁ Νικήτας ὁ Χωνιάτης διὰ τὸν 18' αἰῶνα. Ὁμιλεῖ περὶ αὐτοῦ ὁ Σάβας στὴν «Μεσαιωνικὴ Βιβλιοθήκη» του.

Ὁ Α. Χουρμουζιάδης, ὅμως, εἶναι ὁ πρῶτος ποὺ ἀντιμετώπισε τὸ θέμα εἰς τὴν ὀλόγητά του κατὰ τὸ 1873. Αὐτός, κατόπιν ἐντολῆς τοῦ

Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, συνέλεξε κάθε πληροφορία καὶ ἀπέδειξε ὅτι ὄχι μόνον εἶναι ἑλληνικὸν τὸ ἔθιμον, ἀλλὰ καὶ ὅτι οὐδὲν τὸ αἰρετικὸν περιέχει ἡ ἐκδήλωσή του.

Ὅταν οἱ Βούλγαροι ἐκράτησαν τὴν ἑλληνικὴν Θράκην, οἱ ἀναστενάρηδες ἔφυγαν μὲ τὴν ἀνταλλαγὴ τῶν πληθυσμῶν, διότι ἦθελαν στὴν «Μητέρα - Πατρίδα» νὰ ἑορτάζουν ἐλεύθεροι τοὺς «παπποῦδες» τῶν.

Ὁ κ. Ἄγγελος Τανάγρας πιστεύει ὅτι «ἡ ψυχικὴ ραδιενέργεια τῶν ἀτόμων, ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν μιᾶς ἐκστατικῆς καταστάσεως, ἡ ὁποία ἀπορρέει ἀπὸ τὴν ὑπέρμετρον πίστιν, δημιουργεῖ μίαν ἀπυροφλεγῆ ἀσπίδα εἰς τὰ σώματα τῶν ἀναστενάρηδων».

Διότι εἶναι ἀποδεδειγμένον ὅτι οἱ πυροβάται αὐτοὶ οὐδὲ κὰν τσουρούφλιζονται. Πολλοὶ «ἀπιστοὶ Θωμάδες» δεσποῦνουν τὰ γεγονότα.

Ἡ κυβέρνησις πρέπει νὰ προστατεύσῃ τὴν πραγματοποιήσασιν τῆς τελετῆς. Ἐφ' ὅσον ἡ ἐκκλησία δὲν εὐρίσκει τίποτε τὸ μεμπτόν, διατὶ ἐπεμβαίνει ἢ ... χοροφυλακῇ;

Τὸ κράτος πρέπει νὰ διευκολύνῃ τὰ ἀναστενάρια. Καὶ ὁ Τουρισμός, ὡς μνηστὴς τοῦς Βουλγάρους ποὺ τόσο πολὺ τὰ διεφήμισαν, προπολεμικά, γιὰ ν' ἀποδείξουν στὴν Εὐρώπην, ὅτι αὐτοὶ ἔχουν δικαίωματα στὴν ἰδική μας Θράκην.

ΕΜΜΑ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΙΚΗ ΒΙΟΓΡΑΦΙΑ

31

ΤΟΥ Σ. KENYON

ΠΕΡΙΛΗΨΗ:

Τον Μάιο του 1781, η "Εμμα Χάρτ, μία νέα εντελώς άμορφωτη, με όμορφη έκθεματική και παρελθόν όχι άμειπτο, γνωρίζεται τυχαία με τον Ούίλλετ Παίην. Από την γνωριμία αυτή αρχίζει μία νέα φάση της ζωής της. Μπαίνει σ' έναν κύκλο γλεντζέδων αριστοκρατών και συνδέεται πρώτα με τον Ούίλλετ Παίην και κατόπιν μ' ένα φίλο του, τον σερ Χένρυ Φίξερστον. Εκεί γνωρίζεται με τον Τσάρλς Γκρεβίλ, άνεργό του προσδεδεμένη της Άγγλίας στη Νεάπολη. Ο Γκρεβίλ, γοητευμένος από τη γυναιμία της, την παίρνει στο σπίτι του, στο Λονδίνο, μαζί με τη μητέρα της, την κ. Κάντογκαν. Η "Εμμα γίνεται έρωμένη του. Αλλά ο Γκρεβίλ έχει οικονομικές στενοχώριες και θέλει να κάνει έναν πλούσιο γάμο. Για να ξεφορτωθί την "Εμμα την πείθει να δεχτεί την πρόσκληση του δούλου του, του λάρδου Χάμιλτον, και να φύγει αμέσως για την Νεάπολη. Η επιτυχία της στην πόλη αυτή είναι καταπληκτική. Σιγά-σιγά, μέσα στο νου της άρμαίσει η σκέψη πως θα μπορούσε να καταφέρει τον σερ Ούίλλιαμ Χάμιλτον να την παντρευτεί. Και το κατορθώνει. Η "Εμμα γίνεται λαίδη Χάμιλτον. Συνδέεται με στενή φιλία με τη βασίλισσα της Νεαπόλεως Μαρία-Καρολίνα και σιγά-σιγά αρχίζει να χειρίζεται αυτή τις διπλωματικές υποθέσεις της άγγλικής προεδρίας στη Νεάπολη.

Ένα εγγλέζικο πολεμικό πλοίο με κυβερνήτη τον άγνωστο ακόμη πλοίαρχο Οράτιο Νέλσωνα άγκυροβολεί στο λιμάνι της Νεαπόλεως. Σκοπός του Νέλσωνα είναι να ζητήσει στρατιωτικές ενισχύσεις από τον βασιλιά της Νεαπόλεως. Είναι ο μόνος άντρας που μένει άσυνκίνητος μπροστά στην καλλονή της "Εmmas. Εκείνη άναμεινίζεται, ώστόσο τον βοηθεί να επιτύχει τον σκοπό του με την έλπιδα πως έτσι θα προκαλέσει τον ένδιαφέρον του. Μετά τη μεγάλη νίκη της ναυμαχίας του Άμπουκίρ, ο Νέλσων επιστρέφει θριαμβευτής στη Νεάπολη. Η "Εμμα τον υποδέχεται με ένθουσιασμό. Είναι πρελά έρωταμένη μαζί του, αλλά κι' ο Νέλσων αρχίζει να ενδιαφέρεται γι' αυτήν. Στο άναμεταξύ η πρόθεση του έθνικού γαλλικού στρατού συνεχίζεται, ο λαός της Νεαπόλεως αρχίζει να δείχνει τάσεις επαναστατικές και ο Νέλσων προθυμοποιείται να φυγαδεύσει με το στόλο του το βασιλικό ζεύγος, την "Εμμα και τον σερ Ούίλλιαμ.

Ο σερ Ούίλλιαμ έρριξε ένα βλοσυρό βλέμμα στο σπίτι που μόλις είχε επίθεωρήσει, τη Βίλλα Μπαστιόνι.

—Είναι πάρα πολύ μεγάλο, πολύ καταθλιπτικό, είπε. Καί δεν έχεις ούτ' ένα τζάκι. Είναι κτισμένο μονάχα για το καλοκαίρι. Όχι, μου άρέσει διόλου.

Η "Εμμα προσπάθησε να του εξηγήσει πως αυτή η βίλλα ήταν ή μόνη κατοικήσιμη σ' όλο το Παλέρμο.

—Θα της δώσωμε έμέις ζωή, είπε με αίσιοδοξία. Θα οργανώσωμε κι' εδώ γιορτές και δεξιώσεις όπως στο Παλάτσο Σέσσα.

—Το Παλάτσο Σέσσα!... μουμούρισε ο σερ Ούίλλιαμ. Πολύ φοβούμαι πως δεν πρόκειται να το ξαναδώ.

—Ω, έλάτε τώρα, είπε ο Νέλσων, όλα θα σας φανούν καλύτερα μόλις συνέρθετε από την άρρώστια και δυναμώσετε. Η έξορία αυτή από την άγαπημένη σας Νεάπολη είναι μονάχα προσωρινή, σας δίνω το λόγο μου.

—Ακόμη κι' αν φύγωμε από εδώ, γκρίνιαζε ο σερ Ούίλλιαμ, πάλι δεν πρόκειται να δω το Παλάτσο Σέσσα, γιατί στο άναμεταξύ θάχω πεθάνει στο ταξίδι.

Η "Εμμα άναστήκωσε καρτερικά τούς ώμους. Όλη τούτη την έβδομάδα που είχε περάσει από την άφιξη τους στο Παλέρμο, δεν είχε κατορθώσει, παρά όλες τις προσπάθειές της, να δώσει λίγο κουκλεισμένους σ' ένα δωμάτιο. Περνούσε τις ώρες του που είχε έγκατασταθί ή βασιλική οικογένεια, ύστερα από μία άπροσδόκητη ένδοξια ή υπο-δοχή εκ μέρους των κατοίκων του Παλέρμο. Η "Εμμα μπορούσε, φυσικά, να μείνει με τον άντρα της όσον καιρό ήθελαν στο παλάτι, αυτό όμως δεν συμβιβαζόταν με τα σχέδιά της.

—Θα ήσουν πιδό εύχαριστήμένος, Χάμιλτον, λη Μπαστιόνι, αν έμενε κι' ο Νέλσων μαζί μας στη Βίλλα.

—Έρριξε ένα γρήγορο βλέμμα στον Νέλσωνα, εκείνος όμως άπέφυγε τα μάτια της. Λοξοκύταξε τη μητέρα της και είδε αυτό που περίμενε να δει. Ένα μορφαμένο βουδής διαμαρτυρίας.

Το πρόσωπο του σερ Ούίλλιαμ φωτίσθηκε.

—Εμμα, αγάπη μου, τί άραία ιδέα!

—Στο κάτω-κάτω, συνέχισε ή "Εμμα μι-λώντας τώρα στον Νέλσωνα, αφού το Παλέρμο πρόκειται να είναι ή βάση σας και δεν ξέρετε πόσον καιρό θα μείνετε εδώ, είναι λογικότερο και πολύ πιο βολικό για σας να εγκατασταθίτε κάπου στην πόλη και όχι στο "Βάνγκαρντ.

—Πολύ λογικότερο, επικήρυξε ο σερ Ούίλλιαμ.

—Είσαστε πάρα πολύ καλοί και οι δύο, είπε ο Νέλσων διστακτικά, αλλά...

—Αν εκείνο που σας κάνει να διστάζετε είναι το οικονομικό ζήτημα, άγαπητέ μου, μπορείτε να πάρετε κι' έσεις μέρος στα έξοδα του σπιτιού.

—Φυσικά, στο σημείο αυτό θα επιμείνω ό-πως οδύποτε, αλλά...

άπάντηση όταν προσπάθησε ν' άσειευθή μαζί του.

—Έλπίζω πάντως, είπε, ν' αφήσετε στο "Βάνγκαρντ" τ' άγαπημένο σας φέρετρο και να μην το κουβάλησετε στη βίλλα.

Και σέ λίγο:

—Τί είναι αυτό που σας άπασχολεί, Νέλσων; Ό Νέλσων άρνήθηκε ν' άπάντησε.

—Μήπως δε θέλετε να ρηίτε στη βίλλα; Έκανε ακόμη μία άπόπειρα ή "Εμμα.

—Τό ξέρετε πολύ καλά πως θέλω! είπε ο Νέλσων νευρικά.

—Τότε, Νέλσων...

—Μα δεν το καταλαβαίνετε πως δεν μπορώ να έκμεταλλευθώ τη φιλοξενία του σερ Ούίλλιαμ; ξέσπασε ο Νέλσων. Είναι και για τούς δύο μας ζήτημα τιμής να φανούμε άντάξιοι της έμπιστοσύνης του.

—Ναί, είπε ή "Εμμα θυμωμένα, και νομίζω πως αυτό είχε στο νου του όταν έπεμνε να μείνετε μαζί μας.

Ό Νέλσων έμεινε μ' άνοιχτό το στόμα.

—Μά, τότε... νομίζετε πως υποψιάζεται;

—Ω, Νέλσων, άναστέναξε ή "Εμμα, μήπως ύπαρξη τίποτε για να υποψιάζεται; Είχε δίκιο, μεγάλο δίκιο, όταν είπε πως ή φιλία μας είναι έντελώς πλατωνική.

—Πλατωνική στην πράξη, όχι στη σκέψη!... "Ω, "Εμμα, άγαπημένη μου "Εμμα, σέ βλέπω ακόμα μ' εκείνο το νεκρό παιδί στην άγκαλιά σου. Νιώθω ακόμα τον πόνο που μου έσκιζε την καρδιά. Τρέμω ακόμα στη σκέψη πως ένα πράγμα τόσο

Εικονογράφησης Χρ. Κουσέντου

τρομερό θα μπορούσε να συμβή σ' ένα δικό μας παιδί.

Χαμήλωσε τη φωνή, μιλούσε τώρα ψιθυριστά, αλλά πάντα με το ίδιο άκράτητο πάθος:

—Ήθελα πάντα ν' άποκτήσω ένα παιδί, πο-τέ όμως τόσο πολύ όσο τώρα.

Η "Εμμα θύμωσε.

—Αυτός είναι ο μόνος λόγος που σέ κάνει να με θλίψ; Για νάχης κάποια μέρα ένα παιδί από μένα;

Ό Νέλσων έμεινε έμβρόντητος.

—Μά, "Εμμα, αγάπη μου...

—Η μήπως είναι αυτό μία δικαιολογία που δίνεις στον έαυτό σου για να καταπνίξης τις ίδέες σου για την τιμιότητα και το καθήκον; Μην είναι αυτό, Νέλσων;

Ό Νέλσων φαινότανε τώρα ακόμη πιο σαστισμένος.

—Μιλάς τόσο σκληρά! Θάλεγε κανείς πως δάλθηκες να με πληγώσης. Αυτή... ώ, όχι, αυτή δεν είναι ή πραγματική "Εμμα!

Ό θυμός της εξαφανίσθηκε. Δάκρυα άνάβλυσαν στα μάτια της. Πήρε, άθελά της, ένα ύφος άπερίγραπτης συντριβής. Με χάρη που δεν είχε τίποτε το μελετημένο, έπεσε στα γόνατα και ύψωσε ίκετευτικά τα χέρια.

...σε έξορκίζω Νέλσων όχι τύψεις. "Αν αρχίσωμε νάχουμε τύψεις, θα προσβάλλωμε την άγάπη μας.

—Συγχώρησέ με, Νέλσων. Η σκέψη πως είναι για μας ζήτημα τιμής να φανούμε άντάξιοι της έμπιστοσύνης του Χάμιλτον, είναι κάτι που δεν μπορώ να το ύποφέρω.

—Ούτε κι' εγώ! ο Νέλσων.

Άπομακρύνθηκε από κοντά της, χωρίς καμμία διασύν. Τα μάτια της παρακολουθούσαν κάθε του κίνηση. Άνοιξε την πόρτα, έρριξε ένα βλέμμα έξω, την ξανάκλεισε και την κλειδωσε.

—Για την ώρα όμως βρίσκομαι στο καράβι μου κι' όχι κάτω από τη στέγη του σερ Ούίλλιαμ, είπε.

Πλησίασε την "Εμμα που ήταν ακόμη γονατισμένη, έσκυψε πάνω της, της χάιδεψε άδέξια τα μαλλιά και ξέσπασε με ύστερισμό.

—Ύπάρχει θέσμα πιδ άνταισθητικό από έ-ναν έρωτευμένο μ' ένα μόνο χέρι κι' ένα μάτι; Την άρπαξε στην άγκαλιά του...

Άργότερα της είπε.

—Συγχώρησέ με!

—Σε συγχωρώ, Νέλσων.

—Στο κάτω-κάτω, δεν βλέπω γιατί να στενοχωριέμαι που έχασα το ένα μου χέρι, είπε ο Νέλσων με κάποια άυταρέσκεια. Μήπως δεν κέρδισα τόσες μάχες μ' ένα μόνο χέρι; Κι' ο έρωτας, τί άλλο είναι παρά μία μάχη, ένας άγώνας για κατάκτηση.

—Μία μάχη που την κέρδισες, Νέλσων.

Ό Νέλσων χαμογέλασε εύχαριστήμένος, αλλά μονομιάς το πρόσωπό του ξαναπήρε έκφραση σοδάρη.

—Άγαπημένη μου "Εμμα, μ' έκανες πολύ εύθυμο. Μου έδωσες τόση χαρά, όση δε φανταζόμουν ποτέ πως θα μπορούσα να αισθανθώ. Πίστεφέ με, δεν είναι ο ένθουσιασμός και ή έκσταση της πρώτης στιγμής που με κάνουν να σου μιλώ έτσι. Ξέρω πως δεν φέρθηκε τίμα, "Εμμα, διόλου τίμα. Κι' όμως δεν ντρέπομαι γι' αυτό που έγινε.

Όστόσο ντρεπότανε. Η "Εμμα το κατάλαβε από την πρόκληση που είχε ο τόνος της φωνής του καθώς έλεγε αυτά τα λόγια. Έβαλε το άκκυλό της στα χείλη του.

—Μιλούμε πολύ, Νέλσων. Τα πολλά λόγια δάπουν. Πάντα μιλούσαμε πολύ. Θέλω να μου ύποσχεθής πως δεν θα ξανασυζητήσωμε γι' αυτά τα πράγματα.

—Σου το ύπόσχομαι, είπε ο Νέλσων.

—Καί, Νέλσων—ή φωνή της "Εmmas ήταν θαδαία, γεμάτη πάθος, παρακλητική—σε έξορκίζω, όχι τύψεις. "Αν αρχίσωμε νάχουμε τύψεις θα προσβάλλωμε την άγάπη μας.

—Όχι τύψεις, έπανέλαβε ο Νέλσων σάν ήχώ.

—Από τώρα και στο εξής θα έχωμε, έσύ κι' εγώ, ένα μικρό κόσμο δικό μας. Μικρό; Τί λέω; Όχι, Νέλσων, έναν έρωτα που όμοιό του δεν ένιωσε κανείς άλλος πριν από μας.

Ό Νέλσων άναπήδησε.

—Απ' τη στιγμή όμως που θα έγκατασταθώ άπόψε στη Βίλλα Μπαστιόνι κι' όλο το διάστημα που θα μένω εκεί, θα το θεωρήσω ζήτημα τιμής να φανώ άντάξιος της έμπιστοσύνης του σερ Ούίλλιαμ!

—Κι' εγώ, άποκρίθηκε ή "Εμμα σοδάρη.

Μέσα της όμως γελούσε, γελούσε χαρούμενα. Μία μικρή φωνούλα, γεμάτη πεπιόθησι, της ψιθύριζε: «Αυτό θα το δούμε, αυτό θα το δούμε!» Ό Νέλσων ήταν τώρα δικός της, πραγματικά δικός της. Όλες οι νίκες που ο Νέλσων είχε κερδίσει ως τώρα ήταν δικές της νίκες. Κι' όσες θα κέρδιζε στο μέλλον, έπίσης. Είχε επιτύχει αυτό που ήθελε, είχε θριαμβεύσει. Τα πεπρωμένα τους ήταν, επιτέλους, για πάντα δεμένα το ένα με το άλλο.

Όλοι οι καλεσμένοι, έκτος από τον Τρούμπριτζ, είχαν φύγει. Μία παράξενη ήσυχία είχε άπλωθί στο δωμάτιο που πριν από λίγο ακόμη άντηχούσε από τα γέλια και τις φωνές των καλεσμένων που είχαν περάσει τη βραδιά τους παίζοντας χαρτιά. Η "Εμμα μετρούσε τα λεπτά που ήταν μπροστά της στο τραπέζι, ριχνοντας κάθε τόσο μία κρυφή ματιά στον Τρούμπριτζ. Η σκληρή έκφραση των ματιών του την άνησυχούσε. Ό Τρούμπριτζ είχε έρθει στο Παλέρμο, πριν από μία έβδομάδα, για ν' άναφέρει στον Νέλσωνα τα νέα του άποκλεισμού της Νεαπόλεως κι' εκείνο το βράδυ ήταν ή πρώτη φορά που είχε κάνει την έμφάνισή του στο σπίτι της. Απ' την πρώτη στιγμή, ή "Εμμα είχε μαντέψει πως ή χαροποιαιτική αυτή συγκέντρωση δεν ήταν διόλου του γούστου του κι' άπορούσε πως τον έβλεπε ακόμη εκεί. Τί περίμενε ο Τρούμπριτζ;

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Η ΜΑΓΙΣΣΑ

Τό κορίτσι τών δασών, πού ἔσερνε μιά προγονική κατάρρα

Η ΜΑΡΙΝΑ ΒΛΑΝΤΥ (Α'Ι'ΝΟ) ΠΑΙΖΕΙ ΤΟ ΡΟΛΟ ΤΗΣ ΕΓΓΟΝΗΣ ΤΗΣ ΜΑΓΙΣΣΑΣ ΣΤΗΝ ΤΑΙΝΙΑ ΤΟΥ Α. ΜΙΣΕΛ

Η Μαρίνα Βλαντύ, τὸ Μαρινάκι τοῦ γαλλικοῦ κινηματογράφου πού δὲν εἶναι Γαλλίδα οὔτε παίζει μόνο σὲ γαλλικά φίλμς, εἶναι ἡ πιὸ παράξενη, ὁμορφὴ καί, μαζί, ἡ πιὸ ἐνδιαφέρουσα νεαρὴ στάρ.

Ὁ σκηνοθέτης Ἀντρέ Μισέλ, πού διηύθυνε τὴν ἐργασία τῆς στὴν καινούργια ταινία «Ἡ Μάγισσα», δὲν παύει νὰ τῆς ἀφιερώνει ἐπαίνους. Λέει πῶς ἡ Μαρίνα δὲν ἐδίστασε ἐμπρός σὲ τίποτε, ἀρκεῖ αὐτὸ νὰ τὴν ἔφερνε πιὸ κοντὰ σὲ μιά τέλεια ταύτιση μὲ τὴν ἡρωίδα πού ἔπρεπε νὰ ἐρμηνεύσει. Ὅσο κρατοῦσε τὸ γύρισμα, περπατοῦσε ξυπόλυτη στὰ δάση. Τὶς πρώτες μέρες, μάλιστα, τὰ πόδια τῆς εἶχαν καταματώσει.

Χρειάστηκε ἀκόμη νὰ μάθῃ νὰ χορεύῃ τὸ «ἄμπο», πού εἶναι ἕνας δύσκολος τοπικὸς λαϊκὸς χορὸς καὶ δὲν ἔχει, θέβαια, καμμιὰ σχέση μὲ τὸ «μάμπο». Ἡ Μαρίνα πάντως, ξυπόλυτη κ' ἐδῶ, τὰ κατάφερε περίφημα. Οἱ νεαροὶ

Σουηδοὶ πού εἶχαν τὴν τύχη νὰ λάθουν μέρος στὸ γύρισμα τῆς «Μάγισσας» σὰν κομπάρσοι, τὴν συνεχάρησαν κατὰ τὴ διάρκεια μιᾶς πολὺ «φολκλορικῆς» θραδιᾶς καὶ τῆς χάρισαν μικρὰ ἀναμνηστικὰ δῶρα, μὲ τὰ ὁποῖα γέμισε μιά δλόκληρη θαλίτσα δταν γύρισε στὴ Γαλλία.

Ἀπὸ τὸ «γύρισμα» δὲν ἔλειψαν τὰ νόστιμα ἐπεισόδια καὶ τὸ τεχνικὸ προσωπικὸ πλούτιστηκε ἀπὸ ἕναν καταπληκτικὸ Σουηδὸ λοτόμο, τεραστίας μυϊκῆς δυνάμεως, πού ἔκοθε ταχύτατα ὅσα ψηλά δένδρα τοῦ δάσους ἐνωχλοῦσαν τὶς «λήψεις».

Στὴν ταινία συμπρωταγωνιστεῖ ἡ ὁμορφὴ ξανθὴ Νικὸλ Κουρσέλ, πού εἶχε μαζί τῆς ἀπὸ τὸ Παρίσι φορέματα προσεκτικὰ διαλεγμένα γιὰ τὶς ἀνάγκες τοῦ ρόλου τῆς. Ἀπὸ τὶς πρώτες ὁμως «λήψεις» θῆκε τὸ συμπέρασμα ὅτι ὅλα τῆς τὰ φορέματα εἶχαν ἐκεῖνο τὸ «κάτι» πού διακρίνει ἕνα γνήσιο παριζιάνικο

μοντέλο, κ' ἔτσι ἡ ἀτυχῆς Νικὸλ ἀναγκάστηκε ν' ἀκολουθήσῃ τὴν συμβουλὴ τοῦ σκηνοθέτου Ἀντρέ Μισέλ καὶ ν' ἀγοράσῃ μερικὰ ντόπια φορέματα ἀπὸ τὸ μοναδικὸ κατάστημα γυναικείων εἰδῶν τοῦ σουηδικοῦ χωριοῦ δπου γυρίστηκαν τὰ «ἐξωτερικά» τῆς ταινίας.

Πρὶν προχωρήσωμε ὁμως, ἂς δοῦμε λίγο τί εἶναι αὐτὴ ἡ «Μάγισσα»:

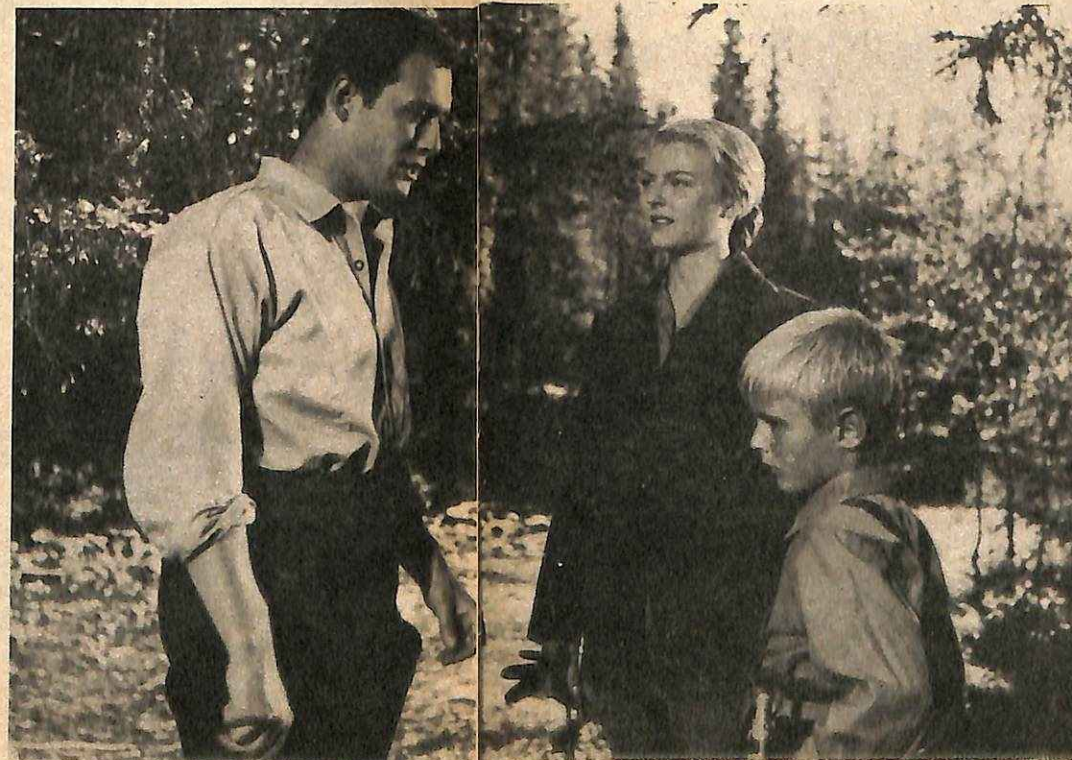
ΤΟ ΣΕΝΑΡΙΟ

Ἕνας νέος Γάλλος μηχανικός, ὁ Λωράν (Μωρίς Ρονέ), ἐγκαταλείπει τὸ Παρίσι γιὰ νὰ διευθύνῃ στὰ βορεινὰ τῆς Σκανδιναβίας μιά δασικὴ ἐπιχείρηση, πού ἀνήκει σὲ μιά ὑπερήφανη νεαρὴ χήρα, τὴν ὁμορφὴ Κριστίν (Νικὸλ Κουρσέλ). Ὁ Λωράν, τὶς ὥρες πού δὲν ἐργάζεται, κυνηγᾷ. Κάποια μέρα συναντᾷ μιά παράξενη κοπέλα, τὴν Ἀῖνο (Μαρίνα Βλαντύ) καὶ τὴν ἀκολουθεῖ. Ἀλ-

Η Α'Ι'ΝΟ ΠΕΡΙΜΕΝΕΙ ΣΤΟ ΔΑΣΟΣ ΤΟΝ ΕΡΑΣΤΗ ΤΗΣ ΛΩΡΑΝ (Μ. ΡΟΝΕ)

ΔΥΟ ΣΚΗΝΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΝΕΑ ΤΑΙΝΙΑ ΤΟΥ ΜΙΣΕΛ «Η ΜΑΓΙΣΣΑ». Ο ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ ΠΡΟΣΠΑΘΗΣΕ ΝΑ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΣΗ ΕΝΑ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΟ ΟΜΟΡΦΟ ΣΟΥΗΔΙΚΟ ΤΟΠΙΟ

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΗΣ Α'Ι-ΝΟ, ΠΟΥ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΒΓΕΙ ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΑ ΟΡΙΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΤΗΣ, ΕΙΝΑΙ ΤΑ ΑΓΡΙΑ ΔΑΣΗ

ΜΑΓΙΣΣΑ

‘Η Μαρίνα χορεύει τρείς μήνες ξυπόλητη «ἄμπο»

λά χάνεται στά ἔλη καὶ μόνο μὲ τὴ βοήθεια τῆς κοπέλας καὶ τῆς γιαγιάς τῆς, τῆς «μάγισσας» τοῦ χωριοῦ, κατορθώνει νὰ σωθῇ.

Ἡ “Αἶνο κι ὁ Λωρὰν συνδέονται, ἀλλὰ ἡ ἄγρια κοπέλα ἔχει τὴν ἔμμονη ἰδέα πὼς εἶναι δαιμονισμένη καὶ ἀρνεῖται νὰ γίνῃ ἡ σύντροφος τοῦ μηχανικοῦ. Μετὰ ὅμως ἀπὸ ἓνα ἐπεισόδιο, ὅπου ὁ Λωρὰν ὑπερασπίζεται φανερά τὴν “Αἶνο ἀπὸ ἓνα ἐργάτη, ὁ κόσμος ἀρχίζει τὰ κουτσομπολιά. Κατηγοροῦν τὸν Λωρὰν ὅτι εἶναι συνεργὸς τῆς μάγισσας.

Ἡ Κριστὶν πάλι, ἀναγκάζεται νὰ ὁμολογήσῃ ὅτι ζηλεύει αὐτὸ τὸ δεσμό. Ἀγαπᾷ τὸν Λωρὰν, τοῦ κάνει μιὰ σκηνὴ καὶ διώχνει ἀπὸ τὰ κτήματά τῆς τὴν “Αἶνο καὶ τὴ γιαγιά τῆς.

Ὁ Λωρὰν προτείνει στὴν “Αἶνο νὰ γυρίσῃ μαζί του στὴ Γαλλία. Ἐκείνη ἀρνεῖται, ἀλλὰ, γιὰ ν’ ἀποδείξῃ ὅτι δὲν εἶναι καταραμένη, ἀποφασίζει νὰ πάῃ στὴ λειτουργία. Ἐκεῖ ὅμως τὸ μῖσος τοῦ χωριοῦ ξεσπάει καὶ τὴ λιθοβολοῦν. Χτυπημένη ἀπὸ μιὰ πέτρα στὸ κεφάλι, ἡ “Αἶνο ἐπιστρέφει πάλι στὸ δάσος ὅπου ἀνήκει καὶ ὅπου θὰ πάῃ νὰ τὴ θρῇ καὶ ὁ Λωρὰν.

ΜΙΑ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΣ ΤΟΥ ΑΝΤΡΕ ΜΙΣΕΛ

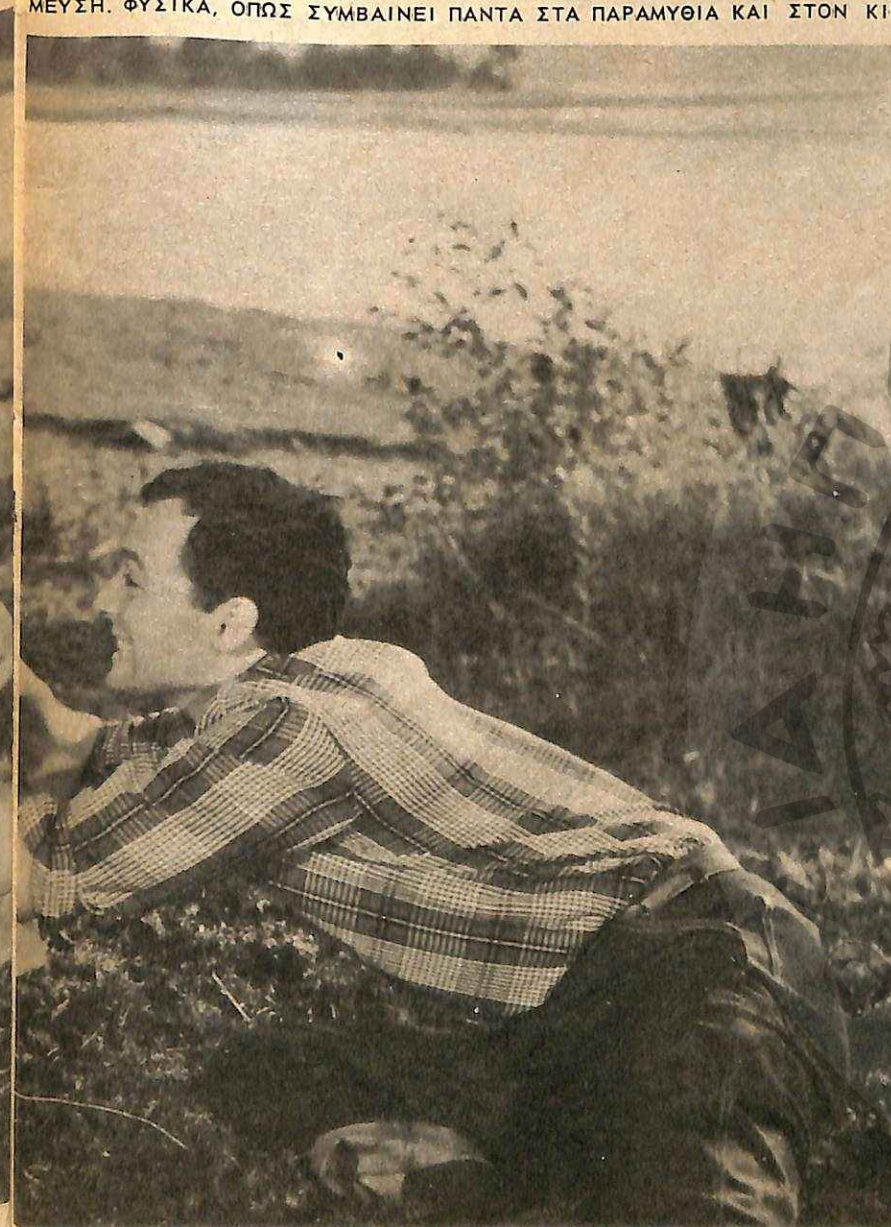
Ὁ σκηνοθέτης Ἀντρέ Μισέλ ἔχει ἀγωνίες γιὰ τὴ «Μάγισσα». Τώρα ποὺ ἤρθε ἡ στιγμή νὰ τὴν ἐτοιμάσῃ γιὰ κυκλοφορίαν, δὲν κρατιέται ἀπὸ τὴν νευρικότητα.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 48

Ἡ ΑΤΙΘΑΣΗ ΚΟΠΕΛΑ ΔΕΝ ΝΟΙΩΘΕΙ ΒΟΛΙΚΑ ΚΟΝΤΑ ΣΤΟΥΣ ΣΥΓΧΩΡΙΑΝΟΥΣ ΤΗΣ - ΙΔΙΩΣ ΤΟΥΣ ΑΝΔΡΕΣ

Ἡ ΠΛΟΥΣΙΑ ΧΗΡΑ ΧΡΙΣΤΙΝΑ (ΝΙΚΟΛ ΚΟΥΡΣΕΛ) ΦΘΟΝΕΙ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ ΤΟΥ «ΜΗΧΑΝΙΚΟΥ ΤΗΣ» ΛΩΡΑΝ ΜΕ ΤΗΝ Α'Ι-ΝΟ ΚΑΙ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙ ΝΑ ΤΟΥΣ ΥΠΟΝΟ

ΜΕΥΣΗ. ΦΥΣΙΚΑ, ΟΠΩΣ ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ ΠΑΝΤΑ ΣΤΑ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ ΚΑΙ ΣΤΟΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟ, ΟΙ «ΚΑΚΟΙ» ΤΙΜΩΡΟΥΝΤΑΙ ΚΑΙ Ἡ ΑΓΑΠΗ ΘΡΙΑΜΒΕΥΕΙ...

Πρωτότυπο μυθιστόρημα

ΤΟΥ ΟΡΣΟΝ ΟΥΕΛΛΕΣ

21

Για είκοστή φορά βρέθηκα στο ίδιο σταυροδρόμι. Δεν ήξερα πού να πάω. Ήμουν κατάπτοπος. Είχα αποφασίσει να γυρίσω στο ξενοδοχείο, όταν ένα μεγάλο σκούρο άμαξι με προσπέρασε τόσο ξυστά πού παρ' όλιγο θά μ' έριχνε κάτω. Τό παραθυράκι του αυτοκινήτου χαμήλωσε αθόρυβα και στο άνοιγμά του φάνηκε το κεφάλι του 'Αρκάντιν. Χαμογελούσε.

—Μπορώ να μάθω τί κάνετε τώρα;
—Εμμεσα έμβρόντητος.
—Κάνω... άγορές, τραύλισα.
Τό αυτοκίνητο είχε σταματήσει στη μέση του δρόμου κι' ένας άστυφύλακας, κακόκεφος γιατί ήσανε της ύπηρεσίας μιά τέτοια νύχτα, μάς πλησίασε γιά να μάς πει ή μη κλείνωμε τό δρόμο.
—Ανεβήτε, είπε ο 'Αρκάντιν. Είναι γελοίο νά τριγυρίζετε με τά πόδια μ' αυτό τόν καιρό...
—Εκανε έζοτή μέσ' στ' άμάξι. "Αθελά μου, σωριάστηκε στά μαλακά μαξιλάρια κι' έκλεισα τά μάτια. 'Ο 'Αρκάντιν έβγαλε άπ' την τσέπη του ένα μπουκαλάκι μέσα σέ μιά δερμάτινη θήκη και μού τό έδωσε.

Ήττια μιά μεγάλη γουλιά κονιάκ κι' αίσθάνθηκα ένα τρομερό κάψιμο στό λαϊμό. Γιά μιά στιγμή κόντεπα νά πνιγώ, αλλά άμέσως κατοπιν ένιωσα τόν έαυτό μου παλύ καλύτερα. Μονομιάς οι φόβοι μου διαλύθηκαν. Μού φάνηκαν παράλογοι. 'Ο 'Αρκάντιν κι' έγώ ήμαστε καθισμένοι σ' ένα πολυτελέστατο αυτοκίνητο πού κυλούσε μαλακά σέ μιά πόλη όπου οι άστυφύλακες της τροχαίας στέκονταν προσεκτικοί σέ κάθε διασταύρωση και όπου ο κόσμος ύμνουσε την δόξα του Κυρίου και την μεγαθυμία Του. Κι' έγώ είχα φαντασθή ένα σωρό πράγματα... Μά βέβαια, όλα αυτά δεν ήταν παρά μιά μακάβρια φάρσα κι' έγώ τό θυμά της. 'Ο 'Αρκάντιν είχε βελήσει νά με τρομάξει... ή νά γελάσει εις βάρος μου. 'Αγκιστρωμένοι σ' αυτή την καθσυχαστική εξέγηση με την ιδέα πώς άν τά κατάφερνα νά χαμογελάσω, νά πάρω τό πράγμα στ' άστέια, ο έφιόλτης θά διαλυόταν. Σε λίγο, ο 'Αρκάντιν κι' έγώ θά πηγαίναμε κάπου γιά νά τελειώσωμε μαζί τη χριστουγεννιάτικη αλήθ βραδιά. Του διηγήθηκα, λοι-

πόν, γελώντας τους καυγάδες μου με τόν αρχιμάγειρα και τους ταβερνιάριδες του Μονάχου. Μ' άκουε σά νά τά εύρισκε όλα αυτά πολύ άστεία. "Έδωσε μιά διαταγή στον σωφέρ κι' όταν φθάσαμε στό ξενοδοχείο του, παρακάλεσε νά πούνε στον διευθυντή νά έρθη άς τό αυτοκίνητο.

Τί άπλά πού ήταν όλα! Δεν ήταν άνάγκη ούτε άπ' τη θέση μου νά σηκωθώ. Μπορούσα νά μείνω εκεί ξεπλωμένος, άπολαμβάνοντας την ήδονική ευεξία πού μού είχε δώσει τό κονιάκ. Με δουλοπρέπεια, οι σκλάβοι έσπευσαν νά έκτελέσουν τη διαταγή του 'Αρκάντιν... Δεν είχαν έτοιμο τό ώρισμένο αυτό φαγητό, αλλά, γιά τόν κ. 'Αρκάντιν, κάτι θά γινόταν... Πέντε λεπτά ύπομονή... Θά τό έφεραν άμέσως...

"Αρχισά νά βρίσκω διασκεδαστική την περιπέτεια μ' αυτό τό φαγητό. Πρέπει νά θυμηθώ νά τό παραγγείλω καμιά μέρα, σκέφτηκα. Και κάνοντας αυτή τη σκέψη, διαπίστωσα πώς πεινούσα.
—Δέν μπαινουμε μέσα; πρότεινα. Είπαν πέντε λεπτά, αλλά είμαι βέβαιος πώς θά κάνουν μιά ώρα ώσπου νά τό φέρουν... Θά φάω ένα σάντουιτς στό μπάρ...

—'Οχι, είπε ο 'Αρκάντιν.
Είχε και τό τόσο έπιτακτικό και άμετάκλητο αυτό τό «όχι» πού ή στιγμήαία αίσιοδοξία μου διαλύθηκε μονομιάς. 'Οστόσο, προσπάθησα νά διατηρήσω τόν εύθυμο τόνο πού ταιριάζει σέ τέτοιου είδους άστέια.

—Γιατί; Δέ θέλετε νά σάς δούν μαζί μου; είπα γελώντας.

Δέν τό είδα τό χαμόγελό του γιατί ήταν σκοτεινά μέσα στ' άμάξι. Μπόρεσα όμως νά διακρίνω την άδυσώπητη ειρωνεία της φωνής του.

—Πολύ πρατηρητικός γίνεται άξανα, Βάν Στράττεν. Καιρός ήταν πιά...

Τό βλέμμα του αναζητούσε τό δικό μου.

—Βρεθήκατε κοντά σέ πολλούς ανθρώπους υπό συνθήκες μάλλον άσυνήθιστες, Βάν Στράττεν. Και δεν τους δγήκε σέ καλό. 'Ο Μπράκκο, λόγου χάριν. 'Ο Μπράκκο ξεψύχησε στά πόδια σας... "Επειτα ο 'Οσκαρ και ή Σοφία... Δολοφονήθηκαν και οι δυο τόν καιρό πού βρισκόσαστε στό Μεξικό... Και ή καμμένη ή Μίλν... 'Η συντροφία σας είναι επικίνδυνη, άγαπητή μου.

Αυτή τη φορά, ένιωσα τό δίχτυ νά με περισφίγγει. Μήνες ολόκληρους είχα πιστέψει πώς ή τύχη και ή έμπνευση της στιγμής οδηγούσαν τά θέματά μου. Είχα πιστέψει πώς έπαιζα ένα παιγνίδι όπως ήθελα έγώ, άλλοτε με πείσμα, άλλοτε βρίσκοντας ευχαρίστηση σ' αυτό. Και όλο τούτο τό διάστημα δεν ήμουν παρά μιά μούγα πισμένη στον ίστό του 'Αρκάντιν.

Είχα την έντύπωση πώς ήμουν τυλιγμένος μέσα σ' ένα κουκούλι πού μ' έπνιγε. Όλα ήταν εις βάρος μου. Δεν είχα τίποτε νά πώ γιά την ύπεράσπισή μου. Τίποτε. 'Η Ιστορία μου θά φαινότανε σ' όλους τόσο παράλογη πού κανείς δε θάταν πρόθυμος νά την πιστέψει. Και μάλιστα έναντίον του 'Αρκάντιν!

Τρομαγμένος τραβήχθηκα στη γωνία του άμαξιού, σά νά φοβόμουννα κι' αυτό τό άκοή τό άγίασμα του Δράκου. Ψηλαφώντας, άνοιξα την πόρτα και κατέβηκα στό δρόμο. 'Η παγωνιά μού έκουψε την άναπνοή.

—Όλα τά είχατε σχεδιάσει... όλα τά είχατε προβλέψει... τραύλισα.

Μέ χέρι σταθερό, ο 'Αρκάντιν έκλεισε πίσω μου την πόρτα κι' έσκυψε τό κεφάλι του άπ' τό κατεβασμένο παράθυρο.

—Όλα, είπα, κάπως ύπερβολικό, είπε. Μού χρειάζονταν μερικές λεπτομέρειες και όμολογώ πώς σ' αυτό τό σημείο μού φάνηκατε χρήσιμος...

"Αλλά ή διαφορά ανάμεσά μας, Βάν Στράττεν, είναι ότι έγώ ξέρω καλά τί θέλω, ενώ έσείς άλάζετε διαρκώς γνώμη γιά τους ανθρώπους και τά πράγματά... Πολύ κακό αυτό...

Συνέχισε με ύφος σοβαρό:

—Σ' αυτό τόν κόσμο, βλέπετε, υπάρχουν δυο λογίων άνθρωποι. 'Εκείνοι πού δίνουν κι' εκείνοι πού ζητούν. 'Εκείνοι πού δε θέλουν νά δώσουν κι' εκείνοι πού δεν τολμούν νά ζητήσουν. 'Εσείς τολμούσατε, ναι, αλλά χωρίς ποτέ νά ξέρετε τί ακριβώς ζητούσατε.

'Η πόρτα του ξενοδοχείου άνοιξε κι' ένα πλήθος γκαρσόνια με τόν μαίτρ ντ' ότέλ έπί κεφαλής προχώρησε πρós τό αυτοκίνητο. "Ενα άπ' τά γκαρσόνια κρατούσε μιά πιατέλλα με άσπμένιο κάλυμμα. Δυο μικροί άκολουθούσαν κουβαλώντας πανεράκια με ψωμί, ένα μπουκάλι μπύρα, ένα δίσκο φρούτα... Με μιά άπότομη κίνηση τού χεριού, ο 'Αρκάντιν έκουψε τη φόρα τού μαίτρ ντ' ότέλ πού ήταν έτοιμος νά δγάλη λόγο.

—Τώρα, συνέχισε, δεν μπορείτε πιά νά πετύχετε τίποτε από μένα, Βάν Στράττεν. Δεν πρόκειται νά σάς χάρισω τίποτε. 'Ακόμη κι' άν με παρακαλέσετε γονατιστός... Τίποτε... Ούτε λεπτά... καί, φυσικά, ούτε την κόρη μου...

Τό χαμόγελό του έγινε πιδό σκληρό.

—Ούτε καν τη ζωή σας...

Και γυρίζοντας στά γκαρσόνια:

—Αυτά τά φαγητά... είναι γιά τόν κύριο... Μόλις πρόλαβα νά τραβηχτώ. Τό αυτοκίνητο ξεκίνησε. 'Απαλά, οι τροχοί κύλησαν πάνω στό μαλακό χιόνι. Τό μαύρο άμάξι χάθηκε μέσ' στό σκοτάδι της νύχτας.

"Όταν έφθασα στό ξενοδοχείο μου, φορτωμένος με τά καλάθια και την πιατέλλα, όλα ήταν ήσυχα. Γέλια και φωνές άκούγονταν άπ' την τραπεζαρία, αλλά οι διάδρομοι ήταν έρημοι.

Εύτυχώς, ο Ζούκ με περίμενε. Ήταν καθισμένος πάντα στην πολυθρόνα του, τυλιγμένος με την κουβέρτα, έτσι όπως τόν είχα άφήσει. Με τό καπέλλο κατεβασμένο ως τά μάτια.

—'Αργησα... 'Αλλά βρήκα αυτό πού ήθελες, είπα προσπαθώντας νά δώσω εύθυμο τόνο στη φωνή μου.

'Η άλήθεια ήταν πώς είχα κάπως συνέρθει άπ' την ταραχή μου βλέποντας εκεί τόν γέρο.

—'Ελα, φάε γρήγορα όσο είναι άκόμη ζεστό, πρόσθεσα. "Επειτα θά φύγωμε.

'Ακούμπησα τό πιάτο στό τραπέζι. Πλησίασα στην πολυθρόνα. 'Ο Ζούκ εξακολουθούσε νά κάθεται σιωπηλός. "Αγγίζα τό χέρι του.

Τό σώμα ταλαντεύθηκε και σωριάστηκε μονοκόμματο πάνω στό χαλί.

"Ενα μαχαίρι ήτανε σφηνωμένο ανάμεσα στους ώμους.

—'Εκλεισα πίσω μου την πόρτα. "Εκανα μιά έπεράνθρωπη προσπάθεια γιά νά μνή τρέχω στον άδύνατο φωτισμένο διάδρομο. 'Ο θυρωρός μού έβγαλε τό κασκέτο του. 'Η νύχτα, πού πριν από λίγο ώρα μού φαινότανε σκοτεινή και κρύα, ήταν τώρα τό μόνο μου καταφύγιο. Χώθηκα στό πρώτο στενό πού βρέθηκε μπροτά μου. "Επειτα σ' άλλο...

"Εφευγα σά νά με κυνηγούσαν, χωρίς νά ξέρω πού θά μπορούσα νά βρώ άσυλο. Περπατούσα, περπατούσα όλο και πιδό γρήγορα, παρ' όλη την κόυραση και την άγωνία πού μού έκδοαν πιδό μακρυά, νά μεγαλώσω την άπόσταση πού με χώριζε από τό ζαρωμένο κορμί πού κοιτόταν μ' ένα στίλετο στην πλάτη, στό δάπεδο της κάμαράς μου... 'Από τό χέρι πού είχε κρατήσει αυτό τό στίλετο...

"Εφθασα πάλι στην όχθη του ποταμού κι' άρχισα νά τρέχω σαν τρελλός στην καταχνιασμένη προκυμαία. Μέσ' στη σκοτεινή σιγαλιά μού φάνηκε πώς άκουσα έναν ήχο ρυθμικό, άπειλητικό σαν τόν συριγμό μιάς έχιδνας —τό κλάξον του αυτοκινήτου του 'Αρκάντιν.

Λαχανιασμένος, πανικόβλητος, έστριψα τρικλίζοντας τη γωνία.

Στό βάθος του δρόμου φαινόταν τά φώτα μιάς πλατείας.

Δέ χωρούσε άμφιβολία, ήταν ο ίδιος έπιτακτικός, παράξενος ήχος, πού μού είχε κάνει τόση έντύπωση τό πρώτο εκείνο βράδυ στό Σπόρτιγκ, στις Κάννες...

"Ετρεχα σαν τό κυνηγημένο έλάφι πού άποζητάει τρομαγμένο μιά πυκνή φυλλωσιά γιά νά ζαρώσει και νά κρυφτεί από τά σκυλιά πού έχουν όμολύσει οι κυνηγοί πίσω του.

"Ετρεχα με όση δύναμη μού είχε άπομείνει. Καθώς διέσχιζα τό δρόμο λίγο άκόμη και θάπερτα έπάνω στό άμάξι του 'Αρκάντιν πού έκανε τό γύρο της πλατείας. "Ανέβηκα στό πεζοδρόμιο. 'Ο σκοτεινός δγκος μιάς έκκλησίας ώρθωνότανε σαν ένα μαύρο νησάκι στό κέντρο. Γύρω-γύρω, τά παράθυρα τών σπιτιών ήταν φωτισμένα. 'Ο-λες όμως οι πόρτες ήταν κλειστές γιά μένα. "Οχι, όχι όλες. Οι πύλες του οικου του Θεού ήταν πάντα άνοικτές.

"Ανέβηκα τρέχοντας τά σκαλοπάτια, σκοντάφτοντας πάνω στον άόματο ζητιάνο πού στεκότανε στην είσοδο της έκκλησίας. "Εσπρωξα τη μεγάλη πόρτα και χώθηκα ανάμεσα στό πλήθος πού έμελεν τό «'Αλληλουϊα». Ήμουν καθίδρος κι' έτρεμα. Τά κεριά έφεγγαν χαρούμενα, οι παπάδες κουνούσαν τά χρυσά θυμιατήρια τους και ή φάνη άκτινοδούλουσε. "Ενα κύμα χαράς και άγαλλίασης ξεχυνόταν από τόν νάρθηκα. "Αγγελούδια με κόκκινα μάγουλα και Σεραφείμ πού φούσαν τις σάλπιγγές τους, χρυσαφένιοι καρποί και γιρλάντες από μαργαριτάρια στόλιζαν τις κολώνες, τις γωνίες και τόν βόλο. "Όλη τούτη ή διακόσμηση, ή άπλοική και συγκινητική μαζί, οι κατανυκτικές ψαλμωδίες και ή μυρωδιά

του λιθανίου και του λειωμένου κεριού, μού έφεραν μιάν άλλόκοτη ζάλη. Ήμουνά σαν ένα παιδί πού βρίσκειται σέ πανηγύρι και καθώς στροβιλίζεται πάνω στα ξύλινα άλογάκια, κυττάζει θαμπωμένο τό φαντασμαγορικό θέαμα πού γετυλίζεται μπροστά στα μάτια του. Κατάλαβα πώς θά λιποθυμούσα. Κλονίστηκε... Στριχθήκα στον πλαίσιο μου γιά νά μνή πέσω. Εύτυχώς ήταν εύρωστος. Μ' έπιασε άπ' τό μπράτσο.

"Ήταν ο 'Αρκάντιν.

Χωρίς καπέλλο, ίσιος σά λαμπάδα, είχε τό βλέμμα σπηλωμένο στη φάνη. Τό πρόσωπό του, κάτω άπ' τό κιτρινωπό φώς τών κεριών, φαινότανε σαν πρόσωπο τίμιου ανθρώπου.

—Χριστούγεννα, είπε.

Και πρόσθεσε, πιδό άπαλά.

—Δόξα έν 'Υψίστοις Θεώ και έπί γής ειρήνη... Τί ιεροσουλιά! 'Οστόσο φαινότανε ελίκρινής.

—Δέν κάνετε την προσευχή σας; ρώτησε. Γι' αυτό δεν ήρθατε έδώ;

—"Ήρθα γιατί ή έκκλησία είναι γιά τους ανθρώπους τό μόνο καταφύγιο. Δεν είχα πού άλλο νά πάω. Στό δρόμο κινδύνευα νά με τσακίση ένα αυτοκίνητο... Και στό δομάτιό μου ύπάρχει ένα

πτώμα. "Η μήπως τό ξεχάσατε κι' αυτό; 'Αλλά έγώ δεν πάσχω από άμνησία.

"Ήμασταν άντιμέτωποι, σαν δυο θηρία έτοιμα νά χυμήξουν τό ένα πάνω στ' άλλο και νά άλληλοσπαραχθούν.

—'Η άμνησία είναι μιά άρρώστια πολύ δολική... Νά τό θυμηθήτε αυτό την ώρα πού θά σάς άνακρίνη ή άστυνομία.

"Οχι, δεν ήταν ή άστυνομία πού με τρόμαζε εκείνη τη στιγμή. "Οχι άκόμη.

Τώρα έφελνε ή παιδική χωραδία. Μιά ύπερκόσμια γαλήνη κατέβαινε από τους ψηλούς θόλους και, αθελά μου, με τύλιξε ολόκληρο. "Όπως πριν από λίγο μέσα στ' αυτοκίνητο, μιά έλπίδα φώτισε άξανα την ψυχή μου. Τώρα όμως δεν ήταν μονάχα ένα χαλάρωμα τών νευρών, μιά αισιοδοξία παράλογη. Ήταν μιά έμπνευση πού μού έρχότανε σιγά-σιγά. 'Η μόνη λύση.

"Η θρησκευτική τελετή είχε φθάσει στην κατανυκτικότερη στιγμή της. Μιά πομπή από ιερείς με άστραφτερά άμφια προχωρούσε πρós τη φάνη. Τό πλήθος γονάτιζε με εύλαβεια. Κάτω άπ' τις φλόγες τών λαμπάδων, οι ξύλινες μορφές της φάνης χαμογελούσαν —ο 'Ιωσήφ, με γένεια και χωρίς μαλλιά, ή Μαρία με τό γαλάζιο πέπλο της και τό Θείο Βρέφος με τά στρουγγυλά γυάλινα μάτια. 'Η Τριάς της Βηθλεέμ. Καί σ' ένα τρίπτυχο, ο Πατήρ, ο Υιός και στη μέση ή περιστερά του 'Αγίου Πνεύματος. Πάλιν ή Τριάς... Μή δεν άποτελούσαμε κι' έμείς μιά τριάδα, δεμένοι καθώς είμαστε οι τρείς με τις άλυσίδες του μίσους και τού έρωτα; "Εκείνη, εκείνος κι' έγώ. 'Η Ράϊνα, ο πατέρας της, έγώ. 'Η ζωή μου, ο θάνατός μου κι' έγώ.

"Εχασα τό χέρι μου στην τσέπη γιά νά βεβαιωθώ πώς είχα τό πορτοφόλι μου. "Εκεί μέσα είχα ένα άεροπορικό εισιτήριο γιά τό άεροπλάνο πού θά έφευγε τη νύχτα. Είχα κρατήσει αυτή τη θέση χωρίς πολλή διάθεση, γιατί ήμουν σχεδόν βέβαιος πώς δε θά τελείωνα με τόν Ζούκ τόσο γρήγορα ώστε νά προλάβω νά φύγω την ίδια νύχτα. 'Αλλά ο ύπάλληλος του πρακτορείου είχε έπιμείνει. "Είμαι ή τελευταία θέση πού μάς έμεινε, κύριε. Δέ δάχτωμε άλλη παρά μονάχα ύστερ' από δυο-τρείς μέρες.

"Ο 'Αρκάντιν στεκότανε δίπλα μου παρακολουθώντας με προσήλωση την χαρμόσυνη ιεροτελεστία. "Εσκυφα κοντά του.

—'Η Ράϊνα μού ύποσχέθηκε πώς θά με συλλογίζεται άπόψε με μεσάνυχτα, είπα.

"Ισως νάταν ή σκέψη της Ράϊνα, άλήθεια, πού μού έδειχνε τό δρόμο της σωτηρίας.

—'Η Ράϊνα;... 'Η Ράϊνα δεν ύπάρχει πιά γιά σάς... ή δεν ύπάρχεται έσείς γιά κείνην, τό ίδιο κάνει!

Και, σά νάθελε νά έπισφραγίσθ τά λόγια του, ο 'Αρκάντιν έκανε τό σημείο τόν σταυρού.

—'Εξ άλλου, πρόσθεσε με μιά έκφραση τόσο σοβαρή πού με έξοφίασε, ή Ράϊνα δεν έχει καμιά σχέση μ' όλα αυτά. 'Η Ράϊνα πρέπει νά μείνη έξω άπ' αυτή την ύπόθεση.

"Ενα βρέφος γεννήθηκε και οι άμαρτίες του κόσμου έόσπσαν. Νά πιστέυε ο 'Αρκάντιν και στην άφεση τών δικών του άμαρτιών, έπειδή είχε φέρει στον κόσμο τη Ράϊνα; "Επειδή την είχε άγαπήσει και δεν είχε ζήσει παρά μονάχα γι' αυτήν; "Ενα φώς χύθηκε άξανα μέσα μου άποκαλύπτοντάς μου τό πραγματικό μυστικό αυτού του καταχθόνιου ανθρώπου τού τόσο τραγικά αντιφατικού

—'Η Ράϊνα δεν πρέπει νά μάθει τίποτε, είπε.

Φοβόταν μή μάθ ή Ράϊνα... Μή μάθ ή, όχι πιδό ο πατέρας της ήταν έγκληματίας. Γιατί στην αρχή δεν ήταν έγκληματίας. Ήταν μονάχα ένα μάλλον ανήθικο ύποκείμενο. 'Αλλά ακριβώς αυτό ήταν εκείνο πού δεν μπορούσε νά ύποφέρη ο 'Αρκάντιν. Τού ήταν αβάσταχτη ή σκέψη πώς ύπήρχε στον κόσμο έστω κι' ένας άνθρωπος πού θυμόταν τόν Βάσσηφ 'Ατάμπατζ, τόν άσυνείδητο, τόν κακοήθη άπατεώνα. 'Ο Μπράκκο είχε βελήσει νά αναταράξη τόν δουρό μιάς έποχής λησμονημένης και ο 'Αρκάντιν είχε φοδηθί πιδό ο δουρόκος αυτός θ' άγγιζε τη Ράϊνα. "Αν ή Ράϊνα μάθαινε πιδό ο πατέρας της, ο μέγας, ο ίοχυρός, ο άτρωτος 'Αρκάντιν, είχε κλέψει κάποτε διακόσιες χιλιάδες φράγκα από την προϊσταμένη και έρωμένη του... "Οχι, ή σκέψη αυτή ήταν άφόρητη γιά τόν 'Αρκάντιν

"Ενα μαχαίρι ήτανε σφηνωμένο ανάμεσα στους ώμους.

ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΣΤΟ ΕΡΧΟΜΕΝΟ

ΠΩΣ ΘΑ ΦΟΡΕΣΩΜΕ ΤΑ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ ΚΑΠΕΛΛΑ ΜΑΣ;

Προβλήματα κι' άγωνίες για τούς γεννηθέντας μετά τὸ... 1950

«Τὸ Παρίσι ἐφέτος ἔχει ταλαιπωρήσει τὴν ὑφήλιο μὲ τὰ νέα του καπέλλα. Ὑποφέρουν ὅσοι τὰ φοροῦν καὶ ὑποφέρουν ὅσοι τὰ βλέπουν. Καπάκια, πιατάκια, κουτάκια, ἀναποδογυρισμένες γλάστρες, τηγάνια. Ὅλα τὰ σχήματα, τὰ ὁποῖα, μετὰ ἀπὸ προσεκτικὴ ἐπιθεώρηση, εὐρέθησαν ὅτι δὲν κολακεύουν καθόλου, ἐπὶ τὴν ἄδεια κυκλοφορίας καὶ τὴν σφραγίδα τοῦ «σικ» καὶ τοῦ «ἔξτρα μοντέρνου». Καὶ δὲν ἄφησαν τὸν ἀθώωτο πληθυσμὸ τῆς ἀνέπαφο. Ἔχομε ἐδῶ μιὰ συλλογὴ πού ἀπευθύνεται εἰς ὄσους ἔφθασαν εἰς τὸν πλανήτη μας μετὰ τὸ μέσον τοῦ εἰκοστοῦ αἰῶνος... Μόνο πού ὁ καπελλάς Λεὸ Ἀρόνς, εἴτε καπέλλωσε τὰ μικροσκοπικὰ μαννεκὲν μὲ ρομαντικὰς ψαθούλες, εἴτε μὲ σπὸρ καλουπάκια, δὲν μπόρεσε νὰ τοὺς ἀφαιρέσῃ χάρι καὶ γοητεία. Κι ὅλα αὐτὰ μὲ τὸν ἀπλούστερο τρόπο, χωρὶς «φλυαρίες».

«...ΔΕΝ ΞΕΡΩ ΑΝ ΜΟΥ ΠΗΓΑΙΝΗ, ΑΛΛΑ ΜΕ ΒΟΛΕΥΕΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΩΡΑ ΤΟΥ ΠΑΙΓΝΙΔΙΟΥ ΜΟΥ...»

«...ΝΑΥΤΙΚΟ ΜΠΕΡΕ ΠΟΥ ΦΟΡΩ ΣΕ ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΕΣ ΔΕΞΙΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΟΛΟΙ ΖΗΛΕΥΟΥΝ...»

ΤΗΝ ΨΑΘΑ ΤΗΝ ΦΟΡΩ ΟΤΑΝ ΠΗΓΑΙΝΩ ΣΤΗΝ ΕΞΟΧΗ. Η ΓΑΡΝΙΤΟΥΡΑ ΜΕ ΛΟΥΛΟΥΔΑΚΙΑ ΕΙΝΑΙ Ο,ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ...

«...ΓΙΑ ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ ΠΡΩ-Ι-ΝΕΣ ΤΟ ΑΣΠΡΟ ΛΙΝΟ ΚΑΠΕΛΛΟ ΣΥΜΠΛΗΡΩΝΕΙ ΘΑΥΜΑΣΙΑ ΤΗΝ ΤΟΥΛΑΕΤΑ ΜΟΥ...»

Ο ΚΥΡΙΟΣ ΘΗΚ πεδαίνει κάθε μέρα

Σαββατοκύριακο... Έκδρομές, διασκεδάσεις, αυτοκίνητα —και σκοτωμένοι. Νεκροί 30, τραυματίες 78 κατά μέσον όρο.

Ο νεοφώτιστος οδηγός, ο πολυάσχολος επιχειρηματίας, ο μόνιμα αφηρημένος κύριος, ο προσεκτικός, που συγκινήθηκε για μία στιγμή —μια στιγμή μόνο!— από την όμορφη του τοπίου, βρίσκονται ξαφνικά μπροστά σ' ένα δέντρο, σ' ένα τοίχο, σ' ένα παιδί και...

Και παρ' όλο το φρενάρισμα και τον άγριο θόρυβο των τροχών πάνω στην ασφάλτο, παίρνουν, πεζοπόροι πιά, την όδο της Άχερουσίας.

Το πρόβλημα άπασχολεί, φυσικά, τις άρχες και τους τεχνικούς, ιδίως των Ήνωμένων Πολιτειών, όπου τα δυστυχήματα φθάνουν σε αστρονομικούς αριθμούς τις ημέρες των μεγάλων εορτών. Κι όχι μόνον αυτούς: τελευταία ενδιαφέρθηκε και ο Έντουαρντ Ντάι, που το ανδρείκελό του, ο Μίστερ Θήκ, (κύρ-Παχύδερμο, θα τον λέγαμε ελληνικά) είναι στο στόμα όλων των αυτοκινητιστών.

Ο Έντουαρντ Ντάι, ειδικός στην αεροναυτική έπιστήμη και θαυμασμός οδηγός αυτοκινήτου, κάνει, τώρα, πειράματα με τα μέσα που έθεσε στη διάθεσή του το Πανεπιστήμιο Κόρνελ της Νέας Υόρκης.

Πιστεύει ακράδαντα ότι η ζώνη ασφαλείας, που πολλές φορές έχει σώσει από βέβαιο θάνατο τους επιβάτες ενός αεροπλάνου, μπορεί κάλλιστα να σώσει και τις ζωές εκείνων που επιβαίνουν αυτοκινήτου.

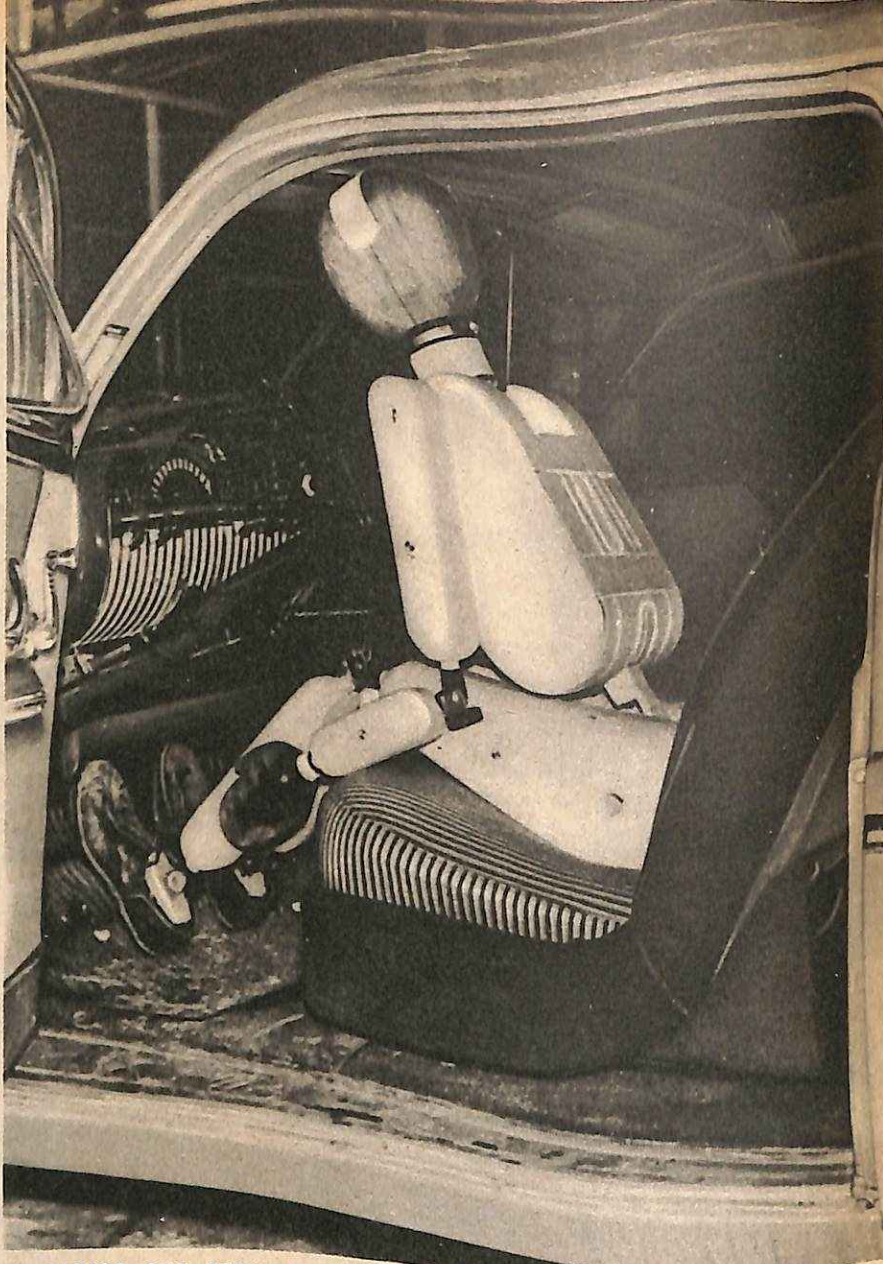
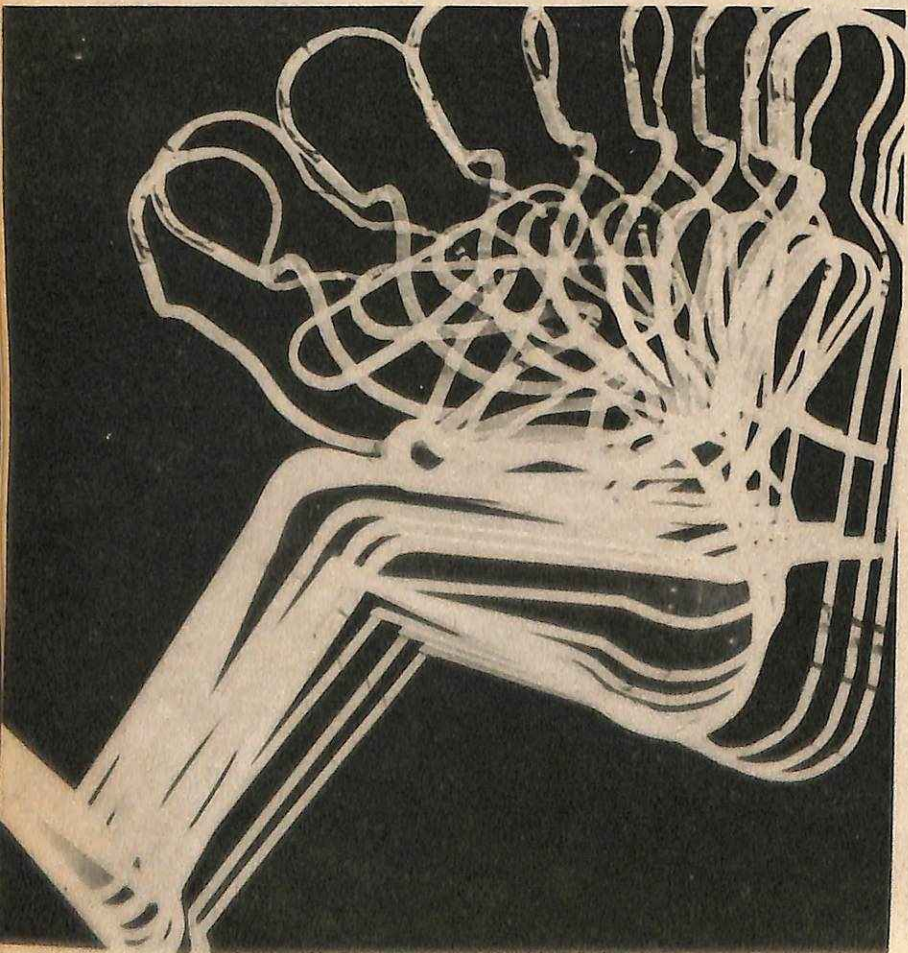
Παλιά αυτοκίνητα που θα του χρησίμευαν σαν «πειραματόζωα» δεν ήταν δύσκολο να βρεθούν. Άλλα άνθρωποι-πειραματόζωα—δεν άκούστηκαν ποτέ, τουλάχιστον σε ειρηνική περίοδο...

Κατασκεύασε, λοιπόν, τον Μίστερ Θήκ, που «όδηγεί» το αυτοκίνητο, και την κόρη του, την Μίς Χάφ-Πάιντ (τη δεσποινίδα Μισή Λίτρα), που κάθεται στις πίσω θέσεις. Έβαλε μπροστά το αυτοκίνητο, με ταχύτητα 30 χιλιομέτρων, και το άφησε να «τρακάρη» σ' ένα τοίχο. Αποτέλεσμα: συνετρίβη το κεφάλι του Μίστερ Θήκ και η Μίς Χάφ-Πάιντ έγινε κομμάτια—πέθανε από κατάγμα της σπονδυλικής στήλης, θα λέγαν οι γιατροί.

Στο επόμενο πείραμα τα ανδρείκελα ήταν δεμένα. Το αυτοκίνητο ξεκίνησε πάλι με την ίδια ταχύτητα, «τράκαρε» και πάλι στον τοίχο, αλλά οι επιβάτες του δεν έπαθαν σχεδόν τίποτα.

Ακολούθησαν κι άλλα πειράματα και, σήμερα, ο καλός μας Θήκ και η κορούλα του δεν διατρέχουν τον έσχατο των κινδύνων —και, μαζί τους, όλοι οι κακοί οδηγοί του κόσμου.

ΕΝΟΣ «ΔΕΜΕΝΟΥ» ΟΔΗΓΟΥ ΚΙΝΔΥΝΕΥΕΙ ΜΟΝΑΧΑ ΤΟ ΚΕΦΑΛΙ...

Ο ΚΥΡΙΟΣ ΘΗΚ ΕΤΟΙΜΑΖΕΤΑΙ ΝΑ ΒΑΛΗ ΜΠΡΟΣΤΑ ΤΟ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟ

ΕΝΩ Ο «ΑΥΤΟΣ», ΟΠΩΣ ΦΑΙΝΕΤΑΙ, ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΕΛΠΙΔΑ ΣΩΤΗΡΙΑΣ

ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Ο καλύτερος Έλλην αθλητής

Σ' αυτό τον δλυμπιακό χρόνο οι φιλαθλοι αναζητούν να βρουν τον αθλητή μας που συγκεντρώνει τις μεγαλύτερες ελπίδες να επιτύχει μία καλή εμφάνιση στους μεγάλους αγώνες της Μελβούρνης.

Μας χωρίζει ακόμα αρκετός χρόνος από τη ΧΧΙ Όλυμπιάδα, που θα τελεσθί στο τέλος του έτους. Η φόρμα των αθλητών έρχεται και φεύγει, δεν είναι σταθερή. Όμως όλα δείχνουν ότι ο Γιώργος Παπαθασιλείου, αθλητής του στίβου, θα είναι ο καλύτερος εκπρόσωπός μας. Η περυσινή αθλητική χρονιά του ήταν εξαιρετική και έφέτος άρχισε με την κατάρριψη του ελληνικού ρεκόρ των 3.000 μέτρων.

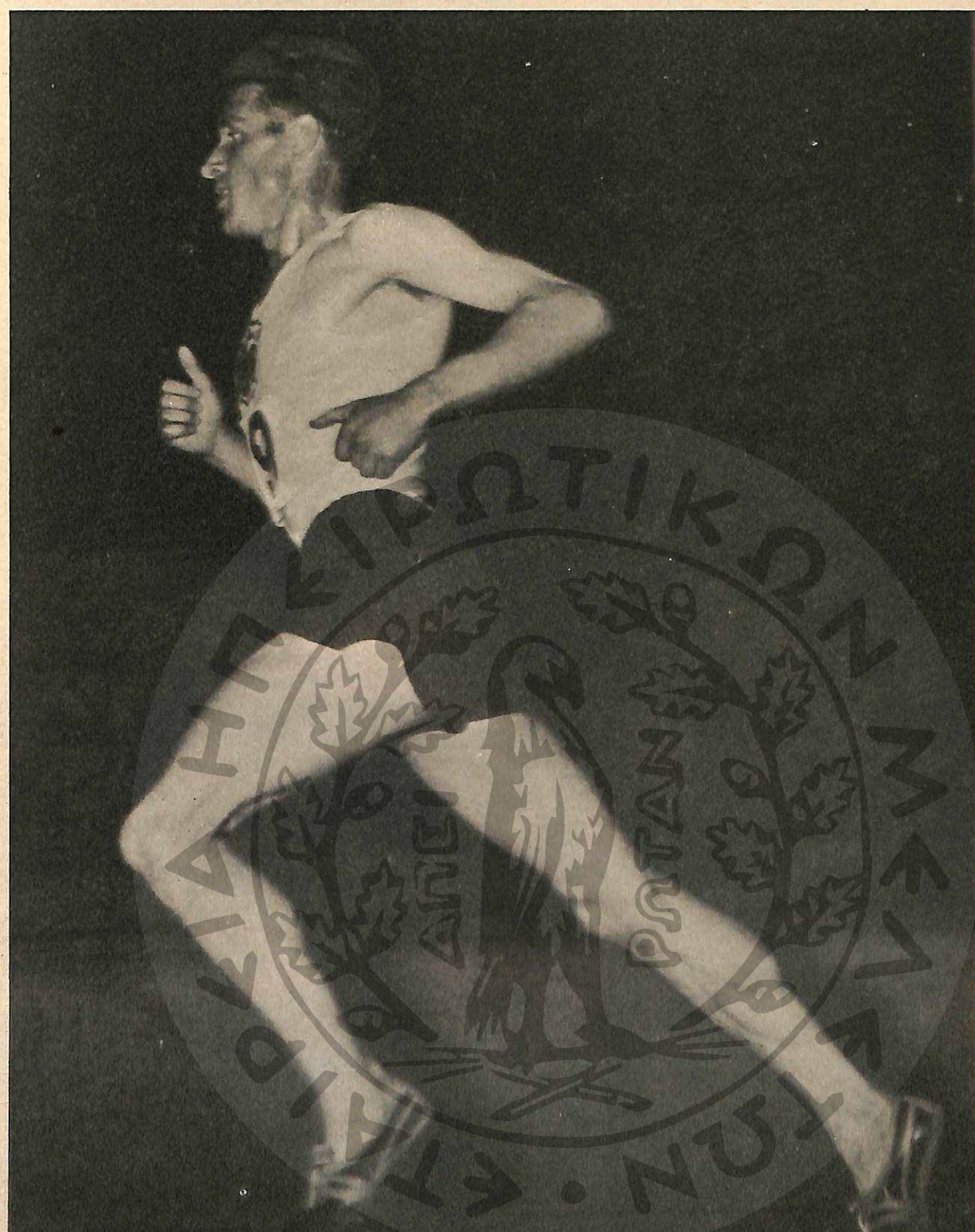
Ο Παπαθασιλείου κέρδισε, το 1955, το έπαθλο του Συνδέσμου Αθλητικών Συντακτών που απονέμεται κάθε χρόνο στον καλύτερο Έλληνα αθλητή, όλων των σπόρ. Όλοι οι αθλητικοί συντάκτες, χωρίς καμμία εξαίρεση, ψήφισαν γι' αυτόν.

Στους Μεσογειακούς αγώνες της Βαρκελώνης ο Παπαθασιλείου έτρεξε τρεις μέρες συνεχεία. Την πρώτη μέρα κατέρριψε το ελληνικό ρεκόρ των 1500 μέτρων, τη δεύτερη το ρεκόρ των 5000 μέτρων και την τρίτη τερμάτισε πρώτος στο δρόμο 3000 μέτρων με φυσικά εμπόδια. Ήταν μία μεγάλη νίκη του ελληνικού αθλητισμού που συγκίνησε τους φιλάθλους μας. Από κείνη τη μέρα, κάθε φορά που ο Παπαθασιλείου είχε ν' αντιμετωπίσει σ' Αθήνας έναν ισχυρό ξένο αντίπαλο, το Στάδιο γέμιζε από κόσμο.

Ο Γιώργος Παπαθασιλείου γεννήθηκε στην Άρετοδσα της Θεσσαλονίκης, το 1930. Μεγάλωσε εκεί και τέλειωσε το τοπικό γυμνάσιο.

Το 1949 για πρώτη φορά άσχολήθηκε με τον αθλητισμό και η πρώτη του εμφάνιση σ' αγώνες ήταν το 1950 στη Θεσσαλονίκη, με τα χρώματα του αθλητικού συλλόγου «Άρης». Οι πρώτες του επιδόσεις ήταν 2'12" στα 800 μ. και 4'38" στα 1500 μ. Τον επόμενο χρόνο πήρε μέρος στους Πανελλήνιους αγώνες και έτρεξε τα 800 μ. σε 2'07" και τα 1500 μ. σε 4'23". Για πρώτη

ΜΕ ΤΟΝ ΔΙΑΣΚΕΛΙΣΜΟ ΤΟΥ, ΜΕ ΤΟ ΑΝΕΤΟ ΤΡΕΞΙΜΟ, Ο ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ, ΘΥΜΙΖΕΙ ΤΟ ΣΤΥΛ ΤΟΥ ΦΙΝΛΑΝΔΟΥ ΡΙΤΟΛΑ, ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟΥ ΑΘΛΗΤΟΥ ΠΟΥ ΓΝΩΡΙΣΕ Ο ΚΟΣΜΟΣ ΣΤΑ 3000 ΜΕΤΡΑ ΜΕ ΕΜΠΟΔΙΑ

Από χρόνο σέ χρόνο συνεχώς βελτιώνει τὰ ρεκόρ του

ΟΙ ΦΙΛΑΘΛΟΙ ΜΙΛΟΥΝ ΜΕ ΘΑΥΜΑΣΜΟ ΟΧΙ ΜΟΝΟ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΠΙΔΟΣΕΙΣ ΤΟΥ Γ. ΠΑΠΑΘΑΣΙΛΕΙΟΥ, ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΟ ΕΞΑΙΡΕΤΟ ΗΘΟΣ ΤΟΥ. ΕΠΑΝΩ: Ο ΠΡΩΤΑΘΛΗΤΗΣ ΜΑΣ ΓΡΑΦΕΙ ΚΟΝΤΑ Σ' ΕΝΑ ΑΠΟ ΤΑ ΚΥΠΕΛΛΑ ΤΟΥ

φορά έτρεξε τὰ 3000 μ. με φυσικά έμπόδια —άγώνισμα πού, άργότερα, ιδιαίτερα διακρίθηκε — και σημείωσε χρόνο 10'.25".

Τό 1952 κατατάσσεται στή Χωροφυλακή και έρχεται στάς Αθήνας. Μεταγράφεται τότε στήν Α.Ε.Κ. Αθηνών. Στούς έλληνογιοσυγκοσλαθικούς άγώνες τρέχει τὰ 3000 μ. με έμπόδια σέ 10'.14" και τὰ 5000 μ. σέ 16'.14".

Η άθλητική του εξέλιξη είναι ραγδαία τό 1953. Τρέχει τὰ 800 μ. σέ 1'.59", τὰ 1500 μ. σέ 4'.06 και σημειώνει νέο πανελλήνιο ρεκόρ στά 3000 μ. με έμπόδια σέ χρόνο 9.27.2. Τό 1954 προχωρεί από νίκη σέ νίκη και δημιουργεί νέα ρεκόρ.

Τόν χειμώνα δέν διακόπτει τήν προπόνησή του. Με τήν καθοδήγηση του προπονητή της έθνικής ομάδος κ. Σιμίτσεκ, ο Παπαθασιλείου γυμνάζεται κάθε μέρα, με κρύο, με θροχή. Και στήν άρχή του 1955 είναι έτοιμος για νέες θριαμβευτικές επιτυχίες. Για μία ακόμα φορά καταρρίπτει τό ρεκόρ των 3000 μ. με έμπόδια με 9.15.1. Και έπειτα στούς Μεσογειακούς δημιουργεί δυό νέα ελληνικά ρεκόρ στά 1500 μ. με 3.55.2 και στά 5000 μ. με 14.41.2. Στούς έλληνοσυγγρικούς άγώνες και τούς διεθνείς στρατιωτικούς, οί φίλαθλοί μας τόν αποθεώνουν στο Στάδιο. Στούς Βαλκανικούς άγώνες της Κων-

σταντινουπόλεως, ο Παπαθασιλείου δείχνει τή μεγάλη του αξία με ένα εξαιρετικό ρεκόρ 9.02 στά 3000 μ. με έμπόδια. Η επίδοση αυτή είναι από τις καλύτερες πού έχουν σημειωθεί στήν Ευρώπη.

Ο Γιώργος Παπαθασιλείου είναι ένας από τούς πιο συμπαθείς άθλητάς πού πέρασαν από τούς ελληνικούς στίβους. Ευγενικός, άπλός, ήσυχος, ποτέ δέ διαμαρτυρήθηκε. Έδωσε πολλά στον άθλητισμό, όλο τόν ένθουσιασμό του. Ο άθλητισμός του χάρισε τή χαρά της νίκης, αλλά οί ιθύνοντες, ως τώρα τουλάχιστον, τόν πίκραναν. Μιά δουλειά δέ μπόρεσαν νά του θρούν. Ο καλύτερος Έλλην άθλητής, από τότε πού τελείωσε τό στρατιωτικό, μένει άνεργος.

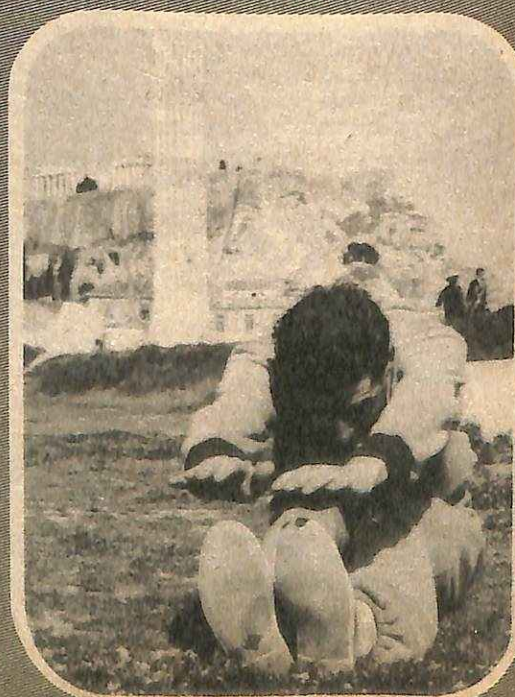
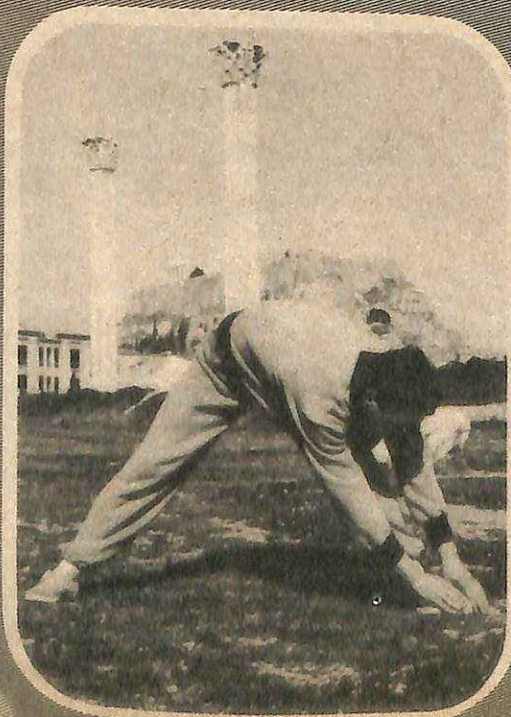
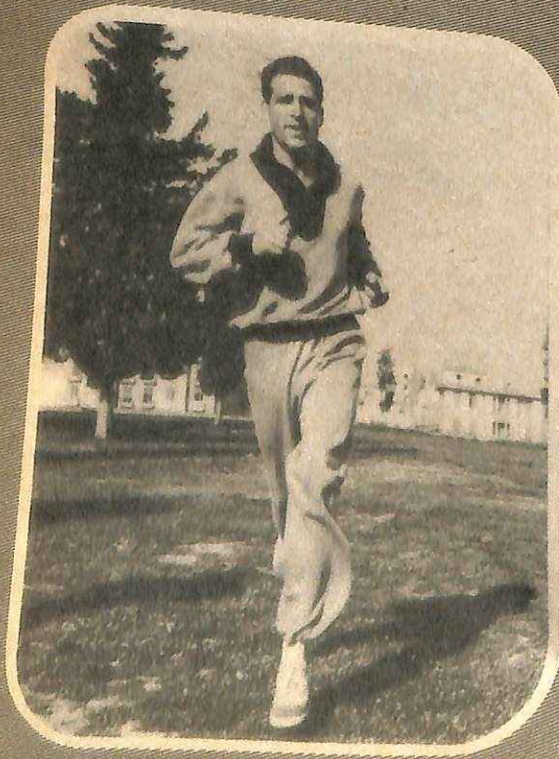
Ο Παπαθασιλείου είναι προικισμένος με εξαιρετική σωματική διάπλαση. Ψηλός, αδύνατος, όπως είναι, μοιάζει με τούς μεγαλύτερους δρομείς του κόσμου πού άνεδείχθησαν στά 3000 μ. με φυσικά έμπόδια. Ο διασκελισμός του είναι ύπέροχος. Τό στύλ του είναι τό καλύτερο, Έλληνας άθλητο, των δρόμων ήμιαντοχής.

Από χρόνο σέ χρόνο ο Παπαθασιλείου προοδεύει. Κανένα σωματίτημα δέν παρουσίασε, ως τώρα, στήν άνοδό του. Μπορούμε νά περιμένουμε πολλά άπ' αυτόν.

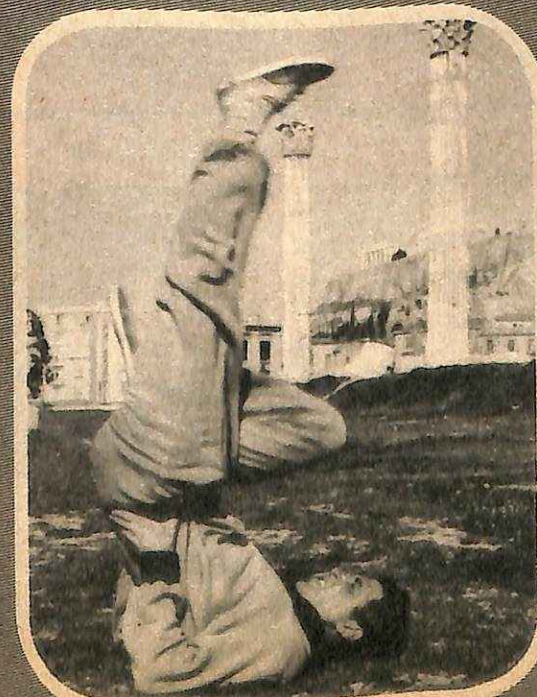

ΟΠΩΣ ΣΤΟ ΣΤΙΒΟ, ΕΤΣΙ ΚΑΙ ΣΤΟΣΠΙΤΙ, Ο ΠΑΠΑΘΑΣΙΛΕΙΟΥ ΕΙΝΑΙ ΑΕΙΚΙΝΗΤΟΣ. ΔΕΝ ΤΟΥ ΑΡΕΣΕΙ ΝΑ ΜΕΝΗ ΑΡΓΟΣΧΟΛΟΣ. ΜΙΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΑΓΑΠΗΜΕΝΕΣ ΤΟΥ ΑΣΧΟΛΙΕΣ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΤΑΪΣΜΑ ΤΟΥ ΚΑΝΑΡΙΟΥ ΤΟΥ

ΧΕΙΜΩΝΑ ΚΑΙ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ, ΑΔΙΑΦΩΡΩΝΤΑΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΑΙΡΟ, ΔΕΝ ΔΙΑΚΟΠΤΕΙ ΤΗΝ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΤΟΥ ΠΡΟΠΟΝΗΣΗ. ΠΡΟΤΙΜΑΕΙ ΣΥΝΗΘΩΣ ΤΟ ΜΑΛΑΚΟ

ΕΔΑΦΟΣ, ΜΕ ΓΡΑΣΙΔΙ, ΓΙΑΤΙ ΩΦΕΛΕΙ ΣΤΟΥΣ ΜΥΣ. ΚΑΙ ΑΚΟΛΟΥΘΕΙ ΠΙΣΤΑ ΤΙΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ ΤΟΥ ΠΡΟΠΟΝΗΤΟΥ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΜΑΔΟΣ Κ. ΣΙΜΙΤΣΕΚ

Έδω κι Έκει

Η ΜΑΝΤΛΙΝ ΝΤΑΡΟΥΥ από παιδί ήθελε να γίνει «σάρα». 'Η ίδια λέει: «Γεννήθηκα μ' αυτόν τον πόθο». Και δεν άργησε να τον εκπληρώσει! 'Από 16 χρονών άρχισε να παίζει δευτερεύοντες ρόλους και στα είκοσίενά της είναι πρωταγωνίστρια. Θα την ξεχωρίσετε εύκολα: είναι με την πεταλούδα.

● Ο ΣΑΛΒΑΝΤΟΡ ΝΤΑΛΙ πρόκειται να δημοσιεύσει σε μία αμερικανική εφημερίδα τις προφητείες του για το μέλλον του κόσμου. Κατά την γνώμη του, ο σοβιετικός στρατός θα καταλάβει όλον τον πλανήτη, θα επακολουθήσει μία ναπολεόντειος περίοδος και ο αυτοκράτορας, εκείνη την εποχή, θα ονομάζεται 'Ιβάν Κόνιεφ.

● ΕΝΑΣ ΔΙΑΣΗΜΟΣ χειρουργός είχε την συνήθεια να ζητά εξωφρενικές αμοιβές από εκείνους που ήξερε ότι ήταν σε θέση να τον πληρώσουν. Έτσι, ζητά τετρακόσιες χιλιάδες φράγκα από έναν πλούσιο τραπεζίτη, για μία πολύ λεπτή χειρουργική επέμβαση. Ο πελάτης όμως δρίσκει την τιμή εξωγκωμένη.

—Τι τα θέλετε, του λέει αδιόφορα ο χειρουργός. Μπορείτε ν' απειληθείτε στον συνάδελφό μου κ. Τάδε π. χ. Σ' εκείνον δεν πρόκειται να πληρώσετε περισσότερο από τα μισά. Δηλαδή, σείς ή οι κληρονόμοι σας...

● ΕΝΑΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΣ εκατομμυριούχος, φημισμένος για την γενναϊοδωρία του, είχε γίνει το θύμα του ξενοδοχείου όπου κατοικούσε. Όλο το προσωπικό άγωνιζόταν για να πάρει απ' αυτόν τα μεγαλύτερα φιλοδώρημα-τα.

Ένα πρωί κτυπούν την πόρτα του. Είναι ο γκρουμ που του αναγγέλλει ότι του φέρνει ένα τηλεγράφημα.

—Ρίξε το κάτω από την πόρτα, φωνάζει ο Αμερικανός ο οποίος ντυνεται. Και ο γκρουμ που δεν εννοεί να χάσει το φιλοδώρημα:

—Δεν μπορώ, κύριε. Είναι μέσα στο δίσκο.

Η ΠΡΙΓΚΙΠΙΣΣΑ ΕΛΙΣΑΒΕΤ του Λουξεμβούργου, πρωτότοκη κόρη της μεγάλης δουκίσσης Σαρλότ και πρίγκιπα Φελίξ, στο προαύλιο της εκκλησίας μετά την τέλεση των γάμων της με τον πρίγκιπα Φερδινάνδο του Χόνεπεργκ.

ΦΛΥΑΡΙΕΣ

...Πύργοι στην 'Αγγλία. Ένα ωραιότατο και πελώριο κτήριο με ένα κεντρικό κτίριο καθαρού γεωργιανού ρυθμού έλλαξε ιδιοκτήτη. Ο κ. Γκάφρι Γουένσιν, ο γνωστός Καναδός εκατομμυριούχος το έπώλησε εις τόν κ. 'Ιωάν. Γουλανδρήν, Έλληνα εφοπλιστή. Οι ξένες εφημερίδες γράφουν ότι ο Καναδός το είχε αγοράσει από τον προκάτοχό του 200.000 λίρες και αναφέρουν ότι είχε οικογένεια και 9 παιδιά με τα όποια τὸ ζωντάνευε. Ο κ. 'Ιωάννης Γουλανδρής, όμως, έτών 30 και ανύπανδρος, έδήλωσε ότι θα τὸ κατοικήσει μόνος του... 'Η Τί πρόσδος. Οι ειδικοί μελετούν μία νέα εξέλιξη του τηλεφώνου! 'Αντί να κτυπά κουδουνάκι, θα στέλνει μία ελαφριά μουσική νότα, σαν από κλαρινέτο. —«Καλύτερο για τὰ νεύρα», λένε οι γιατροί... 'Η Χαρούμενο σημειωματάριο. Λένε ότι η Μαίρλιν Μονρόε ετοιμάζεται να πανδρευθῇ τὸν γνωστό 'Αμερικανό συγγραφέα (Ο Θάνατος του Έμποράκου) Άρθουρ Μάλλερ... 'Η Τὸ ἀκριβώτερο ζωντανό. Ένας ζωντανός αρσενικός σινσίλας πουλήθηκε στην έκθεση γουναρικών του Καναδά δέκα χιλιάδες δολάρια. 'Αν αναγνωρίσει κανείς ότι τὸ μικρὸ ζωάκι δὲν ζυγίζει περισσότερο από μισή οκά... σημαίνει ότι τὸ ζωντανό αυτό διαμάντι φθάνει τὰ πεντακόσια δολάρια τὸ δράμι. Και για ένα παλτό χρειάζονται εκατὸ σινσίλας... 'Η Πρίγκιπικά... Πάλι ο μελαγχρονός 'Αλφ έκανε τὸ θαύμα του' χόρεψε δύο σφιχτούς χορούς με την ξανθή, πετοχτή Κίμ Νόβας και την έστεψε Βασίλισσα του Φεστιβάλ, στίς Κάννες... Και γράφει τὸ μεγάλο περιοδικό «Μάτς»: «'Αλλη μία φορά, ο Ali - Khan...ήταν ο 'Ali - Cannes»... 'Η Εύκαιρία. 'Η Γαλλία οργανώνει μία διεθνὴ ημέρα γαστρονομίας, εορτὴ τὸν καλοφαγάδων, στίς 2 'Ιουνίου. Για νὰ διευκολύνει τὸς επισκέπτες που θα θέλουν να επιδείξουν στους Γάλλους τὴς ειδικότητες τὸν πατρίδων των, επιτρέπει, για εκείνη την ημέρα, όλα τὰ τρόφιμα να περνούν από όλα τὰ τελωνεία τῆς Γαλλίας ελεύθερα... 'Η Πολυτελείς τιμάριθμοι. 'Εκατὸ δολάρια τὸ ένα στοιχίζει τὸ εισητήριο για τὸν μεγάλο ἀνοιξιάτικο χορὸ που δόθηκε στὸ ξενοδοχείο «Γουάιντοφ» 'Αστόρια στη Νέα 'Υόρκη. Φαντασμάγορία, νούμερα και οί ωραιότερες γυναίκες του νέου κόσμου παρήλασαν στην πελώρια κεντρικὴ αἴθουσα τοῦ ξενοδοχείου, ηῖ οποία είχε μεταμφιεσθῇ σὲ Πλατεία τῆς 'Ομονοίας τοῦ Παρισιού... 'Η 'Ηλίθιος Ιστορία: —'Ακόμη ηῖ ἀλατιέρα; φωνάζει ηῖ κυρία στην νέα υπηρέτρια, μιὰ ἀδγαλτη χωριστοπούλα. —'Εφθασε κυρία! Είναι τόσο μικρές οί τρύπες που δὲν μπορὰ νὰ την γεμίσω... 444

● ΜΙΑ ΓΝΩΣΤΗ ἡθοποιός, που κάποτε ὑπῆρξε ὠραιότατη, μισεί τις ἐνοχλήσεις τὸν θαυμαστὸν της. Μία μέρα, ἕνα ἀγοράκι τὴν πλησιάζει καὶ τῆς ζητά ἕνα αὐτόγραφο.

—Κάνεις λάθος, παιδί μου, ἀπαντᾷ. Δὲν εἶμαι ἡ ἡθοποιός, εἶμαι ἡ μητέρα της.

Καὶ τὸ ἀγοράκι, πανευτυχές: —Εὐχαριστῶ, κυρία. 'Ακριβῶς αὐτὸ εἶχα στοιχηματίσει κι ἐγὼ με τοὺς φίλους μου.

● Η ΚΟΡΗ ἐνὸς πᾶμπλουτου κινηματογραφικοῦ παραγωγοῦ πᾶσει σχολεῖο καὶ τῆς δίνουν θέμα ἐκθέσεως τὴν ζωὴ μιᾶς φτωχῆς οἰκογένειας. Παίρνει τὴν πένα καὶ γράφει:

«Μία φορά κι ἕναν καιρὸ ζούσε μιὰ φτωχὴ οἰκογένεια. 'Η μητέρα ἦταν φτωχὴ, ὁ πατέρας ἦταν φτωχός, τὰ παιδάκια ἦταν φτωχά, ὁ καμαριέρης ἦταν φτωχός, ὁ καμαριέρης ἦταν φτωχός, ὁ σάφερ ἦταν φτωχός, ὅλοι ἦταν φτωχοί...»

ΜΠΡΙΖΙΤ ΜΠΑΡΝΤΟ: ἡ ἀποκάλυψις...τοῦ γαλλικοῦ κινηματογράφου

● Ο ΠΛΕΙΣΤΗΡΙΑΣΜΟΣ σταματᾷ ξαφνικά, καθὼς ὁ ἄνθρωπος που τὸν διευθύνει ἐξετάζει μία σημείωσι που μολὶς τοῦ παρεδῶσαν.

—Κύριοι, φωνάζει. Κάποιος ἐδῶ μέσα ἔχασε ἕνα πορτοφόλι με πενήντα χάρτινες λίρες. 'Ορίξει δέκα λίρες ἀμοιβὴ σὲ ὅποιον τοῦ τὸ παραδώσει.

Καὶ μία φωνὴ ἀπὸ τὴν αἴθουσα: —'Ενδεκα!

● ΕΝΑΣ ΣΥΖΥΓΟΣ γυρίζει σπίτι του τὸ βράδυ καὶ παραδίδει στὴ γυναίκα του μία ἀσφάλεια:

—'Εκανα μία ἀσφάλεια ζωῆς για δέκα χιλιάδες λίρες, τῆς ἐξηγεί. 'Αν μοῦ συμβῇ τίποτε, θα εἶσαι ἐξασφαλισμένη.

—Τί στοχαστικὸς που εἶσαι, ἐνθουσιάζεται ἡ γυναίκα του. Τώρα πιά δὲν θα χρειάζεται νὰ τρέχεις κάθε λίγο καὶ λιγάκι στὸ γιαντὸ μολὶς αἰσθάνεσαι ἀδιάθετος, ἔ;

■ ■ ΜΕΣΑ σὲ σχετικῶς λίγον καιρὸ, ἡ 'Ανίτα 'Εκμπεργκ, ἡ Σουηδὴ ἡθοποιὸς που ὑποδύθηκε στὸ 'Πόλεμος καὶ Εἰρήνη» τὸν ρόλο τῆς 'Ελενας, ἔφθασε ὑψηλὰ σημεῖα στὸ διεθνὲς χρηματιστήριο τὸν σάφρ. 'Υστερα ἀπὸ τέσσερα μόνον φιλμς, ἡ 'Ανίτα ἔχει ἥδη λάβει περὶ τὴς ἐβδομήντας πέντε χιλιάδες δολάρια κατὰ φιλμ. Καὶ ἡ δουλειὰ δὲν τῆς λείπει. 'Αντιθέτως, αὐτὲς τὴς μέρες τελειώνει τὸ ἐγύρισμα τῆς ταινίας 'Επιστροφή ἀπὸ τὴν αἰωνιότητα», ὅπου ἐρμηνεύει τὸν ρόλο μιᾶς τυχοδιώκτριας. 'Ηδη ἔχει υπογράψει συμβόλαια για τὴς ταινίες 'Εκκλίσας» καὶ 'Εὐ φίλι τοῦ 'Ιουδᾶ». Φαίνεται, με ἄλλα λόγια, π.χ., ἐρυθρόδερμαν, ἐπέτρεπε σ' ἕναν ἄνθρωπο νὰ μιλήσῃ στὴν ὥρα μποροῦσε νὰ σταθῇ στὸ ἕνα τὸν πόδι καὶ στὴν Σιβηρία, κάποτε, οί ὁμιληταὶ ἔσπεκαν σ' ἕνα ἀρραβωνιάσθηκε πρὸ μὴνός.

■ ■ ΤΟ ΠΙΟ ΥΨΗΛΟ καὶ πιό... ἀδύνατο ζεύγος τοῦ διεθνούς κινηματογράφου, ἡ 'Οντρεῖ Χένμπορν καὶ ὁ Μέλ Φερρέρ ἔκαναν τελευταίως μία ἐμφάνιση σὲ παρισινὸν νυκτερινὸ κέντρο, που προεκάλεσε ἀρκετὰ διατάρατα σχόλια. Οἱ κύριοι συζητοῦσαν τὰ κιλά που χάνει συνεχῶς ἡ 'Οντρεῖ καὶ τὰ ὅποια τὴν ἔχουν φέρει στὸ τελευταίον στάδιο ἀντοχής», ὅπως ἐλέχθη, καὶ οἱ κυρίες χαρακτηρίζουν τὸ φερόμα της μακρὸ, στενὸ καὶ ἀπολύτως σκέτο, σαν «νυχτικὸ μαθήτριας». Τὸ μόνο εὐχάριστο ὑπῆρξεν ὁ ἐρωτικὸς τρόπος με τὸν ὁποῖον κυτταζόντουσαν οἱ δύο σκύλλοι, ὅσο χόρευαν μαζί. 'Απὸ τὴν ἐπομένη, δὲν κυτταζόντουσαν πιά ἀπὸ ἐνδεχόμενο διαζυγίό τους, εἶχαν πᾶψει.

■ ■ ΤΟ ΖΕΥΓΟΣ Τζέρρυ Λούις, ἀπέκτησε τρίτο γιου, τὸν 'Αντονι. 'Ο πατέρας του, ὁ περίφημος 'Αμερικανὸς κωμικός που ἔχει κατακτήσει καὶ τοὺς 'Ελλήνας θεατὰς, εἶναι πανευτυχής.

■ ■ Η ΓΝΩΣΤΗ τραγουδίστρια τὸν ὑπαρξιστὼν Ζυλιέτ Γκρεκό, θα παίξῃ στὴν ταινία 'Ε'Η πυργοδόποινα τοῦ Λιδάνους, τὸν ρόλο τῆς ἰδιοκτητρίδας ἐνὸς νυκτερινοῦ κέντρου. 'Ο ρόλος προωριζόταν ἀρχικὰ για τὴν Σαμιά Γκαμάλ, τὴν Αἰγυπτίαν χορεύτρια. 'Επειδὴ ὅμως ἡ αἰγυπτιακὴ ἑταιρία με τὴν ὁποῖαν ἡ Σαμιά ἔχει συμβόλαιο δὲν ἤθελε νὰ τῆς ἐπιτρέψῃ νὰ παίξῃ, ὁ ρόλος ἄλλαξε, ἡ ᾠρὴς ἀπὸ χορεύτρια ἔγινε τραγουδίστρια καὶ ὁ περίφημος «μακιγιέρ» Φερνάν 'Ομπρὺ ἔκανε ἀγνωρίστη τὴν Γκρεκό, με λοξά, μακριὰ μάτια, που κλείνουν—υποτίθεται— ὅλο τὸ μυστήριον τῆς 'Ανατολῆς.

■ ■ Σ' ἕΝΑ ΧΡΟΝΟ καὶ δώδεκα μέρες, ἡ κ. Κάρμεν Μεντίνα, στὴν Νέα 'Υόρκη, ἑτῶν 25, ὕψος 1.55', βάρος 45 κιλά, ἔδωσε τὸ φῶς σὲ ἑξὶ παιδιὰ. Δίδυμος στίς 11 'Απριλίου 1955, καὶ τετράδυμα τώρα. 'Η κυρία Μεντίνα καὶ τὰ παιδιὰ τῆς χαίρουν ἄκρας υγείας, καὶ ὁ κ. Μεντίνα, εἰκοσιετὸς ἑτῶν νῦν, ἔδηλωσε ὅτι εἶναι πανευτυχής. 'Ο μόνος που τὰ ἔχει λίγο χαμένα εἶναι ὁ μᾶμος, ὁ Δρ. Χίρς, ὁ ποῖος ἔφερε στὸν κόσμο τὴν ἀτελείωτη αὐτὴ σειρά μαρῶν, που ζυγίζουν, ὅλα μαζί, δώδεκα κιλά.

■ ■ ΟΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΙ ἐπιχειρηματίες φαντάζονται διαφόρους μεθόδους για νὰ ἐξοικονομῶν χρόνον στὰ συμβόλαια. 'Ο ἕνας ἐπρότεινε ρολοὶ δεκατρίων ὥρων, με 55 λεπτὰ τὴν ὥρα. 'Αλλος ἐπρότεινε νὰ πετάξουν τὴς καρτέλες καὶ τὰ γραφεῖα καὶ νὰ συζητοῦν δρῖοι. Ένας τρίτος, νὰ γίνονται τὰ συμβόλαια ἀργὰ τὸ βράδυ, στὰν ὁλοὶ διάζονται νὰ γυρίσουν στὰ σπίτια τους.

Τὸ πρόβλημα, γενικά, τοῦ φλύαρου ἀνθρώπου ἀπασχολεῖ τὸν κόσμον αἰῶνες δολοκλήρους καὶ πολλὰ φάρμακα, ἀκόμη πιὸ δραστικὰ ἀπὸ τὸν 'Αμερικανὸν ἐπιχειρηματιῶν, ἔχουν ἐφαρμοσθῇ κατὰ καιροῦς. Μία φυλὴ, π.χ., ἐρυθρόδερμαν, ἐπέτρεπε σ' ἕναν ἄνθρωπο νὰ μιλήσῃ στὴν ὥρα μποροῦσε νὰ σταθῇ στὸ ἕνα τὸν πόδι καὶ στὴν Σιβηρία, κάποτε, οί ὁμιληταὶ ἔσπεκαν σ' ἕνα βαρέλι γεμάτο κρύο νερό.

■ ■ Η ΜΑΡΛΕΝ ΝΤΗΤΡΙΧ ἀναμένεται στὴ Ρώμη περὶ τὰ τέλη 'Ιουλίου για τὰ ἐσωτερικὰ τῆς ταινίας 'Ε'Η ἱστορία τοῦ Μόντε - Κάρλο». Εἰς τὸ ἴδιο τὸ Μόντε - Κάρλο, ὅμως, καὶ φθάσῃ τὴν τῆλη Μαΐου. 'Ως γνωστὸν, στὴν καινούργια αὐτὴ ταινία τῆς «Τίτανος» συμπρωταγωνιστεῖ με τὸν Βιττόριο Ντὲ Σίκα καὶ τὸν Ρεντὸ Ράσσελ. Σκηνοθέτης τῆς ταινίας θα εἶναι ὁ θεατρικὸς συγγραφεὺς τῆς «Σαμπρίνας» Σὰμ Τάιλλορ, ὁ ποῖος ἔγραψε καὶ τὸ σενάριο. Τὸ ἐγύρισμα ἀρχίσε στίς 15 Μαΐου.

● ΕΝΑΣ ΑΛΗΤΗΣ κτυπᾷ τὸ κουδούνι μιᾶς Σκωτσέζας.

—'Υποφέρω ἀπὸ τρομεροῦς πονοκεφάλους καὶ διώω οὐτε κπνίζω, οὐτε πίνω, οὐτε τρώω βαρεῖα φαγητὰ, καί... ἀποφεύγω τὴς γυναῖκες.

—Κατάλαβα, λέει ὁ γιατρός. Σὰς σφίγγει πολὺ τὸ φως, στέ; σὸδα για τὸ στομάχι σου!

Ο ΟΡΙΣΜΟΣ

ΤΟΥ... ΕΡΩΤΟΣ

'Αναγνώστης τοῦ ἰταλικοῦ ἑβδομαδαίου περιοδικοῦ «Τέμπο» ζήτη ἀπὸ τὴν σύνταξη νὰ τοῦ δώσῃ τὸν ὀρισμὸ τοῦ... ἔρωτος. «Μὴ μοῦ πῆτε νὰ κυττάξω τὸ λεξικόν, γράφει. 'Θέλω νὰ μοῦ πῆτε τὴ δική σας ἀποψη...»

'Ιδού, λοιπόν, ἡ ἀπάντηση που δόθηκε στὸν ἀπαιτητικὸ ἀναγνώστη:

«'Ο ἔρωτας, λέει ὁ Χάινε, εἶναι ὁ πονόδοντας τῆς καρδιάς. Για μᾶς, ὁ ἔρωτας εἶναι μία κατάσταση τῆς ψυχῆς που μοιάζει με τὴν τρέλλα καί, ὅσο διαρκεῖ, δὲν ἔχει πιά κανεὶς μία ἀκριβὴ ἀντίληψη τὸν πραγμάτων, χάνει τὸν κοινὸ νοῦ, τὴ λογικὴ, τὸν ὕπνον καὶ τὴν ὄρεξη. Τὰ ἐρωτευμένα άτομα μιλοῦν σαν νεοειδοπαρμένα, λογιζόμενα σαν φέρονται σαν ὑπνοβάτες. 'Οταν γιαντρετοῦν ἀπ' αὐτὴν τὴν κατάσταση, συχνὰ εἶναι πλέον πολὺ ἀργὰ καὶ ἔχουν ἥδη ἀνεπαρκῶστα συνδεθῇ με τὸ ἀγαπημένο πρόσωπο. Γι' αὐτὸ κάποτε προτεῖνουμε στοὺς νομοθέτας νὰ ἀκυρώνεται, κατόπιν ἀπλής αἰτήσεως ὑποβαλλομένης ὑπὸ τὸν ἐνδιαφερόμενον, κάθε γάμος ἀπὸ τοὺς λεγομένους «ἐξ ἔρωτος». Εἶναι ὁλοὶ ἀκυροὶ καθὼτι συνάπτονται ἐν καιρὸ παντελοῦς ἀνικανότητος νὰ καταλαβαῖν κανεὶς καὶ νὰ ξεύρῃ τί θέλει.»

Ο ΠΙΚΑΣΣΟ, με ἡμίψηλο, τύπου Σαρλό, κι ἕνα γερασμένο τριαντάχρονο «σμάκιν» παρέστη σὲ μιὰ δεξίωση που δόθηκε πρὸς τιμὴν του ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς προβολῆς ἐνὸς φιλμ με τίτλο «Τὸ μυστήριον τοῦ Πικασσό»

Pin Kίρμπυ

Pin Kίρμπυ

ΤΙ ΛΕΝΕ ΤΑ ΣΤΡΑ

Για την εβδομάδα από 28 Μαΐου — 3 Ιουνίου 1956

ΚΡΙΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 21 Μαρτίου-20 'Απριλίου: "Όταν χαράξετε ένα δρόμο να μη λοξοδρομήτε ποτέ εκ των υστέρων. Τώρα πρέπει να υποστήτε τις συνέπειες των πράξεών σας. Να είστε λογικός και μετρημένος. Εύνοική ημέρα: Σάββατο, αριθ. 2.

ΤΑΥΡΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 21 'Απριλίου-20 Μαΐου: Πρέπει να παραδέχεσθε το δίκαιο των άλλων. Με αυτόν τον τρόπο δείχνετε ανωτερότητα, αυτοπεποίθηση και πολιτισμό. Διατηρήσετε με κάθε τρόπο τις σχέσεις σας. Εύνοική ημέρα: Τρίτη, αριθ. 6.

ΔΙΔΥΜΟΙ.—Για όσους γεννήθηκαν από 21 Μαΐου-21 Ιουνίου: Ξεφύγατε από την δύσκολη καμπή. Τώρα μπορείτε να στηρίξεσθε στις διπλωματικές ικανότητες του συγγενικού σας κύκλου. Να γίνετε περισσότερο κοινωνικός. Εύνοική ημέρα: Τετάρτη, αριθ. 4.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 22 'Ιουν.-22 'Ιουλίου: Τα μυστικά είναι προσωπικές υποθέσεις που πρέπει να περιορίζονται σε στενούς κύκλους. Μη προδώσετε την εμπιστοσύνη των φίλων σας σε μία στιγμή επιπολαιότητάς σας. Εύνοική ημέρα: Κυριακή, αριθ. 4.

ΛΕΩΝ.—Για όσους γεννήθηκαν από 23 'Ιουλίου-22 Αυγούστου: Ξαναγυρίζουν οι παλιές καλές ημέρες. Εύνοικές εξελίξεις θα συναντήσετε σε κάθε έκφραση της υπόθεσης. Θα σας προτείνουν μία καινούργια εργασία πολύ αποδοτική. Εύνοική ημέρα: Πέμπτη, αριθ. 9.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 23 Αυγ.-22 Σεπτ.: Είναι πλέον καιρός να ξεχωρίσετε μόνοι σας χωρίς ανεπιθύμητες επιδράσεις τους φίλους από τους έχθρους σας. Έχετε δυνατή προσωπικότητα για να το κατορθώσετε! Εύνοική ημέρα: Δευτέρα, αριθ. 5.

ΖΥΓΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 23 Σεπτ.-22 'Οκτωβρίου: Μαθαίνετε ευχάριστα νέα. Με τις κοινωνικές συμπάθειες θα επιτύχετε πολλά, ενώ είχατε χάσει σχεδόν κάθε έλπιδα. 'Ενδιαφερόμετο περισσότερο για την υγεία σας. Εύνοική ημέρα: Παρασκευή, αριθ. 8.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 23 'Οκτ.-22 Νοεμβρ.: 'Επιτέλους κατωρθώσατε να συγκρατήσετε τον εαυτό σας την κατάλληλη στιγμή. Προχωρήστε στα σχέδιά σας με θάρρος και αυτοπεποίθηση. 'Η επιτυχία έχει φθάσει. Εύνοική ημέρα: Τετάρτη, αριθ. 5.

ΤΟΞΟΤΗΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 23 Νοεμ.-21 Δεκεμβρ.: Με την απάρειά σας μπορέσατε να συνεχίσετε ανένανχλτος την προσπάθεια που σας φέρνει τόσο κοντά στην επικράτηση. Οι ανθρώπινες κακίες δεν πρέπει να σας εκπλήσσουν. Εύνοική ημέρα: Τρίτη, αριθ. 9.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 22 Δεκ.-19 'Ιανουαρ.: Θα δυσκολευθήτε στην αρχή να αντιληφθήτε την νοοτροπία των ανθρώπων του περιβάλλοντός σας. Μην είστε αυστηρός κριτής. Σκεφθήτε ανθρώπινα και θα δικαιωθήτε. Εύνοική ημέρα: Κυριακή, αριθ. 6.

ΥΔΡΟΧΟΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 20 'Ιαν.-18 Φεβρ.: Κάνετε μία σωστή ενέργεια που θα φέρη το αποτέλεσμα που επιθυμείτε. 'Η ελαστικότητα καμμία φορά άμειβεται περισσότερο από την δυναμική επέμβαση. 'Αναπαυθήτε. Εύνοική ημέρα: Παρασκευή, αριθ. 7.

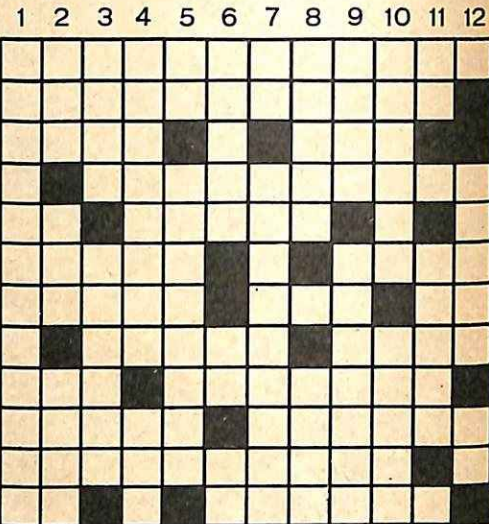

ΙΧΘΥΕΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 19 Φεβρ.-20 Μαρτίου: 'Η σκανδαλώδης ευνοία της τύχης θα αλφινιδιάση τους έχθρους σας. Συγκεντρωθήτε στην εργασία σας και τα άλλα θα έλθουν μόνα τους. Θα λάβετε ευχάριστο γράμμα. Εύνοική ημέρα: Δευτέρα, αριθ. 4.

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

1. Στερείται σαβούρας, κυριολεκτικώς και είναι αμφιταλαντευόμενος, μεταφορικώς.
2. Οι του 'Αδου και των νεκρών άρχοντες θ.οι.
3. Τρία σύμφωνα και ένα φωνήεν που δίδουν έναν αριθμόν: πρό τώσαν ακριβώς είναι η γεννήση ο Αιμίλιος Ζολά! — 'Ετσι γράφεται άγγλισι το κλειδί.
4. Αυτός είναι γνώστης πολλών ιερών ύμνων.
5. Προφερόμενα δίδουν μίαν μακάβριον πράξιν. Ποταμός διασχίζουν την περιοχήν του Λένινγκραντ.
6. Μία πλησίον και νοτιοδυτικώς του Βρινδισμού κειμένη πόλις (αίτ.). 'Από ταύρειον απέθανεν ο Αίσων.
7. Οι σύγχρονοι χρησιμοποιοῦν κυλινδρῶν

(χωρίς το τελευταίο, είναι όρος του πόκερ).

4. Γνωστός Γερμανός ειρηνόφιλος πολιτικός, δολοφονηθείς τὸ 1922 — Γάλλος πολιτικός διατελέσας ύπουργός των 'Εσωτερικῶν ἐπὶ κυβερνήσεως Κεϊγ.
5. Παραβάται μίας ἐντολῆς (προφ. μαζί). — Κρῆς νομικός και φιλόλογος διατελέσας τὸ 1869 δικηγότης τῆς 'Εθνικῆς Τραπεζῆς (αίτ.).
6. Τέτοιος είναι κάθε φανατικός κομμουνιστής (γεν.). — Τόσα χρόνια ἐξῆλθεν ὁ Βαλαωρίτης. — Πρόθεσις πρὸ φωνήεντος.
7. 'Αρβρον. — Κάτοικοι ἐνδόξου νησιού μας (αίτ.).
8. Πάλιν τῆς Μαγιδόρας τῶν Βαλεαρίδων θυμίζουσα μίαν δυναστείαν τοῦ Περού (γεν.). — Αὐτὰ συνδέονται μετὴν ὑγιεινὴν τοῦ στόματος.
9. 'Αποχρώσις τοῦ μπλε (ξεν.). — Τέτοιοι τύποι είναι πάντοτε ἀναποφάσιστοι.
10. Συνήθης μουσικός όρος σημαίνων τὴν εἴσοδον τῆς ἄλλης ὀρχήστρας ἢ χορωδίας μετὰ τὸ σόλο (Ιταλ.). — 'Ο τέταρτος πρόεδρος τῆς γαλλικῆς δημοκρατίας (1837-1894).
11. 'Αρβρον — 'Η ἑορτὴ τῆς ἡμέρας τῆς ἐνδιαφέρει πολλὰς γυναίκες ὁργανώσεις (δοτ.).
12. Ρῆμα πὺ προϋποθέτει ὑγρὰν γλώσσαν.

ΚΑΘΕΤΩΣ:

1. Αὐτὴ δὲν συμβιβάζεται μετὴν τῆρησιν μουσικῶν (γεν.).
2. Συναινέι — 'Η μεγαλύτερα πόλις τῆς Κάσου — Μία προστακτικὴ πὺ δέχνη ἀποδοχὴν ἢ συγκατάθεσιν (ἀντιστρ.).
3. Μετὸ 'θέλω' είναι τὸ σύμβολον τοῦ αὐταρχισμοῦ — Γνωστός ἱταλικὸς όρος πολλῶν κερδοσκοπικῶν παιγνιδίων, ἀντιστρόφως

ΖΙΓΚ ΖΑΓΚ

Ὁ σκοπὸς τοῦ ἐνδιαφέροντος και διασκεδαστικοῦ αὐτοῦ ἀτομικοῦ, ἀλλὰ και ὁμαδικοῦ παιγνιδίου, είναι νὰ ἐπιτύχη κανεὶς ὅσο τὸ δυνατόν μεγαλύτερη βαθμολογία στὸ σχηματισμὸ λέξεων.

Αρχίσετε λοιπὸν ἀπὸ οποιαδήποτε γραμμὴ θέλετε και προχωρήσετε ἀπὸ τὸ τετράγωνον αὐτὸ σὲ οποιοδήποτε γειτονικὸ πᾶντοτε, τετράγωνον, ὀριζοντίως, καθετίως ἢ διαγωνίως, προσπαθώντας νὰ διαβάσετε τὴν μεγαλύτερη λέξι πὺ μπορεῖτε νὰ βρῆτε.

Σημειώσατε τώρα τὴ λέξι, πὺ βρῆκατε και σῆσθε στὰ τετράγωνα τὰ γράμματα πὺ μεταχειρισθήκατε. Ψάξτε τώρα γιὰ μίαν ἄλλη λέξι και συνεχίσατε ὥς ὅτου δὲν μπορεῖτε νὰ βρῆτε ἄλλες.

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Ἡ ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ

Γιὰ κάθε λέξι τῶν δύο γραμμῶν μετρήσατε 1 βαθμὸ.

Γιὰ κάθε λέξι τῶν 3 γραμμῶν μετρήσατε 3 βαθμούς.

Γιὰ κάθε λέξι τῶν 4 γραμμῶν μετρήσατε 5 βαθμούς.

Γιὰ κάθε λέξι τῶν 5 γραμμῶν μετρήσατε 7 βαθμούς.

Και ὅπου καθ' ἑξῆς, προσθέτοντας δύο πᾶντοτε βαθμούς γιὰ κάθε πρόσθετον γράμμα.

Προσθέσατε τώρα τὸ σύνολον τῶν βαθμῶν πὺ μπορέσατε νὰ πετύχετε.

Τ	Ν	Π	Η	Μ	Ν
Α	Ο	Α	Σ	Τ	Α
Γ	Δ	Σ	Ο	Ρ	Δ
Υ	Ο	Ι	Α	Υ	Ο
Α	Ρ	Σ	Μ	Ν	Α
Γ	Ν	Ω	Ε	Ι	Σ

Βαθμοὶ ἀπὸ 1-29 βαθμολογούνται μετὰ «ΜΕΤΡΙΑ».
Βαθμοὶ ἀπὸ 30-35 βαθμολογούνται μετὰ «ΑΡΙΚΕΤΑ ΚΑΛΑ».
Βαθμοὶ ἀπὸ 36-40 βαθμολογούνται μετὰ «ΚΑΛΑ».
Βαθμοὶ ἀπὸ 41-45 βαθμολογούνται μετὰ «ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ».
Βαθμοὶ ἀπὸ 46 και ἔνω βαθμολογούνται μετὰ «ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ».

ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΣΤΗ ΣΕΛ. 49

ΠΟΙΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ;

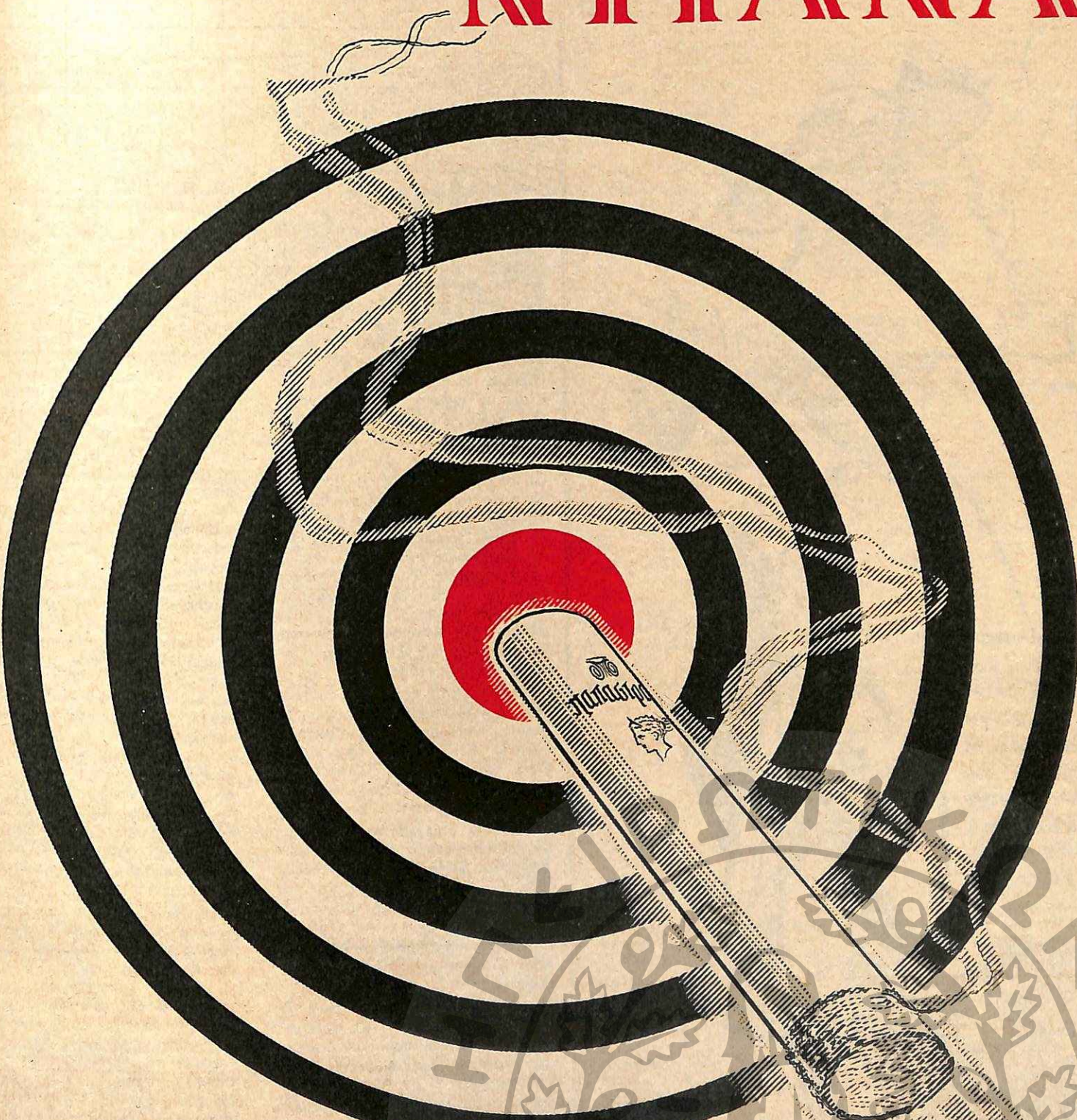

Τὸ δεύτερον σκίτσο διαφέρει ἀπὸ τὸ πρῶτον σὲ 9 σημεία. Μπορεῖτε νὰ τὰ βρῆτε;

“ΑΛΕΚΤΩΡ”

ΝΤΙΑΝΑ!

Μία μεγάλη ἐπιτυχία!
ὁ νέος τύπος σιγαρέττων
τῆς Καπνοβιομηχανίας

Παπαδοπουλος

Η ΑΝΟΙΞΙΣ ΚΑΙ
ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ
ΣΑΣ ΧΑΡΙΖΟΥΝ
ΤΟΝ ΗΛΙΟ ΚΑΙ ΤΑ
ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ ΚΑΙ
Ο ΣΤΡΑΤΗΓΙΟΥ
ΤΑ ΜΕΣΑ ΝΑ
ΧΑΡΗΤΕ ΑΥΤΕΣ
ΤΙΣ ΕΠΟΧΕΣ

ΤΡΑΤΗΧΙΟΥ
ΠΛ. ΚΑΠΝΙΚΑΡΕΑΣ 5

Ἡ Μάγισσα

(Συνέχεια από σελ. 35)

Μουσική, συγχρονισμός φωνών, «μιξάζ» - με όλα ασχολείται ώσπου να τελειώσει η λεγόμενη «κόπια εργασίας». Τα τηλεφωνήματα δεν σταματούν ούτε λεπτό και η συνέντευξη προχωρεί με δυσκολίες.

—Ἡ «Μάγισσα» ἔρχεται ἀπὸ πολὺ μακριά, δηλῶνς ὁ Ἄντρε Μισέλ. Στὴν ἀρχὴ ἦθελε νὰ γυρίσω ἕνα φίλον στὴ Λαπωνία, μετὰ τὴ Μαρίνα Βλαντύ, καὶ πῆγὰ ἐκεῖ μετὰ τὴ γυναικά μου γιὰ νὰ διαλέξω τὰ τοπία. Τὸ ταξίδι μας κράτησε δυὸ μέρες μετὰ ἀεροπλάνο καὶ μὴ μέρα μετὰ τὸ τραῖνο. Πήραμε καὶ οὐσιαστικὸ ταξί (ὁ πάρχουν ἄφθονο στὴν Φινλανδία) καί, τέλος, ἔλκηθρα γιὰ νὰ διαθεοῦμε τίς παγωμένες λίμνες.

Στόν γυρισμό μου απέδειξαν ότι το σχέδιό μου δεν θα μπορούσε ποτέ να πραγματοποιηθεί λόγω του κλίματος (σαράντα υπό το μηδέν!) και των εξόδων για τα μεταφορικά μέσα. 'Απογοητεύθηκα τρομερά. 'Αμέσως θυμωσάναί με τιμωπώσα να το ζήτημα αλλιώως. Είχα μια θαυμάσια ύποδοχη εκ μέρους των Σουηδών, όταν περνούσαμε από τη χώρα τους. 'Γιατί όχι εκεί;» σκέφθηκα.

‘Ο φίλος μου τότε Ζάκ Κομπανέζ, ὁ γνωστός συγγραφεύς, μοῦ θυμίσε κάτι ποῦ εἶχαμε σκεφθῇ ἄλλοτε. Κ’ ἔχει τόση φαντασία, ὥστε ἐκεῖ ποῦ ἔνας ἄλλος σεναριογράφος θά ἐπρότεινε μιά λύση, ἐκεῖνος προτείνει δέκα!

Πάντως, όλα πήγαν καλά, και οι σχέσεις μεταξύ των σουηδικών και των γαλλικών εταιριών υπήρξαν φιλικώτατες. "Ετσι το σχέδιό μου πήρε σάρκα και όστα».

Κατόπιν ο 'Αντρέ Μισέλ έμί-
λησέ για τόν κινηματογράφο γε-
νικώτερα;

—Γιὰ μένα, ὑπάρχουν. δυὸ εἰ-
δη κληματογράφου. Ὁ κλημα-
τογράφος τοῦ πάθους καὶ ὁ κλη-
ματογράφος τῆς ποιήσεως. Μερι-
σὲς σκηνοθεταὶ μένουν στὶς γνω-
στὲς «συνταγές». ἄλλοι πάλι
προσπαθοῦν καὶ «νεωτερίζουν».
Αὐτοὶ οἱ τελευταῖοι ἔχουν τὴν ἀ-
μέριστη συμπάθειά μου. Πρέπει
να «ψάξω» κανεὶς καὶ θρῆ ξέναν κα-
νούργιο προσανατολισμό. Καὶ αὐ-
τὸ προσπαθῶ νὰ κάνω κ' ἐγώ.

—Μόνον μιὰ ταινία γυρίσατε
πρίν από τήν «Μάγισσα», κ. Μι-
σέλ;

—Έχω γυρίσει τὸ «Τρεῖς Γυναῖκες», συνεργάσθηκα μὲ τὸν Ρενέ Κλεμάν στὴν «Μάχη τῶν Σιδηροδρόμων», ἔχω γυρίσει πολ-
λά «ντοκυμανταί» καὶ μιὰ ταινία ἐπίσης μὲ τὴν Χίλντεγκαρντ Κνέφφ, ποῦ δὲν ἔχει ὅγῃ ἀκόμη
στὴ Γαλλία.

Ἡ «Μάγισσα» εἶναι ἓνα μον-
τέρνο «παραμῦθι». μετὰ πρᾶ-
γματικότητος καὶ οὐνείρου. Δίνει

ἐπίσης μιὰ ἀληθινὴ εἰκόνα τῆς Σουηδίας. Τὰ πρόσωπα, τρομερὰ παράξενα καὶ γοητευτικὰ, μιλοῦν τὴ δική τους γλῶσσα. Βέβαια ἔ-
ται θ' ἀναγκασθῶ νὰ θάλω πολ-
λοὺς ὑποτίτλους, ἀλλὰ μ' αὐτὸν
τὸν τρόπο θὰ ἔχω πιὸ σωστὸ τό-
νο γνησιότητος».

Τί νά προσθέση κανείς; "Οτι
ἀνυπομονοῦμε νά δοῦμε τὴν «Μά-
γισσα»; Ἀσφαλῶς!

ΟΙ ΕΡΜΗΝΕΥΤΑΙ

Ἡ Μαρίνα Βλαντύ, ἡ ὁποία ἐμφανίζεται σὰν πρωταγωνίστρια στὴν «Μάγισσα», γεννήθηκε τὸ 1938 στὸ Κλίσυ, καὶ εἶναι ἐλβετικῆς καταγωγῆς. Ἡ ἀδελφὴ τῆς, ἡ Ὀντίλ Βερσουά, τῆς ἔδωσε τὴν εὐκαιρία νὰ μὴ στοῦς κινηματογραφικοὺς κύκλους καὶ ἡ Μαρίνα ἐγκατέλειπε τὸ χορὸ μὲς τοῖς 12 χρόνων (ἀνῆκε στὰ «ποντικάκια» τῆς Ὀπερας τῶν Παρισίων) —γιατὶ ἀμέσως οἱ πρῶτοί της συμμετοχὲς σὲ κινηματογραφικὰ ἔργα ἦσαν πολλὰς. Δίχως καμμιὰ προεργασία ἡ πείρα θεατρικὴ κάνει τὸ «ντεμποῦτο» τῆς στὸ «Καλοκαρινὴ μύριμα». Ἐπίσης «γυρίζει» πολλὰ φιλμ στὴν Ἱταλία: «Κορίτσια πολυτελείας», «Ἡ κόρη τοῦ διαβόλου», «Οἱ ἀπίστες», «Ἡμέρες ἑρῶτος», «Καζανόβας». Τέλος, ὁ Ἀντρέ Καγιάν τῆς δίνει τὴν εὐκαιρία νὰ ἐργασθῇ στὴ Γαλλία, στὸ «Πρὶν ἀπὸ τὸν κατακλυσμὸς». Ἡ φήμῃ τῆς μεγαλώνει κάθε μέρα, οἱ ταινίες «Ἡ Σοφία καὶ τὸ ἔγκλημα», «Οἱ κακοὶ πάνε στὴν κόλαση», «Ἡ Μάγισσα», τὴν ἐπέβαλαν ὀριστικά.

Ἡ Μαρίνα, μιὰ ξανθή, λεπτὴ
κοπέλα μὲ παράξενα μάτια, μιᾶ
ἄψογα ρωσικά, γαλλικά, ἰταλικά
καὶ ἀγγλικά.

Στον ρόλο του Λωρὰν ἐμφανίζεται ὁ Μωρίς Ρονέ, ἕνας ἀπὸ τοὺς ὀραϊότερους Γάλλους ζὲν-πρεμιέ τῆς καινοῦργιας γενιάς. Ψηλὸς —1.80— μελαχρόνιος μὲ γαλανὰ μάτια καὶ εὐάσθητη φυσιογνωμία, γεννήθηκε στὴ Νίκαια, τὸ 1927, ἀπὸ γονεῖς ἠθοποιούς. “Ἐκαμε τὸ ντεμπόυτο» τοὺς 15 χρονῶν, μὲ τὴν οἰκογενεὶά του, παίζοντας στὸ θέατρο τῆς Λαζάνης, τὸ «Δυὸ σεργιάνια» τοῦ Σα-σά Γκιτρώ. Κατόπιν ἔφυγε σὲ τουρνέ, μόνος του, καὶ ἔπαιξε στὴν «Κυρία τοῦ μεσουκινήτου», τὸν «Βρεταννικὸ», τὸν «Ὁράτιο», τοὺς «Προμεροῦς γονεῖς» κλπ. Τὴν πρώτη του ἐμφάνιση στὸν κινηματογράφου τὴν χρώστᾳ στὸν Ζὰκ Μπεκέρ, μὲ τὴν ταινία «Καλοκαιριὰτικὸ ραντεβού». Ἀπὸ τότε θρίσκει ὅλους τοὺς δρόμους ἀνοιχτούς. “Ἐχει «γυρίσει» τὰ «Ἐπὶ τῇ θανάσιμῃ ἀμαρτήματι», τὴν «Μικρὴ τρελλή», τὴν «Λουκρητία Βοργία», τὴν «Κάστα Ντιβᾶ» καὶ τὴν «Μάγισσα».

ΘΥΜΑΣΤΕ ΠΟΤΕ;

... ή ξέρετε πότε φωτογραφήθησαν οι εικονιζόμενοι, ποιοι είναι, και γιατί είναι περίεργο να θρίσκονται μαζί;

[illegible]

"Ενα ἔπαυο
Δάρον

ΚΑΙ ΜΙΑ ΚΑΛΗ ΠΡΑΞΙΣ

Τὸ Σωματεῖον Ἡ ΜΗΤΡΟΤΗΣ, ἐγκατέστησε ἐντὸς τοῦ Μαιευτηρίου Ἀλεξάνδρας (Λεωφ. Βασ. Σοφίας καὶ Λαοδικείας) πρατήριον, ὅπου δά πωλοῦνται διάφορα εἶδη γιὰ νεογέννητα καὶ νοσηλευομένας εἰς τιμὰς προσιτάς. Οἱ ἀγοράζοντες τὰ δῶρα τῶν ἀπὸ τοῦ πρατηρίου ἔχουν τὴν εὐχέριαν νὰ διαλέγουν ἐπὶ τόπου ἕνα ὥραϊο δῶρο, προσφέρουν δὲ συγχρόνως καὶ μιὰ βοήθεια σὲ ἀπόρους μητέρας, διότι τὰ ἔσοδα τοῦ πρατηρίου διατίθενται ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῶν ἀπόρων νοσηλευομένων τοῦ Μαιευτηρίου.

ΕΛΛΗΝΟ-ΑΙΓΥΠΤΙΑΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ Α.Ε.

ΟΔΟΣ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 2 - ΑΘΗΝΑΙ

ΑΠΑΣΑΙ ΑΙ ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ
ΕΝΟΙΚΙΑΣΕΙΣ ΘΥΡΙΔΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΕΩΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΩΝ

Αἱ Ὑπηρεσίαι Καταθέσεων
Ταμιευτηρίου καὶ Θυρίδων
λειτουργοῦν καθ' ἐκάστην καὶ τὸ ἀπόγευμα 5 — 7.30

ΤΗΛΕΦΩΝΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ: 30.871 - 30.872
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: 30.873 - Γ'ΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ 27.325

ΛΥΣΕΙΣ

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ ΑΡ. 31

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ : 1. ΑΝΕΡΜΑΤΙΣΤΟΣ 2. ΚΑΤΑΧΘΟΝΙΟΣ 3. ΡΙΣΤ΄
(1956-«116»=1840) — KEY 4. ΙΕΡΟΨΑΛΤΗΣ 5. Τ. Φ. — ΝΕΥΑΣ
6. ΟΡΙΑΝ — ΑΙΜΑ 7. ΜΥΛΟΙ — ΙΩΒ — ΗΛ 8. ΟΥΕΝΑ — ΟΚΤΩ
9. ΘΩΡ — ΡΕΝΟΥΑΡ 10. ΙΤΑΜΗ — ΟΥΛΡΙΧ 11. ΑΣΠΟΝΔΥΛΟΝ
12. ΣΕ — ΙΣΑΙΟΣ.

ΚΑΘΕΤΩΣ : 1. ΑΚΡΙΤΟΜΥΘΙΑΣ 2. ΝΑΙ — ΦΥ — ΕΣΤΩ 3. ΕΤΣΙ—ΠΑΡΟΛΙ 4. ΡΑΤΕΝΑΟΥ — ΜΟΚ 5. ΜΧ (Μοιχοί) — ΡΕΝΙΕΡΗΝ 6. ΑΘΕΟΥ — ΝΕ΄ (55) — ΔΙ΄ 7. ΤΟ — ΨΑΡΙΑΝΟΥΣ 8. ΙΝΚΑΣ — ΟΥΛΑ 9. ΣΙΕΛ — ΑΒΟΥΛΟΙ 10. ΤΟΥΤΤΙ — ΚΑΡΝΟ 11. ΟΙ — ΜΗ-ΤΡΙ 12. ΣΙΑΛΩ

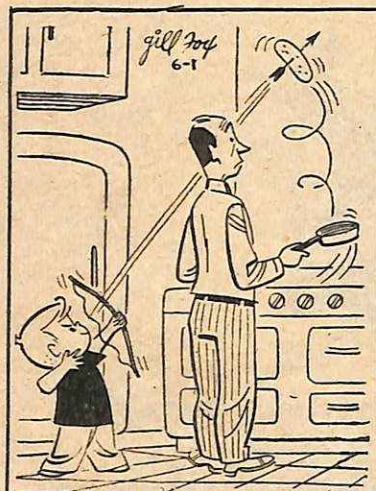
ЗИГК - ЗАГК АР. 31

Ὁ εἰδικὸς συνεργάτης μας ἐπέτυχε μὲ τὰς λέξεις: ΑΝΑΔΙΟΡΓΑΝΩ-
 ΣΕΙΣ — ΣΗΜΑΔΟΥΡΑΣ — ΜΝΑ — ΠΟΤ καὶ ΝΤΟ σύνολον 53 βαθμῶν.
 Μερικὲς ἄλλες λέξεις ἀπὸ τίς πολλὰς ποὺ σχηματίζονται ἐξ αὐτῶν: ΠΟΔΟ-
 ΓΥΡΩΝ — ΑΝΑΠΟΔΟΙ — ΑΠΟΔΟΣΙΣ — ΠΑΣΟΥΜΙΑ — ΣΗΜΑΝΤΡΟΝ
 — ΤΡΟΥΜΑΝ — ΑΥΡΙΑΝΟ — ΜΟΥΔΡΟΣ — ΠΑΔΟΥΑΝ κλπ.

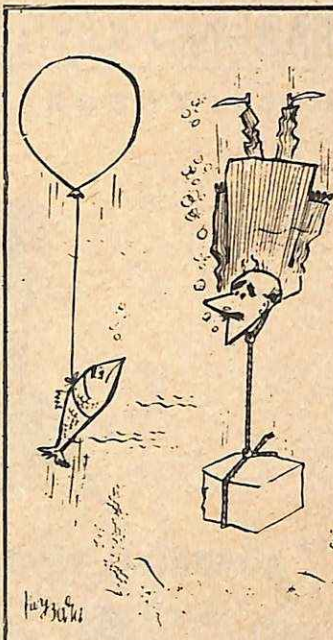
ΠΟΙΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΑΡ. 31

1. Στόν μύλο προσετέθη μιὰ ἀντένα. 2. Πόρτα μύλου μετετέθη πρὸς τὴν ἀριστερά. 3. Ἀφῆγρια δρόμοι πρὸς τὸν μύλο ἔχει διαφορετικές στροφές -ιδρ κωχόουρ ζοῖζατς + ιζοζφοιζ Ζουνοκί Ζυλοζοιμὶ ζοζήνομυι ζυνοζομζή. 4. Στὴν κότελάς φαίνεται περισσότερο. 6. Βάρικα ἔχει ἀντίστροφο θέση. 7. Κάτω ἀριστερά στὸ σταθιόν τοῦ δρόμου διαφέρει ἡ πέτρα. 8. Στὸ καλὸν μὲ λουλουδία ἡ δεξιὰ μαργαρίτα ἀντικατέστησά τὴν μὲ φύλλο. 9. Ψαράδικα πανταλὸν δεξιὰς κότελάς πιὸ μακρὺ.

ΧΙΟΥΜΟΡ

ΤΑ ΤΡΟΜΕΡΑ ΠΑΙΔΙΑ

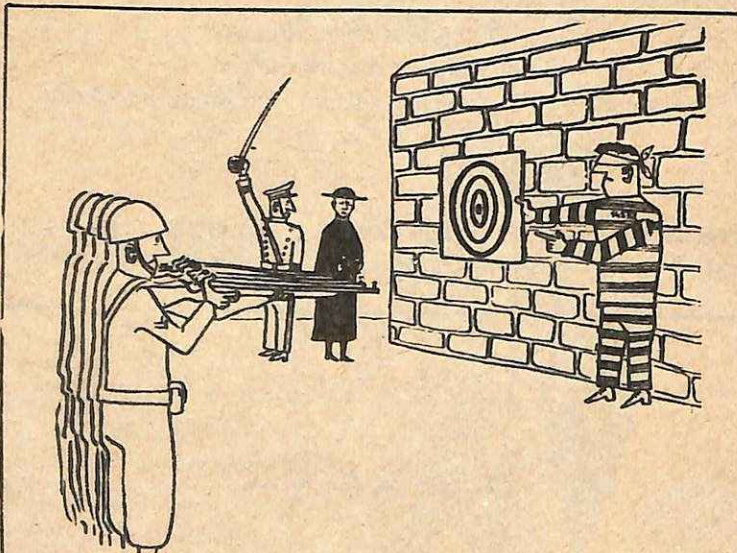
ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΕΣ

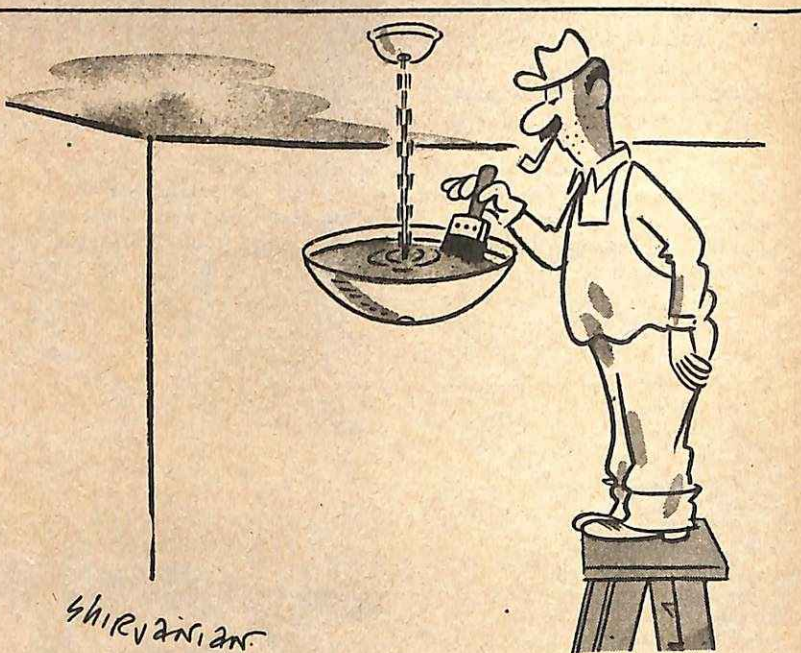
—'Από αυτή την πλευρά, λοιπόν, έχει πολύ νόημα...

—'Α, ναι... Κι ένα κουτί μπισκότα για το σκύλο.

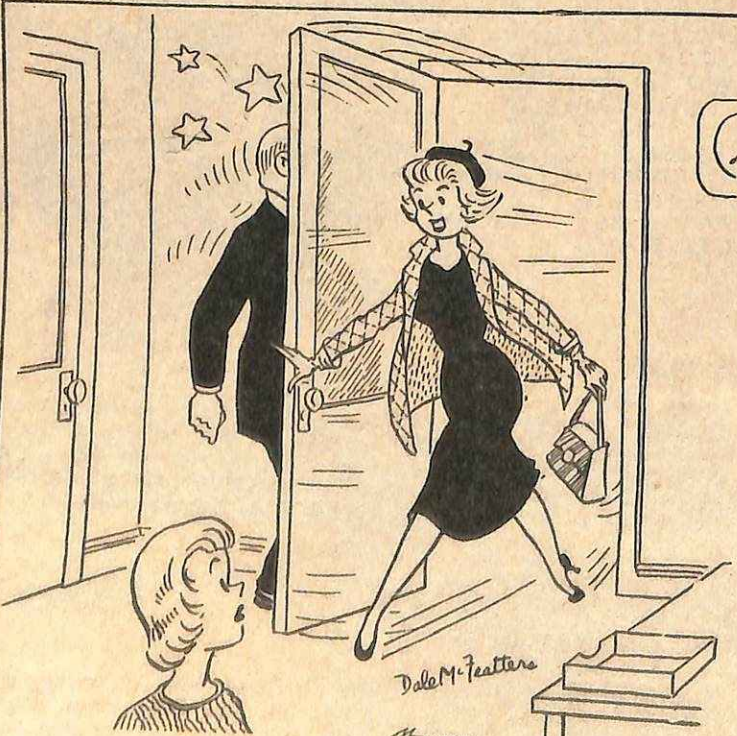

Η ΕΛΠΙΣ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΘΑΝΑΤΟΥ

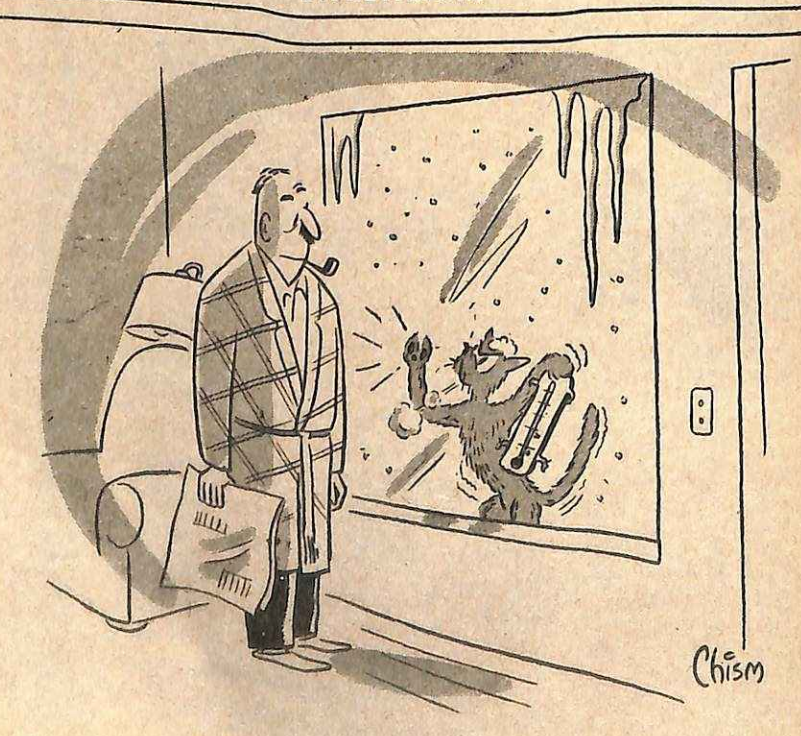

SHIRAZIAN

ΕΥΡΕΣΙΤΕΧΝΙΑ

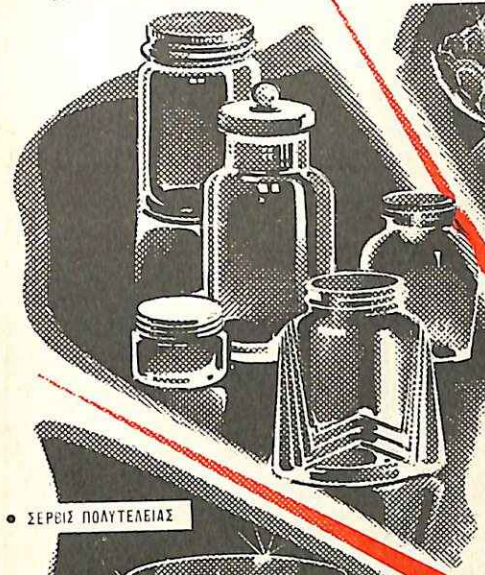
—Δόξα τῷ Θεῷ. Ἦρθε καὶ μιά φορά πρὶν ἀπ' τὸν προϊστάμενο.

Chism

ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ

• ΔΟΧΕΙΑ ΜΑΡΜΕΛΑΔΑΣ & ΚΑΡΑΜΕΛΩΝ

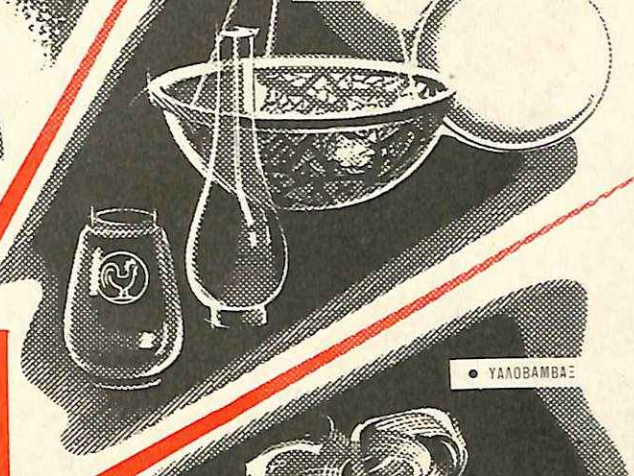
• ΕΠΙΤΡΑΠΕΖΙΑ

• ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΚΑ

• ΦΩΤΙΣΤΙΚΑ

• ΥΑΛΟΒΑΜΒΑΣ

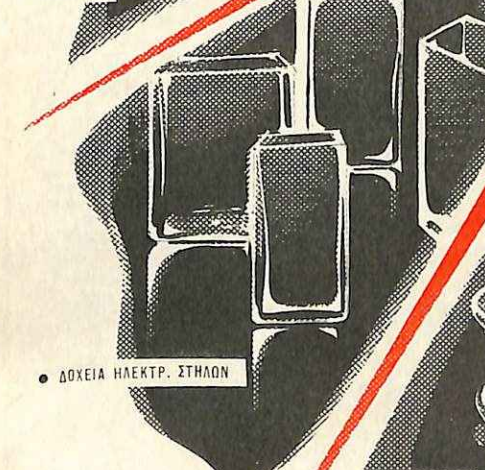
• ΣΕΡΒΙΣ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ

Ποιά

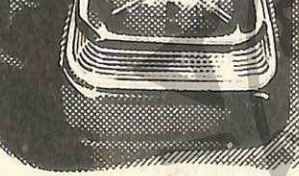
από τα αντικείμενα αυτά κατασκευάζονται εις το ύαλουργεῖον τῆς Ἑταιρίας ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ

• ΣΟΛΗΝΕΣ

• ΔΟΧΕΙΑ ΗΛΕΚΤΡ. ΣΤΗΛΩΝ

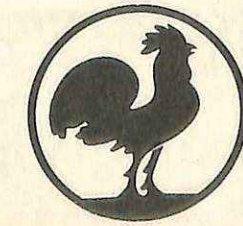
• ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΑ

• ΦΙΑΛΑΙ-ΦΙΑΛΙΔΑ

• ΔΑΜΕΖΑΝΕΣ-ΒΑΡΕΛΛΑΚΙΑ-ΓΑΛΟΝΙΑ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΧΗΜΙΚΩΝ ΠΡΟΤΟΤΥΠΩΝ ΚΑΙ
ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ
ΑΘΗΝΑΙ ΠΛΑΤΕΙΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ

Αδωνίτις
"Όλα αυτά
καὶ πολλὰ
ἀκόμα

ΑΓΡΟΤΕΣ: ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΝΑ ΚΟΙΜΑΣΘΕ ΗΣΥΧΟΙ...

Ζείτε ασφαλισμένοι όσο είναι καιρός στην

ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

- ΤΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΣΑΣ για καταστροφή από Χαλάζι.
- ΤΑ ΖΩΑ ΣΑΣ για θάνατο από αρρώστιες και ατυχήματα.

